

**T.C.
ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM
ANABİLİM DALI**

Yüksek Lisans Tezi

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE
OYUN DERSİNE İLİŞKİN ÖZ-YETERLİLİK ALGI
DÜZEYLERİ**

Recep Sağır

Zonguldak 2019

**T.C.
ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM PROGRAMLARI VE ÖĞRETİM
ANABİLİM DALI**

Yüksek Lisans Tezi

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE
OYUN DERSİNE İLİŞKİN ÖZ-YETERLİLİK ALGI
DÜZEYLERİ**

**Hazırlayan
Recep Sağır**

**Tez Danışmanı
Doç. Dr. Uğur Altay Memiş**

Zonguldak 2019

BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ

Hazırladığım Yüksek Lisans Tezinin bütün aşamalarında bilimsel etiğe ve akademik kurallara riayet ettiğimi, çalışmada doğrudan veya dolaylı olarak kullandığım her alıntıya kaynak gösterdiğimi ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, yazımda enstitü yazım kılavuzuna uygun davranıldığını taahhüt ederim.

24/10/2019

Recep Sağır

T.C.
ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TEZ ONAYI

Enstitümüzün Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalında 2009528204004 numaralı Recep SAĞIR'ın hazırladığı "**Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine İlişkin Öz-Yeterlilik Algı Düzeyleri**" konulu ~~DOKTORA/YÜKSEK LİSANS~~ tezi ile ilgili TEZ SAVUNMA SINAVI, Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliği uyarınca 24/09/2019 Salı günü saat 15:00'da yapılmış, sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda tezinin onayına ~~OYBİRLİĞİYLE/OYÇOKLUĞUYLA~~ karar verilmiştir.

Başkan _____

Doç. Dr. Uğur Altay MEMİŞ (Danışman)

Üye _____

Doç. Dr. Sinan AYAN

Üye _____

Dr. Öğrt. Üyesi Barış KAYA

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylıyorum.

23.10./2019

Doç. Dr. İrtuğrul YILDIRIM
Enstitü Müdürü

ÖZET

Kurum : ZBEÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretimi
Anabilim Dalı
Tez Başlığı : Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine İlişkin Öz-
Yeterlilik Algı Düzeyleri
Tez Yazarı : Recep Sağır
Tez Danışmanı : Doç. Dr. Uğur Altay Memiş
Tez Türü, Yılı : Yüksek Lisans Tezi, 2019
Sayfa Adedi : 222

Bu çalışmanın amacı, ilkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algı düzeylerinin belirlemektir. Ayrıca cinsiyet, medeni durum, meslekî çalışma süresi, eğitim durumu, çalıştığı okul türü, görev yaptığı yer, herhangi bir dalda lisans sahibi olma durumu, beden eğitimi dersinin yapıldığı yer, düzenli spor yapma durumu, hizmet içi eğitim alma durumları, herhangi bir dalda belge olma durumu gibi değişkenlerin sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlilik algılarına etkisini belirleme değişkenleri açısından incelenmeye çalışılmıştır.

Bu araştırma, 2016-2017 Eğitim öğretim yılında Zonguldak ili Ereğli ilçe merkezinde, beldelerinde ve köylerinde görev yapan 338 sınıf öğretmeni arasından oluşturulmuştur. Veri toplama aracı olarak, kişisel özellikleri belirleyebilmek için “Kişisel Bilgi Formu” ve Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun öğretimi dersine ilişkin öz yeterlilik algılarını belirlemek için kullanılan “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi Öz-yeterlilik Algısı Ölçeği” dir. Verilerin çözümlenmesinde, SPSS paket programı kullanılmıştır. Araştırmada, yüzde, frekans, ortalama, standart sapma değerlerine bakılmıştır. Ayrıca t testi, Anova ve Tukey HSD testinden faydalanılmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre, spor lisansına sahip olma durumuna göre, sınıf öğretmenlerinin sporcu lisansının olması birçok alanda öğretmenin gelişmesine yarar sağladığı söylenebilir. Araştırmamıza göre, sınıf öğretmenleri içinde futbol, basketbol, badminton, voleybol, masa tenisi, judo, yüzme, satranç, hentbol, tekvando, atletizm ve okçuluk gibi spor dallarında spor lisansı olan 52 sınıf öğretmeni olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri dersin amaçlarını biliyor ve bunu ders sürecine aktararak kontrol ve disiplini sağlayabiliyor. Öğrenciler arasındaki fiziksel farklılıkların farkına varıp öğrencileri derslere katılım sağlamada sorun yaşadığı da ortaya çıkmıştır. Cinsiyete göre, erkek sınıf öğretmenleri dersin teorik bilgisine hakimlik, uygulama ve formasyon becerilerinde genel olarak kadın sınıf öğretmenlerinden daha donanımlı ve becerikli olduğu sonucu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmeni, Beden Eğitimi, Öz-Yeterlilik, Algı Düzeyi

ABSTRACT

Institution : ZBEU Institute of Social Sciences, Department of Educationalm Programs and Teaching
Title : Class of teacher Self-Efficacy Beliefs Related to Physical Education and Game Levels
Author : Recep Sağır
Adviser : Assoc. Dr. Uğur Altay Memiş
Type of Thesis, Year : Master Thesis, 2019
Total Number of Pages : 222

The aim of this study is to determine the level of self-efficacy perceptions of primary school teachers, who teaches physical education, in the matter of teaching physical education. In addition; it was tried to examine such variables like gender, marital status, professional working time, educational status, the type of school where he or she works, the location where he or she works, the status of being a bachelor in any branch, the place of physical education course, the status of regular sports, in-service training status and having a certificate in any branch, to determine the effects of variables on the self-efficacy perceptions of classroom teachers.

This research was conducted among 338 primary school teachers working in Ereğli district center, towns and villages of Zonguldak province in 2016-2017 academic year. As the data collection tool, “Personal Information Form”, was used to determine the personal characteristics and “Physical Education and Game Teaching Self-Efficacy Scale”, was used to determine the self-efficacy perceptions of classroom teachers about physical education and game teaching. SPSS package program was used for data analysis. In the research, frequency, average and standard deviation values were examined. In addition, t test, Anova and Tukey HSD test were used.

According to the results of the research, according to the status of having a sports license, it can be said that classroom teachers have athletes' license in many areas to help the development of teachers. According to our research, it was found out that there are 52 class teachers with sports licenses in sports such as football, basketball, badminton, volleyball, table tennis, judo, swimming, chess, handball, taekwondo, athletics and archery. Class teachers know the objectives of the lesson and can provide control and discipline by transferring it to the course process. It was also revealed that the students had problems in participating in the classes by becoming aware of the physical differences between the students. According to gender, it was found that male classroom teachers were generally more equipped and skilled in terms of dominating the theoretical knowledge of the course, practicing and formation skills than female classroom teachers.

Keywords: Class teacher, Physical Education, Self-Efficacy, Perception Level

ÖN SÖZ

İnsanın doğup büyüyen bir canlı olduğu düşünülürken, her konuda, yönlendirilmeye ve eğitime ihtiyacı vardır. Beden eğitimi derslerinin sadece bedensel becerilerin kazanılmasına yönelik etkinlikler olmadığı görüşü artık tüm eğitim camiasında kabul görmektedir ve merakla takip edilmektedir. Bu olumlu gelişmeler doğrultusunda beden eğitimi derslerine yönelik ilgilerin ve bunların öğrencilerin öz yeterlilikleri ve sosyalleşme düzeylerine yönelik etkileri gibi konuları araştırmanında yararlı olabileceğini düşünmekteyim. Buna benzer etkinlikler ile birlikte beden eğitimi derslerinin izleri daha net bir şekilde ortaya çıkacak ve yeni amaç ve hedeflere yönelmeyi gerektirecektir (Balyan, 2009). Beden eğitimi, milli eğitimin prensip ve kurallarına paralel olarak kişinin beden, ruh ve düşünce gelişimini ve değişimini sağlamayı öngörür. İnsanın, toplumsal kurallara uyarak yaşaması, birbiri ile olan diyaloglarının iyi bir model olarak verebilmesi, yardımsever olması, insan hak ve hürriyetlerine saygılı, dürüst davranması, zeki, ruhsal ve bedensel yapı itibarıyla sağlıklı olmasıyla ilişkili bir durumdur. Beden eğitimi, insanın toplumsallaşması ve olumlu kişilik oluşturarak doğru yolda gitmesinde büyük yeri vardır. Özetle beden eğitimi, fertlerin beden ve ruh sağlığını, bedensel becerilerini ilerletmeye yönelik, gerekli olan zamanlarda çevresel kurallara dayalı oyuna, jimnastiğe, oyuna ve spora dönük araştırma yapılan çalışmaların hepsini içine alan yaygın bir faaliyettir (Aracı, 2001).

Bu çalışmada, ilkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algı düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Konu ile ilgili çalışmalara benzer, diğer araştırmacıların yapacakları çalışmalara kaynak teşkil edebileceğinden ve katkı sağlayacağından dolayı önemli olduğu düşünülmektedir.

Çalışmanın her aşamasında bilgisini, sabır ve anlayışını benden esirgemeyen, danışman hocam Doç. Dr. Uğur Altay Memiş'e teşekkür ederim. Ayrıca araştırmam da emeği geçen Doç. Dr. Aysel Demiroğlu Memiş'e, Doç. Dr. Ali Arslan'a, Doktor Öğretim Üyesi Barış Kaya'ya ve Doktor Öğretim Üyesi Erhan Yeşilyurt'a katkılarından dolayı teşekkür ederim.

Yüksek lisans öğrenimim boyunca, engin bilgilerinden yararlandığım başta Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi değerli hocalarına, maddi ve manevi yardımlarını esirgemeyen sevgili fakülte personeline şükranlarımı sunarım.

Bu çalışmayı yaparken beni destekleyen, Kdz.Ereğli’de görev yapan tüm idareci ve öğretmenlere, ayrıca görev yaptığım okullardaki velilerime, köy halkına tüm dost ve arkadaşlarıma teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Hayatım boyunca maddi ve manevi desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen, benim için zor geçen bu süreçte, anlayışlarını ve destekleriyle bu günlere gelmemi sağlayan başta, aileme, eşim Kadriye Sağır’a ve kızım Ahsen Serra Sağır’a sonsuz teşekkürler sunar ve bu çalışmamı onlara armağan ediyorum.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
ÖN SÖZ	vi
İÇİNDEKİLER	viii
KISALTMALAR LİSTESİ	xiii
GİRİŞ	1
1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE	11
1.1.Öz-Yeterlilik Kavramı ve Öğretmen Yeterliliği	11
1.1.1. Öz-Yeterlilik Nedir?	11
1.1.2. Öz-Yeterlilik Algısının Önemi.....	13
1.1.3. Öz-Yeterliliğe Etki Eden Süreçler.....	14
1.1.3.1. Zihinsel Süreç.....	14
1.1.3.2. Motivasyonel Süreç	15
1.1.3.3. Duyusal Süreç	15
1.1.3.4. Seçim Süreci.....	16
1.1.4. Yeterliğin Arttırılmasında Temel Kaynaklar	16
1.1.4.1. Temel Deneyimler	16
1.1.4.2. Dolaylı Yaşantılar	17
1.1.4.3. Sözel (Sosyal) İkna	17
1.1.4.4. Fiziksel veya Duygusal Durum.....	17
1.1.5. Öğretmen Yeterliliği	18
1.1.6. TEDP'ye Göre Öğretmen Yeterlilikleri.....	21
1.1.7. Öğretmenlerin Okuldaki Rollerini	22
1.2. İlkokulda Beden Eğitimi	23
1.2.1. Beden Eğitimi Nedir?	23
1.2.2. İlkokul Beden Eğitimi Dersinin Önemi	25
1.2.3. Beden Eğitiminin Bireyde Karşıladığı İhtiyaçlar	25
1.2.4. Beden Eğitiminin Temel Faydaları	27
1.2.5. Beden Eğitiminin Gelişimdeki Rolü	27
1.2.5.1. Fiziksel Gelişimdeki Rolü.....	29
1.2.5.2. Psikomotor Gelişimdeki Rolü	29
1.2.5.3. Zihinsel Gelişimdeki Rolü	30
1.2.5.4. Duygusal ve Toplumsal Gelişimdeki Rolü	31

1.3. İlkokul Beden Eğitimi Ve Oyun Dersi Öğretim Programı	31
1.3.1. Giriş	31
1.3.2. Programın Amaçları	32
1.3.3. Programın Alana Özgü Becerileri	32
1.3.4. Programın Uygulanmasında Dikkat Edilmesi Gereken Konular	32
1.3.5. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Dayandığı Temel İlkeler.....	33
1.3.6. Programın Yapısı.....	33
1.3.7. Programın Uygulanmasında Yararlanılabilecek Öğretim Yöntemleri	33
1.3.8. Ölçme ve Değerlendirme	34
2. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	35
2.1. Öz-Yeterlilik ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar	35
2.2. Öz-Yeterlilik ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar.....	48
3. YÖNTEM	58
3.1. Araştırma Modeli	58
3.2. Evren ve Örneklem	58
3.3. Veri Toplama Araçları	58
3.3.1. Kişisel Bilgi Formu.....	59
3.3.2. Beden Eğitimi Dersi Öz Yeterlilik Ölçeği	59
3.4. Veri Analiz Teknikleri	61
4. BULGULAR VE YORUMLAR	62
SONUÇ	174
KAYNAKÇA.....	195
Ek 1: Beden Eğitimi Dersi Özyeterlilik Anketi	207
Ek 2: Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi Programın Amaçları	211
Ek 3: Programın Uygulanmasında Dikkat Edilmesi Gereken Konular	212
Ek 4: Beden Eğitimi Ve Oyun Dersinin Dayandığı Temel İlkeler	216
Ek 5: Programın Yapısı	217
Ek 6: Ölçme Ve Değerlendirme.....	218
Ek 7: Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim Ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği	220
ÖZGEÇMİŞ	222

TABLolar LİSTESİ

	<u>Sayfa</u>
Tablo 3.1: Dizi Aralığı Veri Tablosu.....	60
Tablo 4.1: Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyete Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	62
Tablo 4.2: Sınıf Öğretmenlerinin Medeni Duruma Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	62
Tablo 4.3: Sınıf Öğretmenlerinin Çalışma Sürelerine Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	63
Tablo 4.4: Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumlarına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	63
Tablo 4.5: Sınıf Öğretmenlerinin Mezun Oldukları Bölümlere Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	64
Tablo 4.6: Sınıf Öğretmenlerinin Okulunun Bulunduğu Yere Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	64
Tablo 4.7: Sınıf Öğretmenlerinin Birleştirilmiş Sınıf Okutmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	65
Tablo 4.8: Sınıf Öğretmenlerinin Spor Lisansı Sahip Olmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	65
Tablo 4.9: Sınıf Öğretmenlerinin Dersleri Spor Salonunda Yapmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	65
Tablo 4.10: Sınıf Öğretmenlerinin Düzenli Spor Yapmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları.....	66
Tablo 4.11: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor ile İlgili Hizmet içi Eğitim Almasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	66
Tablo 4.12: Sınıf Öğretmenlerinin Spor ile İlgili Belgeye Sahip Olmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları	67
Tablo 4.13: Teorik Bilgi Düzeyi Öz Yeterlilik Boyutları.....	67
Tablo 4.14: Uygulama Becerisi Öz Yeterlilik Boyutları	68
Tablo 4.15: Formasyon Becerisi Öz Yeterlilik Boyutları.....	69
Tablo 4.16: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	70
Tablo 4.17: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi.....	73
Tablo 4.18: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	75
Tablo 4.19: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	78
Tablo 4.20: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	80
Tablo 4.21: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	82

Tablo 4.22: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	85
Tablo 4.23: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	88
Tablo 4.24: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	92
Tablo 4.25: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları	96
Tablo 4.26: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	97
Tablo 4.27: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	100
Tablo 4.28: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	103
Tablo 4.29: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları	105
Tablo 4.30: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	106
Tablo 4.31: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	109
Tablo 4.32: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	112
Tablo 4.33: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	114
Tablo 4.34: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	117
Tablo 4.35: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	120
Tablo 4.36: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları	122
Tablo 4.37: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	124
Tablo 4.38: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	126
Tablo 4.39: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	129
Tablo 4.40: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	131
Tablo 4.41: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	134
Tablo 4.42: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	137

Tablo 4.43: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	139
Tablo 4.44: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	142
Tablo 4.45: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	145
Tablo 4.46: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	148
Tablo 4.47: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	150
Tablo 4.48: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	153
Tablo 4.49: Hizmet içi Kurs Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	155
Tablo 4.50: Hizmet içi Kurs Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	158
Tablo 4.51: Hizmet içi Kurs Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	161
Tablo 4.52: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi	164
Tablo 4.53: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi	167
Tablo 4.54: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi	169
Tablo 4.55: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları	172

KISALTMALAR LİSTESİ

BEDÖA	: Beden Eğitimi Dersi Öz-yeterlilik Anketi
BESBD	: Beden Eğitimi Spor Bilimleri Dergisi
F	: F Testi İstatistiksel Değer
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
N	: Kişi Sayısı
p	: Anlamlılık Düzeyi
s	: Standart Sapma
sd	: Serbestlik Derecesi
SPSS	: Statistical Package for the Social Sciences
t	: t Testi İstatistiksel Değer
TEDP	: Temel Eğitime Destek Projesi
Vb	: ve benzerleri
Vd	: Ve diğerleri
$\bar{X}$	: Aritmetik Ortalama
%	: Yüzde

GİRİŞ

Yaşadığımız çağda hem bilimsel ve teknolojik hem de toplumsal açıdan çok hızlı bir gelişim ve değişim yaşanmaktadır. Gelişimini tamamlamış ve değişen niteliklere sahip bireylerin yetiştirilmeye çalışılması, özellikle eğitim programlarının da bu çerçevede düzenlenip bu gereksinime dönüt sağlaması gerekliliğini de beraberinde getirmiştir. Bununla beraber bireylerin beden ve ruh sağlıklarını en iyi şekilde koruyup, sağlam bir şekilde hayatlarını sürdürebilmeleri, iş hayatının hoş olmayan durumlarıyla daha güçlü bir şekilde baş etmesini sağlamak ehemmiyet kazanmış, bunun da bireylerin eğitimi ile mümkün olacağı düşüncesi savunulmaya başlanmıştır (Ünlü, 2008). Bireyde, gelişimin temelleri anne karnından itibaren atıldığı ve çocukların gelişim dönemleri ne kadar sağlıklı olursa ileriki dönemlerde de sağlıklı olacağı düşünüldüğünde eğitim günümüzde vazgeçilmez bir gerçektir. Çocukların erken dönem gelişim dönemlerinde temel olarak sevilme, beslenme, güven içinde hissetme gibi gereksinimlerinin yanı sıra hareket etme ve oyun oynama gibi ihtiyaçları da vardır. Özellikle çocukların bu gelişim süreçlerinde en temel ihtiyaçlarından birisinin hareket becerileri olduğu düşünülebilir. Hareket becerileri doğumla başlayıp, büyüme ve gelişmeyle birlikte basitten karmaşığa doğru devam eden bir süreçtir (Tepeli, 2012).

Eğitim almamış bir bireyin kendini hiçbir çalışma çevresinde tam olarak yetiştirme olanağı bulamadığı görülmektedir. Eğitim olanağı sınırlı milletin kültürel, sosyal ve ekonomik olarak iyi yolda gitmeyi tam olarak sağlayamaz, bundan dolayı okulun önemli bir mesuliyet taşıdığı rahatlıkla görülebilir (Karaküçük, 1999:52). Öğretme ve öğrenme devam ederken önceden belirlenmiş hedeflerin öğrenciler tarafından kendine özgü yeterliliğe dönüştürülebilmesi için gerekli koşullardan biri de tüm öğrencilerin belirlenen hedeflere ulaşmada imkân bulabilecek biçimde yönlendirilmesinden geçmektedir. Ders yapılacak sınıfın derslere hazırlıklı olması, öğretme ve öğrenme süreçlerinin nasıl olacağının belirlenmesi, hedefleri kazandıracak düzeydeki içeriklerin belirlenmesi, uygun yöntem ve tekniklerin belirlenerek kullanılması ve yaşama dair gerçek kazanım sağlayacak araç ve gereçlerin belirlenerek kullanılması, öğretmenlik mesleğinin sınıf yönetimi ile ilgili görevleri arasında yer alır. Bütün bu hazırlık çalışmaları,

öğretilmesi istenen ve ortaya çıkması beklenen davranışların öğrencide oluşması için gereklidir (Duman vd., 2004:282).

Öğretmenlerin mesleğinde kendi yeterlilik düzeylerini ortaya çıkarma durumuna yönelik son zamanlarda birçok bilimsel araştırma ve çalışma yapılmıştır. Öğretmenlerin ya da öğretmen adayların kendilerinden beklenen yeterliliklerinin farkında olup daha iyisi için gayret göstermeleri gerekir. Bu sarf ettikleri çaba başarı öngörülerini ve kendilerine duydukları özgüveni de yükseltecektir (Soysal, 2014:20). Bir bireye, görevinin gerektirdiği belirli bir doğru davranışı gösterebilme gücü kazandıran özellikler olarak da tanımlanan yeterlilik, aslında tüm meslekler içinde geçerli olan bir konudur. Çünkü mesleklerin ilerleme kaydedip, kendilerini geliştirmelerinde yeterlilik önemli bir faktördür (Kuran, 2002). Öğretmenin bireysel nitelikleri, öğrenme çalışmalarının yönlendiricisi olarak yeterliliği, yeterlilik hissi, öğrenme sürecini izleme, değerlendirme yapma ve öğretmenin ders vermedeki yeterliliği, öğretmenin kendi geçmişi, öğrenci ve diğer fertler ile ilişkileri onun sınıftaki verimliliğini de etkiler (Güçlü, 2002:173). Öğretmenlerin önceden sahip oldukları yeterlilikler ile sınıf içerisindeki görevlerinin etkili bir biçimde gerçekleştirilmesi arasında birbirini tamamlayan bir ilişki vardır. Diğer bir sözle öğretmen, sahip olduğu yeterlilik düzeyinde öğretim sürecine etki vermekte ve öğrenci davranışlarını değişime uğratabilmektedir (Gökçe, 2003:38). Öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği, tavır, hareketler, bilgi ve becerinin kazanılması, öğretmen yetiştirme tasarılarının, şu üç duruma sahip olacak şekilde eğitim verecek durumda olması zorunlu hale getirmiştir. Bunlar; “Genel kültür, alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisidir.” Bu yeterliliklerin öğretim aşamalarına göre düşünüldüğünde, alan bilgisi aynı düzeyde ağırlığının korunurken, üst aşamalara doğru ilerlerken genel kültür bilgisinin düzeyi azalmakta, öğretmenlik meslek bilgisinin düzeyi artmaktadır (Celep, 2004).

Beden eğitimi dersi, bireyin beden ve ruh sağlığı için olması gereken tüm hareket becerilerini kapsamaktadır. Tüm dünyada bu kabul görmüş ve gerekliliğini alanı içinde kanıtlanan temel derslerden biri beden eğitimi dersi olmuştur. Temel eğitim çağındaki çocukların beden eğitimi dersine olan alakalarının ve bakış açılarının istenilen gibi şekillenmesi ve aynı zamanda bu yönde yol gösterilmesi büyük önem taşımaktadır. Eğitim ve öğretim programları sürecinde spor yapmaya

ve fiziksel etkinliklere ayrılan tüm zaman, doğru davranışları yapan ve zinde olan bir toplumun oluşmasını sağlayan en önemli etkenlerden olduğu söylenebilir. Beden eğitimi dersleri, fiziksel ve motor becerilerin gelişmesini her zaman destekler (Gökdemir, 2017). Bedensel hareketlenmenin öğrenmeyi olumlu yönde ve aktif bir sürece geçirdiği bilinmekle birlikte aynı zamanda oyun oynayan çocuğun becerilerini de geliştirmektedir (Arabacı ve Çıtak, 2017). Benzer şekilde sporun, bireylerin hareket ihtiyaçlarını karşılayan, belli kuralları olan, eğlendiren, sosyalleştiren, kendi içinde rekabete dayanan fiziksel aktiviteler olduğu ifade edilmektedir (Heper vd., 2012).

Ülkemizde ilkokul kısmında bedene eğitimi ve oyun dersine sınıf öğretmenleri girdiği düşünüldüğünde, sınıf öğretmenlerinin eğitim verdiği ve işlemekte olduğu dersler arasında, beden eğitimi ve oyun dersinde zorlandıkları ve bu dersi genelde diğer derslerin konularının takviyesini yapmakla geçirdikleri görülmektedir. Beden eğitimi ve oyun dersinde genelde çocuklara verilen toplar ile onların kendilerince oyunlar oynayarak zaman geçirdikleri görülmektedir. Halbuki beden eğitimi ve oyun dersi oyun çağında olan çocuklar için okul çağı döneminde çok önem arz etmektedir. Sınıf öğretmenleri çocuklara teorik bilgiden ziyade, onlar için faydalı olabilecek ve kişiliklerinin temelini oluşturabilecek davranışlar öğretmeye çalışır. Çünkü çocuklar okul çağındaki bu yaş aralığında, anne babası ile bulunduğu ortamından başka bir sosyal ortam olan okula başlar. Çocuklar bu yaşlarda hala oyun çoğunda olduğu düşünüldüğünde özellikle beden eğitimi ve oyun derslerinde sınıf öğretmenlerinin vereceği katkı çok yüksek seviye olmaktadır. Bu kapsamda çalışma yapılmış ve beden eğitimi ve oyun dersinin hem öğretmenler hem de öğrenciler için önemli olduğu fikrine sahip olup, literatüre bu eksikliği kapatmak için katkı sağlamak istenmiştir.

Çalışmanın bu bölümünde; yapılan çalışmanın problem durumu ortaya konulmaya çalışılmış ve problem durumu ile ilgili araştırmaya destek sağlayıcı bilgiler üzerinde durulmuştur. Araştırmanın amacı ve önemi vurgulanmaya çalışılmıştır. Ayrıca araştırmanın sayıtları, sınırlılıkları, araştırmanın konusu ile ilgili tanımlara ve kısaltmalara yer verilmiştir. Araştırma ile ilgili problem cümlesine ve alt problemlerine bu bölümde yer verilmiştir.

Problem Durumu

Eđitim, bireylerde meydana gelen istendik davranışları kapsadığı dūřunūldūđunde ve bu eğitim işini yapacak olan en önemli aktörlerden biri olan öğretmenler olduğu söylenebilir. Çocuklar eğitime ilkokulda başlar. İlkokulda bu eğitimi sağlayacak olanlar sınıf öğretmenleridir. Sınıf öğretmenleri çocuklara bilgiden çok, doğru ve faydalı davranışlar öğretmeye çalışır. Çünkü çocuklar bu yař aralığında, anne babası ile bulunduğu aile ortamından farklı bir ortam olan okula başlar. Çocuklar bu yaşlarda hala oyun çoğunda olduğu dūřunūldūđunde özellikle beden eğitimi derslerinde sınıf öğretmenlerinin vereceği katkı çok yüksek seviye olmaktadır. Kendini yeterliliğini bilen sınıf öğretmenleri öğrencileri ile doğru iletişim kurarak onların fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak gelişim ve değişimlerinde çok önemli rol oynamaktadır. İlkokul seviyesinde doğru davranışları pekiştirilen çocuklar, büyüdükçe daha sağlam temellerde ilerler ve hedeflerine ulaşmada zorluk çekmezler. Bu doğru davranışları verecek olan sınıf öğretmenleri, öncelikle kendi öz yeterliliklerini iyi bilmeleri ve beden eğitimi derslerinin teorik, uygulama ve planlama kısımlarını çok iyi yapmalıdır.

Bu kapsamda, İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersine ilişkin öz-yeterlilik algıları hangi düzeyde olduğunu, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimi konusunda yeterliliğini ve bu öz-yeterlilik algıları demografik özelliklerine göre farklılık gösterip göstermediğini problem durumu olarak belirlenmiş ve bu konular araştırılmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada, ilkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algı düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca cinsiyet, medeni durum, meslekî çalışma süresi, eğitim durumu, çalıştığı okul türü, görev yaptığı yer, herhangi bir dalda lisans sahibi olma durumu, beden eğitimi dersinin yapıldığı yer, düzenli spor yapma durumu, hizmet içi eğitim alma durumları, herhangi bir dalda belge olma durumu gibi değişkenlerin sınıf

öğretmenlerinin öz-yeterlilik algılarına etkisini belirleme değişkenleri açısından incelenmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın Önemi

Ertürk (1984:12)'e göre eğitim, insan davranışlarında meydana gelen kasıtlı ve istendik değişiklikler olarak açıklanmaktadır. İşte bu davranış değişikliği meydana getirme süreci içerisinde yer alan dersler arasında beden eğitimi dersi de bulunmaktadır. Eğitimin çok önemli yapı taşlarından ve tamamlayıcı özelliği olan beden eğitimi, insan davranışlarının değişimi noktasında önemli yer tutmaktadır.

Genel eğitimin amacı, büyüyen neslimiz olan çocukların ve gençlerin, topluma doğru ve yararlı bir şekilde adepte olmalarını sağlamalarını kolaylaştırarak yardımcı olmaktır. Bu topluma adeptenin olabilmesi için, bireylerin ilgi alanları ve yetenekleri, doğru eğitim yapılarak en son sınırına kadar geliştirilmeye çalışılır ve bu bireylerin davranışları, milli eğitimin hedefleri doğrultusunda değiştirebilir (Varış, 1998:1). Modernleşmiş ve gelişmiş eğitim, fertleri fiziksel, zihinsel, duygusal ve toplumsal boyutları ile tamamlayarak ele alır. Bu durumda eğitimden beklenen verim, fertlerin potansiyellerini ve yeteneklerini ortaya koyarak, en üst seviyede geliştirmesine yardımcı olmaktır. Böylece fiziksel, zihinsel ve duygusal boyutları ile bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı, mutlu, verimli ve üretken fertlerin kendi toplumlarına kazandırılabilmesi daha kolay bir şekilde sağlanacaktır. İnsanın yaşayabilmesi için gereken tüm görevler ve davranışlar fertlerin vücudunda oluşmaktadır. Fiziksel gelişimde görülen bozukluklar, dengesiz veya gerileyici davranışları da etkilemektedir. Hareketse, bütünsel olarak gelişmenin, topluma yararlı olabilecek en iyi biçimde uyum sağlayabilmenin merkezindedir. Duyu organları yoluyla algılarımız fikirleri, fikirlerde kasları kullanarak vücudu harekete geçirmektedir. Bu bütünleşme ve etkileşim içerisinde kaslar duygu ve fikirlerden oluşan psikolojik yapıdan, psikolojik yapı da kaslardan etkilenmektedir. Bu karşılıklı etkilenme, iletişim ve döngü hayat boyu devam etmektedir. Tüm bu öğelere bağlı olarak, spor yapmaya dönük hareket etme becerilerinin gelişmiş olması, çocuğun bütünsel gelişimine büyük katkı sağlamaktadır. Bedenin hareketsiz kalması, her yaş aralığındaki fertleri olumsuz etkilediği söylenir. Bu doğrultuda, çocukluk döneminde spor yapma huylarının kazandırılması önemlidir. İlerleyen yaşlarda ise bu huyları yerleştirmek zordur. Beden eğitimi ve spor

çalışmaları çocuğun sağlıklı olması ve gelişmesinde önemli bir göreve sahiptir. Ayrıca, sosyal ve duygusal gelişim yönünden de çocuklara yararlar sağlamaktadır. Bu etkinlikler yaratıcı ve lider olma gibi yetenekleri görevsel hale getirmektedir. Çocuklar mücadeleci, azimli, uyumlu, üreten, kararlı, birbirine saygılı ve anlayışlı olma, kurallara uyma, işbirliği yapma, bağımsız davranma, kendini kontrol etme, çalışkan ve çaba gösterme gibi herkes tarafından kabul görmüş kişisel özelliklerini geliştirmektedir. Ayrıca belirlenen etkinliklere katılan gençlerin derslerde daha başarılı oldukları da ortaya çıkmıştır. Değişim ve gelişimin sürekli olduğu dönemde çocuğun yeterli hareket uyarısına gereksinimi bulunmaktadır. Bu konuda, çocuğun bedensel gelişiminin dayanağı eğitimin ilk basamağı olan temel eğitim devresinde oluşturulmalıdır. Fertlerin beden olarak gelişiminde görülen yapısal bozukluklar ve dengesiz hareketler, davranışları da olumsuz taraftan etkilemektedir (Yenal vd, 1999:16–22).

Eğitimi kapsayan tüm unsurlar içinde beden eğitiminin önemli bir rolü vardır. Beden eğitimi dersleri, eğitimi kapsayan durumlarda hareket ederek fertlerin fiziksel açıdan gelişimini sağlamaya çalışırken, bilişsel, sosyal, duyuşsal alanlardaki gelişim ve değişimleri de katkı sağlar. Bundan dolayı, beden eğitimi dersinde öğretilmesi ve öğrenciler tarafından kazanılması düşünülen kazanımlar açısından gelişim düşünüldüğünde, bedensel veya fiziksel gelişim tek başına düşünemeyiz ve bilişsel, duyuşsal ve sosyal olarak bir bütünlük içinde genel anlamda işlenmeli ve anlatılmalıdır (Hünük, 2006).

Modern eğitimin bir parçası olarak, eğitim programları içersin de önemli bir yeri olan beden eğitimi derslerinin, istenen amaç ve hedeflerine ulaşabilmesi, fertlerde beklenen doğru davranışları ortaya çıkarabilmesi, nitelik sahibi, gelişime ve yeniliğe açık olan, araştırma yapan ve yaratıcı olan sınıf öğretmenleriyle mümkün olabileceği düşünülmektedir (Ünlü, 2008).

Eğitim sistemi içindeki öğretilen dersler, ilkokullarda sınıf öğretmenleri tarafından öğretimi yapılır. Öğretmenlerin görevleri, Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin 43.maddesinde belirtilmiştir. Bu yönetmelik maddesi ekte belirtilmiştir (EK-7).

Yapılan bu çalışmada, ilkokullarında beden eğitimi ve oyun dersine giren sınıf öğretmenlerinden elde edilen bilgiler doğrultusunda öğretmenlik mesleğinin, niteliğinin ve kalitesinin yükseltilmesi ve sınıf öğretmenlerinin sahip olması gereken yeterliliklerin bilinmesi önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca bu yeterliliklerin hizmet öncesi ve hizmet içi eğitim programlarıyla sınıf öğretmenlerine kazandırılması ile mümkündür.

Araştırmanın, beden eğitimi ve oyun derslerindeki sınıf öğretmenlerinin yeterliliklerini ve dersteki sınıf yönetimindeki davranışlarını, bunlar arasındaki bağlantıları demografik olarak inceleyerek üniversitelerin eğitim fakültelerinin sınıf öğretmeni yetiştirme programlarına örnek teşkil edeceği tasarlanmıştır.

Problem Cümlesi

İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterlilik algıları yeterli midir?

Alt Problemler

Problem cümlesi ile ilgili olarak aşağıdaki alt problemler belirlenmiştir;

- a) İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerini işleyen sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretimindeki teorik bilgi konusunda yeterli midir?
- b) İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerini işleyen sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretimindeki pratik yeterliliğe sahip olma konusunda yeterli midir?
- c) İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerini işleyen sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretimindeki formasyon yeterliliğe sahip olma konusunda yeterli midir?
- ç) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- d) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin medeni durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?

- e) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin meslekteki çalışma sürelerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- f) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- g) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin üniversiteden mezun oldukları bölüme göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- h) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları okula göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- ı) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları okulun bulunduğu yere göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- i) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutup okutmadıklarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- j) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin herhangi bir spor dalında lisanlarının olup olmamasına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- k) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun derslerini spor salonunda yapıp yapmadıklarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- l) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapıp yapmadıklarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?

- m) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersiyle ilgili hizmet içi kurs alıp almadıklarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?
- n) İlkokulda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi ile ilgili belgelerinin olup olmamasına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları farklılık göstermekte midir?

Sayıtlar

- Araştırma kapsamına alınan sınıf öğretmenlerin ölçme araçlarında yer alan sorulara doğru ve samimi cevaplar vermişlerdir.
- Araştırmada kullanılan anket formlarının objektif olarak doldurulmuştur.
- Sınıf öğretmenlerin araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır.
- Araştırmada kullanılan, istatistiksel teknikler amaca uygundur.

Sınırlılıklar

Bu çalışma;

- 2016 – 2017 Eğitim-Öğretim yılı ile sınırlıdır.
- Zonguldak ili Ereğli ilçesinde görevli kadrolu sınıf öğretmenleri ile sınırlıdır.
- Çalışma, örneklem açısından sınıf öğretmenleri ile sınırlandırılmış ve branş öğretmenleri, bu kapsamın dışında tutulmuştur.
- Çalışma, konusu açısından ilkokullarındaki sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimi öz-yeterlilik düzeylerini araştırmakla sınırlandırılmıştır.

Tanımlar

Öz-yeterlilik: “Bandura’ya göre öz yeterlilik, fertin belli bir performansı göstermesi için gerekli etkinlikleri düzenleyip başarılı bir biçimde gerçekleştirme kapasitesi hakkında kendine ilişkin yargısıdır” (akt: Lee, 2005:490).

Sınıf Öğretmeni: “Çocuğun gelişimini tamamlamasına, yeteneklerini geliştirmesine, toplumsallaşmasına, toplumsal kurallara, normlara uymasına, üretici olmayı öğrenmesine, kültürel yapıya uyum sağlamasına yardım eden; bilgi

yaymanın yanı sıra bilgi öğrenmenin aracılığını yapan kişidir” (Livatyalı, 2004, s.183–194).

Öğretmen yeterliği: “Belirli bir öğretim görevinin yerine getirilmesi için kişinin gerekli etkinliği organize edip başarılı olarak yapma kapasitesine duyduğu inanç olarak ifade edilmektedir” (Tschannen Moran vd., 1998).

Beden Eğitimi: “İnsan bütününe oluşturan fiziki, ruhi ve zihni vasıfların bulunduğu yaşın ve genetik potansiyelin gerektirdiği verim gücüne ulaştırılması için bedeni aktiviteler ve oyun yoluyla yapılan faaliyetlerin bütünüdür” (bedenegitimci, 2012).

Oyun: “Her yaş kesimindeki ferdin, kendi iç dünyasında meydana gelen ve hareket iç güdüsünden kaynaklanan fizik, moral ve toplumsal kişilik yeteneklerinin gelişmesini sağlayan, belirli kurallara dayandırılan, gönüllü olarak yapılan, ferdi ve grup halindeki davranışlarıdır” (Yaylacı, 1999).

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Öz-Yeterlilik Kavramı ve Öğretmen Yeterliliği

Öz yeterlilik, bireyin bir işi ne kadar yapabildiği konusunda kendisinin sahip olduğu bilinçtir. Birey bu bilinçle yaptığı işin, nasıl ve ne kadar doğru yapacağını kendi içinde değerlendirir ve olması gereken doğru işleri yapar.

1.1.1. Öz-Yeterlilik Nedir?

Eğitim, bireyde yapması gereken doğru davranışı ortaya çıkarmaya dayalı olduğunu düşünürsek, eğitimin içindeki öğretmenlerin öz yeterliliği yüksek ve yeterli olmalıdır. Öğretmenler yapacağı her işi bilinçli şekilde yapmalıdır. Öğretmenler kendi içinde yeterliliğini düşünmelidir. Eksiği olduğunu düşündüğü ve kendisini geliştirmek istediği konularda her zaman araştırmacı olmalı ve kendi yeterliliğini sorgulamalıdır. Bu nedenle de, öz yeterlilik kavramı çok önem arz etmektedir. Öz yeterlilik kavramı ile ilgili bir sürü tanımlama ve açıklamalar yapılmıştır.

Yeterlilik, Albert Bandura'nın Sosyal Öğrenme Kuramı'nda öne çıkan önemli bir kavram olup, bireyin belli bir yetkinliği ortaya çıkarmak için amacı doğrultusunda etkinlikleri doğru bir şekilde yapma ve anlama gücüne duyduğu gönülden bağlılık olarak ifade edilmektedir. Yeterlilik inancı, bireyin kendini nasıl hissettiği görme, nasıl düşündüğü bilme, kendisini nasıl motive ettiği ve nasıl davrandığını görme olarak ortaya koyulmaktadır (Bandura, 1994:2).

Öz-yeterlilikle ilgili çeşitli tanımlar yapılmıştır. Bu tanımlardan birkaç örneği aşağıda verilmiştir;

Bandura'ya göre öz yeterlilik, “fartin belli bir performansı göstermesi için gerekli etkinlikleri düzenleyip başarılı bir biçimde gerçekleştirme kapasitesi hakkında kendine ilişkin yargısıdır” (akt: Lee, 2005:490).

“Öz yeterlilik, bireylerin olası durumlarla başa çıkabilmek için gerekli olan eylemleri ne kadar iyi yapabileceklerine ilişkin kendi öz yargıları şeklinde de tanımlanmaktadır” (Bıkmaz, 2006; Morgil vd., 2004).

“Öz yeterlilik, bir meslek alanına özgü görevlerin yapılabilmesi için gerekli olan mesleki bilgi, beceri ve tutumlara sahip olma durumudur” (TEDP, 2006).

“Öz yeterlilik, bir işi yapma gücünü sağlayan özel bilgi beceri ve ehliyet anlamında bir kavramdır” (Alkan ve Hacıoğlu, 2003).

“Öz yeterlilik, belli bir görevi yerine getirmek için sahip olunan yeteneklerin içerik bağlamında değerlendirilmesidir” (Pajares, 1997).

“Öz yeterlilik, bireyin neyi veya niçin daha önce başardığı ile ilgili değil, bireyin belli durumlarda ne yapabileceğine dair geleceğe ilişkin bir inanç olarak ifade edilmektedir” (Woolfolk, 2004:3).

Yukarıdaki tanımlarda da görüleceği gibi, birey kendini ne kadar tanırsa, bilirse, eleştirirse ve denetlerse yaptığı veya yapacağı işlerde daha verimli ve olumlu sonuçlar ortaya çıkacaktır. Öz yeterliliği kısaca, bireyin kendini bilmesi ve ona göre eylemler yapması olarak tanımlayabiliriz.

Ürünler genellikle insanların yaptığı davranışlarının sonucunda meydana gelmektedir. Ürünler ile ilgili düşünceler, genellikle yapılan davranışlara ve gösterilen performanslara bağlı olduğu söylenmektedir. İnsanlar yeterliliklerini, kendi yaşadıkları toplumlara göre düzenlemek veya değiştirmek için kullanabilmektedir. Yeteneklerini kullanarak neyi iyiyi ve doğru yapıp yapamayacakları, zor görevlerle ilgili kararları nasıl alacakları, insanlara nasıl yaklaşacakları ve kendilerine güvenleri bireysel kuşkuları tarafından bastırıldığı söylenebilir. Yüksek yeterliliğe sahip olan bireyler zor etkinlik çalışmalarını seçmelerinin yanında bu etkinlikler çalışmalarını gerçekleştirmek için de yüksek oranda çaba gösterirler. Kendine güvenen güçlü insanların yeterlilikleri inandıklarına göre, ne kadar çok uzmanlık alanını dikkate alırlarsa onlar içinde o kadar ilgi çekici olurlar. Bu insanlar kendilerini farklı meslekteki uzmanlık alanlarına istedik davranışları yapmak için daha iyi hazırlarlar ve seçtikleri uzmanlık basamaklarına ulaşmak için kendilerini daha iradeli tutmaya çalışırlar (Bandura, 1997).

Yeterliliğin değerlendirilmesinde en can alıcı olan kısım, bireylerin ne yapacağını seçmesi, etkinlikler için ne kadar çaba gösterecekleri, zor durumlar ve başarısızlık yaşadığında ne kadar dayanabileceğini görmektir. Fertlerin yeteneklerinin değerlendirilmesine, fikir yapılarının kendini geliştirip geliştirmediği durumlar

sürecinde ve çevresi ile olan iletişimlerinde karşılaştıkları ruhsal gerilim ve zor durumlar bu değerlendirmeye etki ettiği söylenebilir (Bandura, 1989:59-60).

1.1.2. Öz-Yeterlilik Algısının Önemi

Bireyin öz yeterlilik algısı yapacağı her işte doğru sonuçları ortaya çıkaracaktır. Birey bilinçli olarak işlerini yapacağından yapacağı işlerde başarılı olacaktır. Birey öz yeterlilik algısını çıkarları için kullanmamalıdır. Birey, neler yapabileceğinin farkına vararak çalışmalarını bu yönde devam etmelidir. Yapacağı başarılı işlerde motivasyonu daha da artacak ve güzel çalışmalar ortaya çıkacaktır.

Öz-yeterlilik inançlarının, bilişsel sistemde motive edici bir araçtır. Öz-yeterlilik algısı, insanın yaptığı davranışların ve bu davranış değişikliklerinin temel belirleyicilerinden birisi olduğunu düşünmektedir (Bandura, 1986). Yapılan araştırmalar, fertlerin kendilerini yeterli gördükleri işleri yapmak için daha istekli, yetersiz buldukları işlerden de yapmamak için isteksiz oldukları görülmüştür. Fertler istedikleri sonucu alacaklarına inanmadıkları işlere ve etkinliklere geçme konusunda isteksiz davrandıkları ve kaçtıkları görülmektedir. Olumlu yeterlilik algısı taşıyan fertlerin isteyerek harekete geçme girişmelerinin yanı sıra, zorluklar ve güçlükler karşısında daha sabırlı ve ısrarcı oldukları, zorlu işleri kaçılması gereken işler olarak değil, üzerinde daha çok çalışıp kendilerini geliştirmeleri gereken özellikler olarak algıladıkları saptandığı görülmüştür (Pajares 2002; Pajares ve Schunk, 2001). Bir başka farklı açıdan bakarsak, öz-yeterlilik algısı güçlü oldukça, gösterilen gayret, kararlı olma ve azimli davranma daha da artmaktadır. Diğer taraftan, öz-yeterlilik algısı az olan bireylerin güç ve zorlu işlerden kaçındıkları ve yapmak istemedikleri, zorluklar karşısında çabuk pes edip bıraktıkları ve daha fazla stresle daha düşük başarımlar gösterip başarısız oldukları da gözlenmiştir (Tschannen Moran ve Hoy, 2001; Pajares, 2002).

Bireyler, kavrama yeteneklerini olduğundan düşük algılamaları, bireylerin sahip oldukları yetenekleri en iyi ve verimli şekilde kullanabilmelerini engellemektedir. Bireyin varolan kavrama yeteneklerini olduğundan biraz daha yüksek algılaması, çoğu durumda yaptığı işler üzerinde olumlu etkisi olduğu düşünülmektedir (Woolfolk ve Spero, 2005: 344).

Birbirine eşit yetenek düzeyindeki fertlerin, hatta aynı ferdin farklı durumlarda, gösterdikleri fiilin aynı olmayabileceğini belirtmektedir. Yetenekli olup, öz-yeterlilik

algısının düşük olmasından dolayı başarısızlık yaşayan ya da pasif kalan fertler olabildiği gibi, çok sınırlı yapıda yeteneklere sahip olmalarına karşın yeterlilikleri konusunda güveni yüksek olan insanlar da vardır (Bandura, 1986:391). Kararlı bir öz-yeterlilik algısı, tek başına davranışı ortaya çıkaramaz. İnsanlar, gerçekleştirmeyi istemedikleri ya da gerekli kaynakların olmadığı durumlarda veya başka herhangi bir sebepten dolayı, çeşitli davranışları sergilememe yolunu seçtikleri görülmüştür (Pajares, 2002).

1.1.3. Öz-Yeterliliğe Etki Eden Süreçler

Öz yeterlilik, fertlerin nasıl düşündüklerine, hissettiklerine, davrandıklarına ve kendilerine nasıl motivasyon sağladıkları hakkında karar verme sürecindeki inançlarıdır. Bu inanç; “zihinsel, motivasyonel, duygusal ve seçim süreci” olmak üzere dört temel süreci içermektedir (Bandura, 1994:2). Bu süreçler yeterliliği algılamada çok önemli bir yere sahip olduğu söylenebilir. Bu süreçler istenen davranışların ortaya çıkmasını engel olabileceği gibi istenen davranışın gerçekleşebileceği yönünde de cesaret verebilir. Bu süreçlere kısaca değinirsek:

1. Zihinsel Süreç
2. Motivasyonel Süreç
3. Duyusal Süreç
4. Seçim Süre

1.1.3.1. Zihinsel Süreç

Amaçların belirlenip ortaya çıkması, insanların işlevlerinin önemli bir parçasıdır ve üst düzeyde şahsi fikir gerektirir. Belirlenip ortaya çıkan amaçlar insanın nasıl davranması gerektiğini düzenleyebilir. Bu amaçlar kişinin yapabildiği becerileri ve sınırlılıkları ile ilgili değerlendirmeler olabilir. Böylelikle; yeterlilikleri yüksek olan bireylerin yüksek bireysel algıya sahip oldukları ve yeterlilikleri düşük olan bireylerin de kendilerini daha az yetenekli gördükleri ortaya çıkmıştır. Yüksek yeterlilik düzeyinde olan bireylerin kendi alanlarında veya verilen herhangi bir görevde, bu görevi gerçekleştirme isteğinde oldukları ve genelde başarıya ulaştıkları görülmüştür. Ayrıca, başarısızlıklar ve zor durumlar karşısında ise yeteri kadar esnek olabildikleri de görülmüştür. Düşük yeterlilik düzeyinde olan bireylerin başarılı olmak için çaba

göstermedikleri ve kendi çalışma alanlarında başaramama korkusu içerisinde oldukları görülmüştür (Bandura,1994:4).

1.1.3.2. Motivasyonel Süreç

Yeterlilik inancı isteklendirmenin düzenlemesinde çok önemli bir yere sahip olduğu söylenir. Kişinin kendini istekli hale getirmesi çoğunlukla zihinsel olarak gerçekleşir. Herhangi bir bireyin var olan hedeflere ulaşması veya yeni hedefler belirlemesi için kendini en iyi şekilde güdümesi gerekmektedir. Verilen işlerin zamanında yapılması, zorluklar ve güçlükler karşısında sabır gösterilmesi, amaçların yeniden düzenlenmesi gibi tüm bu konular bireyin motivasyon düzeyinden etkilenmektedir. Birçok güdüleme ile ilgili formlar bilişsel olarak yapılmış ve kişinin kendi yapabildikleri ile ilgili önceden düzenlenmiş öngörülerine dayanmaktadır. Bandura'ya göre motivasyon, amaçlara ve şahsi özelliklere dayalı olarak üç başlıkta incelenir.

Bu üç başlığa değinirsek;

“a-Kişinin performansından kaynaklanan şahsi tatmin ve tatminsizlik tepkisi,
b- Amaçlara ulaşmak için kaynaklanan yeterlilik algısı,
c-Kişinin gelişimini gerçekleştirmesine dayalı olarak şahsi amaçların yeniden ayarlanmasıdır” (Bandura, 1994).

1.1.3.3. Duyusal Süreç

Bireyin kaygı düzeyi ona verilen veya üstlenilen herhangi bir görevin ne kadarının tamamlandığı ve aynı zamanda bu görevin kabul etme şekliyle ilgili olduğu söylenebilir (Bandura, 1994). Bandura'ya göre az yeterlilik seviyesine sahip olan bireyler; kendilerini baskı altında hissederler, bu vaziyet onları yüksek düzeyde kaygılanmalarına neden olur. Bu durumda, bireylerin olumsuz düşünce geliştirmesine yol açar ve verilen görevler ile ilgili olarak yüksek düzeyde kaygılanmaya sebep olur. Buna karşılık olarak, yüksek yeterlilik düzeyinde olan bireyler bu tür yanlış algılamalarda bulunmazlar. Ayrıca yeterlilik düzeyi yüksek olan bireyler güzel başarılar yaşar. Bu başarılarda güçlü kavrama ve düşünme becerisine sahip olmaktan gelir (Tyler, 2006:7).

1.1.3.4. Seçim Süreci

Fertler hangi çalışma ve etkinliklerde bulunacağına ve bu çalışma ile etkinliklerin neresinde yer alacaklarına yeterlilik seviyelerine göre karar verilir. Sosyal hayattaki etkiler; değerleri, ilgileri, becerileri ve kapasiteleri geliştirdiği gibi bu tür tercihler de bireylerin bireysel gelişimlerini yüksek oranda etkiler. Fertler bazı etkinliklere katılmaktan endişelenme olmuyorsa ve kendilerini rahat hissediyorlarsa öğrendiklerine dayalı olarak edindikleri tecrübelerle bilgi ve birikimlerini geliştirirler. Buna karşın fertler kendilerini endişeye sevk eden durumlarda ve rahat hissetmedikleri ortamlarda bulunmaktan kaçınırlar (Bandura, 1994).

1.1.4. Yeterliliğin Arttırılmasında Temel Kaynaklar

Bireyde meydana gelecek olumlu bir değişimi kişinin kendisi de destek verecektir, fakat bu yeterliliği arttıracak yolların belirlenmesi de önemlidir. Bandura(1994:2) yeterliliğin arttırılabileceği dört kaynaktan bahsetmektedir. Bu dört kaynağa kısaca değinirsek:

- “1. Temel Deneyimler
2. Dolaylı Yaşantılar
3. Sözel (Sosyal) İkna
4. Fiziksel veya Duygusal Durum”

1.1.4.1. Temel Deneyimler

Güçlü bir yeterlilik algısı oluşturmada en önemli kaynak “temel deneyimler” olarak belirtilmektedir. Temel deneyimler, hem başarıyla hem de başarısızlıkla sonuçlanmış olabilir. Ancak, bir kimse kendi alanında sahip olduğu olumlu bir tecrübeye, yeterlilik düzeyinde de bir artış meydana gelir. Olumsuz bir tecrübe ile karşılaştığında ise başarısızlık ve belirsizlik içerisinde olacaktır. Bu da düşük bir yeterlilik düzeyinin oluşmasına yol açar (Bandura, 1994; Woolfolk Hoy ve Spero, 2005). Kişinin yaptığı işlerdeki gösterdiği başarı onun daha sonra aynı işlerde başarılı olacağını gösterir. Dolayısıyla yaşanan başarılar ödül almak gibi bireyi mutlu etmekte ve bireyi gelecekte de aynı davranışlar göstermeye isteklendirmektedir (Yılmaz vd., 2004).

1.1.4.2. Dolaylı Yaşantılar

Yeterliliği arttırmak için ikinci kaynak, başkalarının daha önce edindiği tecrübelerden faydalanılarak örnek almaktır. Buna “dolaylı yaşantılar” da denilebilir. Kişi kendisine aynı beceri ve yetenekteki bir kişinin yaptığı işte başarılı olduğunu gördüğünde o kişide de başarılı olma arzusu yükseleceği söylenebilir. Ancak, örnek olan kişinin gösterdiği beceriler ile gözlemcinin becerileri arasında bir bağlantının bulunması gerekmektedir. Böylece önemli bilgilerin gözlemciye aktarılması sağlanır ve kişinin kendisine aynı yetenekleri görmesine imkân verdiği söylenebilir. (Bandura, 1994, Woolfolk Hoy ve Spero, 2005). Bu durum eğitimsel açıdan düşünüldüğünde, bir öğretmenin, meslektaşının dersini gözlemesi veya alanın da yetkin kişilerin verdiği seminer, kurs, konferans, panel vb toplantılara katılmak yoluyla sağlanabilir. Bir başka deyişle, “Dolaylı yaşantılar, kişilerin kendi yeteneklerinden emin olmadıklarında ya da konuyla ilgili sınırlı deneyime sahip olduklarında başvurulan bir kaynaktır” (Pajares,1997).

1.1.4.3. Sözel (Sosyal) İkna

Yeterliliğin arttırılmasında üçüncü kaynak ise, sözel ikna becerisidir. İkna etme becerisi, kişinin yetenekli ve becerikli olduğuna, verilen görevi tam ve başarıyla yerine getirebileceğine kendisini inanmasıdır (Bandura,1994). Kişiler yeterlilik inançlarını başkalarından aldıkları ve kendileri de inandıkları sözel iknalar sonucunda oluşturur ve geliştirirler. Sözel ikna, temel deneyimler ve dolaylı yaşantılar gibi olumlu bir görev üstlenebileceği gibi olumsuz bir görev de üstlenebilir. Velilerinden, meslektaşlarından ve öğrencilerden gelen geribildirimler öğretmenin başarısız olduğunda etkinliği veya çalışmayı bırakması gerektiğine ikna eder (Fives, 2003).

1.1.4.4. Fiziksel veya Duygusal Durum

Yeterliliğin arttırılmasında dördüncü kaynak ise, sorunlu ve sıkıntılı içeriğe sahip tutumların azaltılması, olumsuz duygusal yaşantı ve kendi fiziksel durumları ile ilgili yanlış yorumlamaların değiştirilmesidir (Bandura, 1994:3). Buna kişinin “fiziksel veya duygusal durumu” da denilebilir. Kişinin yetenekleri ile ilgili hükümlerinde karakter önemli bir role sahiptir. Olumlu karakter yapısı kişinin yeterlilik algısının yüksek oranda artmasını sağlarken olumsuz karakter ise yeterlilik algısının azalmasına neden olur. Bu durum, kişinin kaygı ve heyecan

düzyeyine bağlı olarak başarı ya da başarısızlık duygusu olarak da yorumlanabilir (Woolfolk Hoy ve Spero, 2005). Yüksek yeterlilik oranına sahip olan fertlerde, heyecan ve kaygı, başarılı olmayı kolaylaştırırken düşük yeterlilik algısına sahip fertlerde başarı yavaşlatıcı bir etkiye sahip olabilir (Tyler, 2006). Eğitim için bu durum göz önünde bulundurulduğunda, yeterlilik; hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin önemli ölçüde başarıyı elde etme yollarını etkilediği söylenebilir. Öğretmen kendini vereceği konuda ne kadar yeterli ve becerikli bulursa öğrenciler de daha istekli, arzulu olacak ve daha çok öğrenmek için çaba gösterecektir (Bandura, 1994).

Bireyler, sözü edilen bu dört temel kaynaktan edindikleri bilgi ve becerileri benimseyerek, farklı konu ve durumlara ilişkin öz-yeterlilik algıları geliştirebilirler. Araştırmalara göre, öz yeterliliğin iki tipi vardır; “Birincisi, belli bir alandaki davranışı ortaya koymak için algılanan yapabilme becerisidir. İkincisi ise, potansiyel zorluklarla mücadele etmek için gösterilen performansdır” (Donald, 2003:221).

Bunların en önemlisi birinci tip olan “algılanan yapabilme becerisidir.” Birinci tip öz-yeterliliği diğerlerinden ayıran özellikleri vardır. Bu özellikleri (Zimmerman, 1995) aşağıdaki biçimde özetlemiştir:

- “Öz-yeterlilik bireyin fiziksel ya da psikolojik özellikleri gibi vb. bireysel niteliklerini değil, bir işi gerçekleştirme yeteneğine ilişkin yargılarını içermektedir.
- Yeterlilik algısı, çok boyutlu olup her alan için değişiklik gösterir.
- Öz-yeterlilik ölçümleri koşullardan etkilenir.
- Öz-yeterlilik ölçümleri, insani davranışlar için belirlenen doğru ölçütlere bağlıdır.”

1.1.5. Öğretmen Yeterliliği

Bir toplumu inşa eden ve ayakta tutan en önemli aktörler öğretmenlerdir. Değişen ve gelişen zamanda yaşanan çağa ayak uydurmak için en çok gayret gösterecek olan da öğretmenlerdir. Öğrenciler okulla başlamadan yeni bilgiler öğrenerek geliyorlar. Bazı davranışları ve bilgileri ise okula gelmeden bile öğrenebiliyorlar. Bu nedenle öğretmenler kendilerini geliştirmeli ve öğrencilere ayak uydurmak için yeterliliklerini geliştirmek zorundadır.

Eğitim, sadece öğrenciye bilgi aktarma veya konu anlatma işi olarak algılandığında öğretmenlerin eğitimin içindeki etkisinin ve görevinin azaldığı veya

azalacağı görüşü doğrudur. Ancak bu çağlarda eğitim sıradan bilgi aktarmanın çok üstünde bir anlam ifade etmektedir (Ergun vd., 1999:73).

Eğitim-öğretim süreci bittiğinde amaçlanan ve hedeflenen veya öğrenilmesi istenen davranışların oluşabilmesi için yerine getirilmesi gereken birtakım sorumluluklar vardır. Bunlar; “öğrenci, konu ve koşulları göz önünde bulundurularak, amaçların belirlenmesi, konun seçilmesi, gerekli araç-gerecin temin edilmesi, uygun fiziki ortamın sağlanması, olumlu bir sınıf ikliminin oluşturulması gibi bir dizi sorumlulukları” içermektedir. Tüm bu görev ve sorumlulukları yerine getirmekle görevli olan kişi de öğretmendir (Ünlü, 2008).

Küçükahmet, (2001:1), “öğretimde sihirli değneğin bizzat öğretmenin kendisi” olduğunu belirtmiştir. (Yılmaz vd., 2004) göre, “öğretmenler, öğrencilerin davranışlarını değiştiren ve geliştiren kişiler olarak, eğitim sisteminin vazgeçilmez unsurları olduğunu, bir eğitim sisteminin başarısının, o sistemi hayata geçirip, uygulayacak olan öğretmenin başarısından ayrı tutulamayacağını vurgulamaktadırlar.”

Eğitim öğretim kapsamının en önemli parçalarından olan öğretmenlerin, kapsamı oluşturan tüm parçaların, yetiştirilecek öğrencilerin daha yaratıcı, analiz edici ve yaptığı işlere fayda sağlaması için özelliklerinin artırılması gereklidir. Öğretmenin özelliklerini artırmaya yönelik yapılan çalışmalarda, özellikle öğretmenin bu konuya karşı istekli ve arzulu olması kesinlikle sağlanmalıdır (İlhan, 2004).

Öğretmenlik mesleğinin verimli olma konusu sadece Türkiye’de değil dünyanın pek çok ülkesinde çok sık gündeme gelen bir konu olmuştur. Öğretmenlik mesleği ve bu mesleği yürüten uzmanların mesleğin gereklerini yerine getirme ve ülkesine yararlı faydalı çalışmalar yapma konusundaki şekilleriyle ilgili düzenlemeler Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulduğu günden beri üzerinde hep konuşulan bir mevzudur (Seferoğlu, 2004).

Eğitimde, öğrencilerin olması gereken seviyeye gelebilmeleri ve başarılı olabilmeleri için öğretmenlerin bazı alanlarda yeterliliklere sahip olmaları gerekmektedir. “Öğretmen yeterlilik kavramı, bu alanda öğrenimini tamamlamış

bir öğretmen adayının becerilerini açıkça ortaya koyması açısından çoğu eğitimci tarafından benimsenen bir kavramdır” (Kuran, 2002).

Öğretmenlerin öğretim için yeterlilikleri ise, öğrencilerin öğrenme ile meşgul etmeleri ile ilgili algıları olarak ifade edilmiştir. Bandura yeterlilikle ilgili olarak, öğretmenlerin yeterlilik algıları, öğretmenlerin bireysel yeterlilikleri, öğretim tekniği yeterliliği, öğretmenlerin yeterlilik inançları ve öğretmenlerin algılanan yeterlilikleri gibi tasarımlar kullanmıştır (Shaughnessy, 2004:154).

Tschannen Moran ve Woolfolk Hoy, (2001) göre, “öğretmen yeterliliği; bir öğretmenin aralarında zor veya motivasyonu düşük olan öğrenciler olsa bile, öğrencilerin öğrenmesi bağlamında, öğretmenlerin arzulanan ürünü meydana getirmek için sahip oldukları yeteneklerin değerlendirilmesi olarak aktarıp, bu değerlendirmenin güçlü etkilere sahip olduğunu belirtmektedirler.”

Öğretmenler için, yeterlilik kavramı bir öğrencinin başarısının hangi seviyede olduğu ve öğrencinin ne kadar istekli olduğu ile ilgilidir (Goddard vd., 2000). Bandura’ya göre, yüksek oranda yeterlilik duygusuna sahip olan öğretmenler, daha başarılı, planlı ve düzenli olmaktadır. Bunun yanında öğretmenler, yeni düşüncelere açık olan ve öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak için yeni teknik ve yöntem denemeye daha istekli olurlar (akt. Tschannen Moran ve Hoy, 2001). Yükseköğretim yeterliliğine sahip olan öğretmenlere göre, fazladan bir gayret gösterildiğinde ve uygun teknikler ve yöntemler seçildiğinde zor öğrenen öğrencilere de öğretilir. Böyle etkili, faydalı ve verimli öğretim ile veli desteği de sağlanabilir. Buna karşın düşük öğretim yeterliliğine sahip olan öğretmenlere göre, eğer öğrenci isteksiz ise öğretmenlerin yapabilecekleri çok az şey vardır (Bandura, 1997).

Öğretmenlerin çağdaş bir insanda bulunması öngörülen bazı ortak özellikler yanında her meslek için olduğu gibi öğretmenlik mesleğine özgü bir takım bilişsel, duyuşsal ve psikomotor özelliklere de sahip olmaları gerekir. İyi bir öğretmende bulunması gereken genel özellikleri Celep, (2004:36–37) şu şekilde sıralamaktadır;

- “Mesleğin etik değerlerine saygılı olmak,
- Açık fikirli olmak,
- Güvenilir, dürüst karakterde olmak,
- İşbirliğine açık olmak,

- Güler yüzlü, samimi, sevecen, sabırlı ve şakacı olmak,
- Dikkatli ve zeki olmak,
- Kendi kendini kontrol edebilen ve geliştirebilen olmak,
- Yeniliklere açık, esnek, etkin ve araştırmacı olmak,
- Kendine güveni olmak,
- Kabul edilebilir bir kişiliği olmak,
- Düzenli, temiz, giyimi ve görünümü ile güzel, tavırları hoş olmak,
- Düşünceleri ile hareketleri uyumlu olmak,
- Anadilini iyi kullanan, güçlü iletişim becerilerine sahip olmak,
- İnsanları ve mesleğini seven, topluma hizmet arzusunda olan bir kişiliğe sahip olmak,
- Öğrencilere karşı güler yüzlü, hoşgörülü, sevecen ve iyimser olmak,
- Öğrencilerine karşı güvenilir, dürüst bir dost ve sırdaş olmak,
- Öğrencilerine karşı açık görüşlü, nesnel, tarafsız, adil olmak,
- Öğrencileri takdir eden, öven yüreklendiren, ödüllendiren bir kişiliğe sahip olmak,
- Öğrencilerin beklenti ve gereksinimlerini dikkate alarak görevini icra eden bir kişiliğe sahip olmak,
- İçinde yaşadığı toplumun kültürünü oluşturan değerleri ve evrensel değerleri tanıyan birisi olmak,
- Eğitim biliminin temel kavramlarını tanıyan birisi olmak,
- Eğitimle ilgili sorunları bilimsel yöntemle araştırabilen birisi olmak,
- Yaratıcı, esnek ve sorun çözücü olmak,
- Entelektüel yönü gelişmiş (okuyan, araştıran, düşünen) birisi olmak,
- Çocuk ve ergenin fizyolojik, duygusal, toplumsal özelliklerini ve sorunlarını tanıyan bir kişiliğe sahip olmak,
- Çocuk ve ergenin toplumsal ve ailesel çevresini tanıyan birisi olmak,
- Sabırlı ve duygularını kontrol altında tutabilen bir kişiliğe sahip olmak,
- Eğitimde bireysel farklılıkları dikkate alan birisi olmak,
- Öğretim ve öğrenme ile ilgili süreç ve yöntemleri bilen bir kişi olmak,
- Değişme, yenilik ve gelişmeye açık, kendini sürekli yenileyen birisi olmak,
- Her türlü değişme ve yeniliklerden haberdar olmak,
- Toplumsal değişimleri anlayıp yorumlayabilen bir kişiliğe sahip olmak,
- Bilgi kaynaklarıyla sürekli iletişim halinde olmak,
- Dünya ve toplum sorunlarına karşı duyarlı birisi olmak,
- Yaşadığı toplumu ve çağı anlayıp yorumlayabilen bir kişi olmak,
- Eğitim teknolojisindeki gelişmeleri yakından izleyen bir kişi olmak,
- Öğrencileri hayata ve üst öğrenime hazırlayan bir kişi olmak,
- Demokrasiyi tüm kurum ve değerleriyle benimseyen bir kişi olmak,
- Farklı inanç, görüş ve grupları uzlaştırabilen bir kişiliğe sahip olmak,
- Çok kültürlü ortamlarda hizmet verebilen bir kişi olmak,
- Yeni değerler geliştirilmesine öncülük eden biri olması öngörülmektedir.”

1.1.6. TEDP’ye Göre Öğretmen Yeterlilikleri

Temel Eğitime Destek Projesi kapsamında, öğretmenler arasında eşit fırsatlar ortaya çıkararak öğretmenlik mesleğinin yeterliliğine katkı vermeyi ve bu alanda birlik sağlamayı hedeflemektedir. Bu hedeflere değinirsek;

- “Millî eğitim hedeflerinin desteklenmesine katkı sağlamak,
- Ulusal iş birliği ve bilgi paylaşımını daha etkin olarak gerçekleştirmek,
- Öğretmenlerin niteliği ve kalitesi için kıyaslama, karşılaştırma yapılabilecek bir yapı sistem oluşturmak,
- Öğretmenlik mesleğinin statüsü ve kalitesi açısından toplumsal beklentilerde tutarlılık oluşturmak,

- Öğretmenlerin mesleki gelişimlerinde esas alınacak açık, anlaşılır ve güvenilir bir kaynak oluşturmak,
- Ulusal düzeyde profesyonel öğretmenlik seviyesinin tartışılmasında kullanılacak ortak terim ve tanımlamaları içeren bir dil birliği sağlamak,
- Öğretmenlerin bilgi, beceri, tutum ve değerlerini tanımlayarak, toplum tarafından fark edilmesini ve toplumun gözünde statülerinin yükseltilmesini sağlamak,
- Öğrencilerin, öğrenmeyi öğrenmesi için fırsatlar sağlamak,
- Öğretmenlerin görevlerini şeffaflaştırarak veliler ve toplum için kalite güvencesini oluşturmaktır.”

Yukarıdaki maddeler gibi pek çok amacın ve hedefin gerçekleştirilmesi için çalışmalar hazırlanmaktadır (TEDP, 2006).

1.1.7. Öğretmenlerin Okuldaki Roller

Öğretmenlik, aynı anda çok değişik rolleri birden yerine getirmeyi gerektiren bir meslektir. Öğretmene yüklenen görevler, kültürlere, toplumlara, zamana, şartlara göre değişebilir. Bir öğretmenin okulda, çeşitli rolleri söz konusudur. Kaliteli bir öğretmenin, söz konusu görevleri etkili bir biçimde yerine getirmesi beklenir (Kara, 2007).

Bu görevler aşağıda açıklanmıştır;

- “Temsilcilik, öğretmen içinde yer aldığı ve üyesi olduğu öğretmen grubunu ve topluluğunu temsil eden kişidir.
- Liderlik, öğretmen gerek içinde yer aldığı öğretmen grubunda, gerekse birlikte olduğu öğrenci grubu içinde yerine göre bir liderlik rolü üstlenmek durumundadır.
- Bilgi kaynaklığı, öğretmen, uzmanlık alanı ile ilgili bilgileri yayan, öğreten, aktaran biridir.
- Arabuluculuk, öğretmen bireyler ve gruplar arası çatışmalarda, zaman zaman bir arabuluculuk rolü üstlenmek durumundadır.
- Hakemlik, öğretmen okul ve sınıf ortamında okul ve eğitimle ilgili belirlenen bir takım kuralların uygulayıcısıdır.
- Yargıçlık, öğretmen çeşitli durumlara haklıyı haksızı, iyiyi kötüyü, suçlu suçu suçu ayırt eden biridir.
- Eğiticilik / Disiplincilik, öğretmen eğitimin ve okulun amaçlarında ön görülen davranışları (bilgi, beceri, tutum, alışkanlık) öğrencilere kazandırmakla yükümlüdür.
- Ana – babalık, öğretmen özellikle okul öncesi eğitim ve ilköğretimde, yerine göre öğrenciler için bir ana – baba konumunda olarak onların her tür sorunlarıyla ilgilenmek durumundadır.
- Rehberlik / Sırdaşlık, öğretmen öğrencilerinin çeşitli sorunlarını bilip onların durumlarıyla ilgilenmelidir.
- Danışmanlık, öğretmen çeşitli durumlarda ve konularda öğrencilere öğütler vererek onların iyi birer aile toplum üyesi olabilmelerini sağlamak için çaba göstermek durumundadır.
- Yöneticilik, sınıftaki yönetsel işleri gerçekleştirme, sınıfta düzenli ders yapılmasını sağlayabilmelidir.
- Öğreticilik, öğrenci beklentileri ve gereksinimleri doğrultusunda öğrenme öğretme sürecini gerçekleştirebilme rolüdür.
- Araştırma uzmanlığı, öğretimle ilgili araştırmalar yaparak sonuçlarından yararlanabilir.

- Girişimcilik, yenilikleri yakından izleyip okulda uygulamaya koyabilmek için girişimlerde bulunabilir.
- İşbirliği, okul çevresi, okuldaki yöneticiler, öğretmenler ve velilerle işbirliği yapabilmelidir.
- Yönetim, kendi hak ve sorumlulukları, eğitim sistemi, okul sistemi hakkında bilgilere sahip olabilmesidir” (Celep vd., 2004:33–35).

1.2. İlkokulda Beden Eğitimi

1.2.1. Beden Eğitimi Nedir?

Genel eğitimden ayrı düşünülmeyen beden eğitimi, eğitim içinde önemli bir yapıya sahiptir. Beden Eğitimi ile eğitim aynı hedefleri paylaşarak, öğrencilerin zihinsel, duygusal ve psiko-motor alanlarda bir bütün olarak ele alarak gelişmesini sağlar. Beden eğitimi ile ilgili birçok tanım yapılmıştır. Bu tanımlar;

“Bireyin beden sağlığını, ruh sağlığını, beden becerilerini geliştirmeye yönelik, gerektiğinde çevresel koşullara ve katılımcıların özelliklerine göre değiştirilebilen esnek kurallara dayalı oyuna, jimnastiğe, spora dönük alıştırma ve çalışmaların tümünü kapsayan geniş tabanlı bir etkinliktir” (Aracı, 2001:7).

“Beden eğitimi; oyun, jimnastik ve spor gibi eğitici bütün bedensel etkinlikleri içeren genel bir kavram olup, bedensel etkinlikler içinde ve bedensel etkinlikler aracılığı ile eğitimidir” (Güneş, 2001:2).

Nebioğlu (2004:442) “beden eğitimini, fiziksel hareketlerin planlı bir gelişme doğrultusunda yaşantıya dönüştürülmesi” şeklinde ifade etmektedir.

Yine başka bir tanımda insani değerlerin bütünlüğü ilkesine dayalı olarak tüm kişiliğin gelişmesidir. Sağlıklı, güçlü, mutlu olma, dengeli karakter geliştirme, toplulaştırma, kültürleşme ve vatandaşlık eğitimidir, açıklamasıyla beden eğitiminin, bireyin sağlıklı büyümesi, gelişmesi ve toplumlaşmasına olan etkilerini açıklanmaktadır (Harmandar, 2004:87).

“Beden eğitimi, kişinin fiziksel hareketlere katılmak suretiyle davranışlarında kasıtlı olarak beden eğitiminin amaçlarına uygun (bedensel, duygusal, sosyal, zihinsel) değişme meydana getirme sürecidir.” Beden eğitiminde, eğitimin diğer alanlarından farklı olarak “hareket öğrenme ve hareket yoluyla öğrenme” esas alınmaktadır. Bir başka deyişle beden eğitimi “fiziksel hareket” yoluyla insanın eğitilmesidir (Tamer ve Pulur, 2001:41).

Her yaşta insanın bedenini nasıl daha iyi kullanabileceğini öğrenmeye ihtiyacı vardır. Özellikle çocuklara ve gençlere doğru hareket etmeyi öğrenmeleri ve sağlıklarını korumaları için sağlıklı bir eğitim vermek gerekir. İnsanların fiziksel gelişimdeki görülen bozukluklar, dengesizlikler ya da gerilemeler davranışları da etkisi altına almaktadır. Duyu organları yoluyla algılar düşünceleri etkiler, düşüncelerde kasları kullanarak vücudu harekete geçirmesini sağlar. Bu etkileşim, iletişim ve döngü, yaşam boyu devam etmektedir. Tüm bu bilgilere bağlı olarak, spor yapmaya yönelik hareket etme yeteneğinin geliştirilmesi, çocuğun genel gelişimine en büyük katkıyı sağlar. Oyun disiplini, giderek yaşam disiplini edinebilme; amaç birliği, ekip ruhu kazanabilme, sağlıklı bir kişilik geliştirebilme şansı için en uygun ortam beden eğitimi çalışmalarıdır (Kara, 2007).

Ulusal duyguların gelişmesi ve sosyalleşme sürecinde olduğu gibi bireysel olarak kendini kanıtlama ve takım ruhuna sahip olabilme sürecinde de oyun, öğrenci için aynı zamanda zevk ve ilgi odağı olma özelliğine sahiptir (Ataunal, 2003:78). Oyun ve hareket çocuğun en önemli gereksinmelerinden biridir. Bunun gereği gibi sağlanması, kişinin beden ve ruh sağlığını olumlu yönden etkiler. Bu özelliği dolayısı ile beden eğitimi okulun eğitim programlarını tamamlayan, ona bütünlük kazandıran bir nitelik taşımaktadır. Beden eğitimi dersi, okulda öğrencilerin fiziksel, toplumsal ve zihinsel güçlerini geliştirmeye yarayan bir ortam yaratır. Beden eğitimi dersi, uzun yıllar okullara girmemiştir. Okullara girdikten sonra da yontemsizlik yüzünden gereği gibi uygulanamamıştır ve dersler arasında değeri takdir edilememiştir. Bizde de 1908'den sonra ikinci meşrutiyet döneminde okullarda beden eğitimi dersleri okutulmaya başlanmıştır. Çeşitli oyun ve hareketler yardımıyla beden eğitimi, kişinin sağlık eğitimine ve sağlık alışkanlıkları kazanmasına yardım ettiği gibi, insanlarla işbirliği yapmasına, yardımlaşma duygularının gelişmesine, boş zamanlarının yararlı bir biçimde kullanılmasına da yardım eder. Bu nitelikleriyle beden eğitimi dersini, kişinin mutluluğuna yönelmiş bir ders olarak kabul edebiliriz. Çocuklara temel eğitimden itibaren, kazandırılacak beden eğitimi davranışları, gelecekteki etkili ve yaratıcı yurttaşlarının yetiştirilmesine de yarar sağlayacaktır (Binbaşoğlu, 1998:226–227).

1.2.2. İlkokul Beden Eğitimi Dersinin Önemi

Beden eğitimi dersi temel eğitimde okullarda son derece önemli bir derstir. Okula başlayan çocuklar beden eğitimi konusunda mutlaka bilgi verilmelidir. Çocuklar bu dersi yaşam biçimi haline getirebilme becerisini kazanmalıdır. Her çocuğun yeterli kalitede bir beden eğitimi alması; oyun, faaliyet, spor, rekreasyon v.b etkinlikler ile olur. Kuvvetli bir fiziksel duruşun elde edilmesi de buna bağlıdır. Bir çocuğun hayatında sağlam bir fiziksel duruş bir kişinin sağlık seviyesini ve önemini belirtir. Tam tersi durumda ödediğimiz bedeller çocuklarımızın gelişimlerine olumsuz etki yaratabilir. Fiziksel bir faaliyet, sağlıklı bir yaşam çocuklukta başlar. Eğer çocuklar fiziksel anlamda yeterli düzeyde aktif ise diğer çocuklarla iletişim kurarak sosyal aktiflik kazanırlar. Çocukların ilerdeki hayatlarının iyi olması noktasında anne, baba, okul, öğretmen, kısaca herkese büyük sorumluluklar düşmektedir (Kara, 2007).

1.2.3. Beden Eğitiminin Bireyde Karşılıdığı İhtiyaçlar

Beden eğitimi küçük yaşlardan itibaren bireylerin, kendi yaşlarına uygun fiziksel etkinlikler yapma, kendilerine özgü yaşantılar elde etme, kendi eksikliklerini görme ve neleri yapabileceklerinin farkına varma sağlar. Ayrıca bireyler diğer bireylerle oyunlar oynayarak paylaşmayı, kazanmayı, kaybetmeyi, dürüstlüğü ve yardımseverliği de öğrenmiş olur. Beden eğitimi, bireylere sağlıklı bir vücuda sahip olmak için sürekli spor yapmayı sağlar ve düzenli hareket etmeyi öğretir. Bu konuda yapılan çalışmalarda beden eğitimi bireylerde birçok ihtiyacı karşıladığı görülmektedir.

Beden eğitimi bireylerin, aşağıda belirlenen ihtiyaçları karşılamaya çalışır (Nebioğlu, 2004:442).

Hareket Etme İhtiyacı; “Çocukların sağlıklı ve düzenli bir biçimde gelişebilmeleri, ancak kendilerine uygun olan fiziksel etkinliklere katılmaları ile olanaklıdır. Beden eğitimi dersinde çocuklara koşma, sıçrama, çekme, atlama, vurma, takla atma, itme, oyun oynama olanakları verilir.”

Motor Beceriler Yoluyla Yaşantı Edinme İhtiyacı; “Çocukların hareket yoluyla edindiği yaşantılar fiziksel gelişimlerinin yanı sıra zihinsel, sosyal ve

duygusal gelişimleri içinde önemlidir. Sözelimi oyunlar sırasında çocuklar, gruba liderlik yapmayı, lidere ve kurallara uymayı, başkalarının haklarına saygı göstermeyi, dürüst ve adil olmayı öğrenirler.”

Mücadele Etme ve Takdir Edilme İhtiyacı; “Grup ve takım oyunları ile öteki fiziksel etkinlikler sırasında çocuklar, kontrollü bir ortamda dürüst olarak başkaları ile mücadele etmeyi öğrenirler. Özellikle çekingen ve içe dönük çocuklar ile beden eğitimi derslerinde yaratılan bu tür ortamlar çok yararlıdır. Çocuklar bu tür etkinliklerle vücutlarını ve kişiliklerini tanıma, eksik yanlarını geliştirme olanağı elde ederler.”

Başka Çocuklarla Oynama İhtiyacı; “Çocuklar her zaman birbirileri ile olan ilişkileri kendi vücutlarını geliştirmek isterler. Bu ilişkileri sağlama olanağı en iyi biçimde fiziksel beceri gerektiren oyunlar aracılığıyla bulurlar.”

Eğitim ve beden eğitimi aynı amaçları paylaşarak, öğrencilerin bir bütün olarak gelişmesini sağlamaktadır. Çocukluktan yetişkinliğe kadar ilköğretim ve ortaöğretim çağı, öğrencinin bedensel, ruhsal, sosyal ve kültürel gelişiminin aşağı yukarı en üst düzeye ulaştığı dönemdir. Bu dönemde öğrencinin her türlü ihtiyaçlarına cevap verecek eğitime ihtiyacı vardır. Öğrencileri bedensel, zihinsel, sosyal ve kültürel yönleri ile geliştirmek, yetiştirmek eğitimin temel ilkesi ve amaçları arasındadır. Kısaca ifade etmek gerekirse, genel olarak eğitimin amaçlarını dört grupta toplayabiliriz;

- Kişinin kendisini gerçekleştirebilmesi,
- İnsan ilişkileri,
- Ekonomik verimlilik,
- Sosyal sorumluluklar

Eğitimi, tüm paydaşlar ilgili ve tümüyle bir zihinsel-bedensel ilişki olarak kabul edersek, zihin ve beden de bir bütün olduğu kabul edilir. Beden eğitimi, eğitimin bir parçası olduğu için amaçları arasında bir paralellik olur ve birbirlerini tamamlarlar. Eğitim ve beden eğitimi aynı amaçları paylaşarak, öğrencilerin bir bütün olarak gelişmesini sağlamaktadır. Öğrencilerin zihin ve bedenlerinin en üst düzeyde büyüme ve gelişme göstermesi için sportif etkinliklere ihtiyaç vardır. Çünkü hareket etmek canlıların en belirgin özelliğidir. Her yaşta insanın bedenini nasıl daha iyi

kullanabileceğinin öğrenmeye ihtiyacı vardır. Özellikle çocuklara ve gençlere doğru hareket etmeyi öğrenmeleri ve sağlıklarını korumaları için destek olmak imkân sağlamak, sağlıklı bir eğitim vermek gerekir. Bunun da eğitim yoluyla gerçekleştirilmesi ancak Beden Eğitimi dersi ile mümkün olacaktır. Çünkü öğrencilere bedensel anlamda faaliyet imkânı veren tek ders beden eğitimi dersidir (Kara, 2007).

1.2.4. Beden Eğitiminin Temel Faydaları

Beden eğitimi bireyde hem zihinsel hem de fiziksel olarak gelişim sağlar. Ayrıca boş zamanların doğru kullanmasını ve arkadaşlarıyla yaptığı grup çalışmalarıyla öz güveni artır. Farklı ortamlara girdiğinde kendini daha rahat ifade eder ve diğer bireylerle iletişimi daha güçlü olur. Bireyin küçük yaşlardan itibaren sağlıklı bir bedensel gelişme sağlar. Birey oyunlar oynayarak yeni şeyler öğrenir.

Aracı'nın (1998) yaptığı çalışmaya göre, beden eğitimin temel faydaları konusunda, Adams tarafından ortaya çıkarılan beden eğitiminin temelini oluşturan bilimsel ilkeler şöyledir:

- “Eğitim, tüm organizmayı içerir.
- Beden eğitimi genel eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır.
- Beden eğitimi etkinlikleri büyüme ve gelişme için temeldir.
- Beden eğitimi serbest zamanların kullanımına katkıda bulunur.
- Beden eğitimi, kendini ifade etme ve yaratıcılık olanakları sağlar.
- Beden eğitimi kültürel gelişmeye katkıda bulunur.
- Beden eğitimi, duyguların kontrol edilmesine katkıda bulunur.
- Beden eğitimi, karakter ve kişilik gelişimine katkıda bulunur.
- Beden eğitimi, organik gelişime (fiziksel uygunluk) katkıda bulunur.
- Psikomotor becerileri geliştirir.
- Sağlık ve korunma alışkanlıklarının gelişimini sağlar.
- Zihinsel gelişim için olanaklar sağlar.
- Demokratik süreçlere katkıda bulunur.
- Beden eğitiminin temelinde biyoloji, psikoloji ve sosyoloji belirtileri yer alır.
- Beden eğitimi, bireyin gereksinimlerine dayanır” (Aracı, 1998:37-38).

Durağan çağdaş yaşam, bu paralelde beden eğitimi daha da önemli hale gelmesini sağlar. Oyun, eğitsel potansiyele sahip içten gelen bir istektir. Oyunun dinamik niteliği bireylerin daha uygun davranış biçimleri elde etmelerinde kullanılabilir (Aracı, 1998:37-38).

1.2.5. Beden Eğitiminin Gelişimdeki Rolü

Hareket çocuk yaşamının can alıcı noktasında yer alır. Çünkü çocuklar sürekli hareket etmek ister. Hareketler yoluyla çocuklar, çevresindekilere nasıl

davranacaklarını, nasıl etkileşimde bulunacaklarını, nasıl tepkide bulunacaklarını öğrenirler. Yetişkinler için dünyanın yedi harikası vardır ama çocukların uyanık oldukları her saatte keşfedilecek sayısız harikalar vardır. Çocuklar çevrelerinde bulunan her şeyi araştırıp, bilmek ve keşfetmek isterler ve bundan da büyük haz duyarlar. Çocuklar yetişkinler gibi değil, gelişmekte ve olgunlaşmakta olan birer insandırlar. Yetişkinler kendilerini konuşarak rahatça isteklerini anlatırlar, lakin çocuklar kendilerini en iyi hareketler yoluyla ifade edebilirler. Bu nedenle kendilerini hareketle ifade edebilecekleri ortamları bolca yaratmak gereklidir. Çocukların istenilen yönde davranmaya programlanacak birer minyatür yetiksin olmadıklarını eğitimciler ve yetişkinler iyi bilmelidirler. Birçok yetişkin çocuklardan henüz bilişsel, sosyal, duygusal, fiziksel gelişimlerini tamamlamalarına fırsat vermeden ve öğrenmeye hazır hale gelmeden, onlardan birer yetişkin gibi her söylenileni anlamasını ve istenilenleri de yerine getirmelerini beklerler. Oysa çocuk, çocuktur. O doğasına uygun olarak gelişir, büyür. Kendisine sunulacak her türlü eğitim ve öğretimin de doğasına uygun olması gerekir (Aracı, 2001:45).

İlkokullarda Beden Eğitimi dersinin amaçlarına göre çok iyi hazırlanmış ve çocuk gelişiminin tüm boyutlarını ele alan, çağın ihtiyaçlarına cevap verebilecek esneklik özelliklerine sahip öğretim programları olması gerekmektedir. Çocuğun büyüme ve gelişmesi, anne karnından başlayıp 18-20 yaşına kadar sürer. Bu gelişmeyi etkileyen çeşitli değişkenler vardır. Bu değişkenler; genetik, hormonal ve çevresel faktörlerdir. Çevresel faktöre, çocuğun beslenmesi, hastalıkları ve yaptığı spor girer (Yaylacı, 1998:17).

Beden ve akıl birbirinden ayrılamaz bir bütündür. Bu bütünlük ve ilişki içerisinde kaslarımız duygu ve düşüncelerimizden yani psikolojik yapımızdan etkilenir, psikolojik yapımız da kaslarımızdan etkilenmektedir. İnsan organizması hareket için yaratılmıştır. “Hareket; toplumsal deneyim, sağlık ve fiziksel uygunluk, vücut dengesini araştırma, estetik deneyim, gerginliğin boşaltılması, mükemmel ve üstün oluş boyutlarında incelenmekte ve hareketin çok boyutluluğu olarak tanımlanır.” Hareket etmeyi öğrenme ve hareketler yoluyla öğrenmeyi amaçlayan beden eğitimi, genel eğitimin hedeflerine hareketler aracılığıyla fayda sağlamayı çalışır. Belirtilen tanımlar ve hedefler doğrultusunda beden eğitiminin bireyin gelişimine katkısı fiziksel,

psikomotor, zihinsel, duygusal ve toplumsal boyutlarda incelenebilir (Aracı, 2006:14).
Bu boyutlara değinirsek;

1.2.5.1. Fiziksel Gelişimdeki Rolü

Fiziksel gelişim tamamen bağımsız bir süreç olduğu söylenemez. Fiziksel gelişimin sınırlarını ırsiyet belirler. Çevresel faktörler bu sınırlara ulaşmada yardımcı olur. Bazı çevresel faktörlerin motor gelişimi etkilediği konusunda çalışmalara ihtiyaç vardır. Fakat beslenme, egzersiz, hastalık ve hayat tarzı gibi faktörlerin fiziksel gelişimde önemli roller oynadığı açıkça görülmektedir (Gallahue ve Donnelly, 2003).

Bireylerin fiziksel gelişimlerine katkıda bulunmak yalnız beden eğitime özgü bir amaçtır. Yani, bedensel etkinlikler normal kas ve kemik gelişimi için zorunludur. Beden eğitimi etkinlikleri düzenli yapıldıklarında, organizmanın fiziksel uygunluk ve dayanıklılığını buna bağlı olarak iç organların fonksiyonlarını geliştirir. En fazla etki, becerilerin gelişmesi, kassal hareketle verimliliğin artması dolayısıyla kassal güç ve dayanıklılığın artmasında görülür. İnsan sağlığını tehdit eden fazla kiloların atılmasında katkıda bulunduğu gibi, hastalıkları, sakatlıkları ve özellikle kalp-kan dolaşım sistemlerinde görülebilecek rahatsızlıkların önlenmesi, onların iyileştirilmesi, gelişmiş kas, iskelet ve eklem oluşumu, fiziksel ve anatomik kondisyon ile yüksek performans bakımından beden eğitimi etkinliklerinin önemi tartışılmaz (Aracı, 2006:18).

Beden eğitimi dersinde yapılan hareketler kas sistemimizin güçlenmesini sağlar. Beden eğitimi dersinde ve günlük hayatımızda yaptığımız hareketlerde vücudumuzdaki kanın dolaşımı ve aldığımız nefeste artış olur. Fiziksel egzersizler esnasında vücudumuza girmekte olan oksijen miktarı artar, kaslarımıza daha fazla oksijen ve kan pompalandığından iskelet ve kas sistemimizin daha iyi gelişmesini sağlar. Günlük yaşamımızda daha çok hareket etmeli ve mümkün oldukça sportif etkinliklere katılmalıyız (Gökdemir, 2017).

1.2.5.2. Psikomotor Gelişimdeki Rolü

Psikomotor gelişim, temelde kendisini harekete ilişkin davranışlardaki değişiklikler yoluyla ortaya koyar. Koşma, sıçrama, tırmanma, yakalama, takla atma vb. hareketlerin temelini oluşturur. Becerilerin geliştirilmesi beden eğitimi

programlarının temelini oluşturur. Kazanılan beceriler sonunda bireyin gruba uyumunu kolaylaştıracaktır. Bireyin kazandığı beceriler serbest zamanların değerlendirilmesi açısından da önemlidir (Aracı, 2001:37).

Psikomotor gelişim dediğimizde sinir-kas sistemindeki gelişimi kapsar. Psikomotor gelişimde, kaba motor becerilerini büyük kas gruplarımız oluştururken, ince motor becerilerimizi küçük kas grupları oluşturur. Gelişim genelden özele olduğu için önce büyük kas gruplarımız önce daha sonra küçük kas gruplarımız gelişir. Motor becerilerimizin gelişimde genetik kalıtsal özelliklerimiz dışında, ailelerin yapısı ve tutumu, ailelerin sosyo-ekonomik düzeyleri ve kültürleri, çevre faktörleri, sağlıklı beslenmeleri psikomotor gelişimi etkilediği söylenebilir (Gökdemir, 2017).

1.2.5.3. Zihinsel Gelişimdeki Rolü

Eğitim yelpazesin tüm alanlarınca paylaşıldığı gibi beden eğitimi de bilginin birikimi ile anlaşılmasını sağlar. Bilginin edinilmesi, anlaşılması ve kazanılması zihinsel gücün malzemesini oluşturur. Bu malzeme, yorum yapabilme, değerlendirme, karar verme, düşünme süreçlerinde kullanılır. Günümüzde bilim, düşünmeye yalnız zihinsel bir süreç olarak değil, tüm bedenin katıldığı bir süreç olarak bakmaktadır. İnsan hareketinin doğası, büyüme ve gelişmedeki önemi, temizlik, hastalıklardan korunma, dengeli ve yeterli beslenme, iyi sağlık alışkanlıkları vb. konularda bilgi edinir. Bu gerçeklere ilişkin bilgilerin birikimi ile etkinlikler yeni bir anlam kazanarak, her bireyin daha sağlıklı ve amaçlı bir yaşam sürdürmesine yardımcı olacaktır (Aracı, 2001:39).

Bedenimizi bir bütün olarak kullanmamızı sağlayan beden ve kinestetik zeka olarak geçen, bedenimizi oluşturan vücudumuzun bölümleri ile uyumlu ve koordinasyonlu bir şekilde kullanan ve karşılaşılan problemleri çözmeyi, yeni şeyler üretmeyi, araç ve gereçleri çok iyi derecede kullanma becerisidir. Hareketlerimizi, sürekli olarak jest ve yüz mimiklerle kendini ifade ederiz. Kinestetik zeka beyin ve vücut koordinasyonunun uyum ve aktif bir şekilde kullanılmasıdır. Bedensel zekanın gelişimi öğrenilecek olan konuların fertler tarafından denenerek, uygulayarak ve egzersiz çalışmaları yaparak artırılabilir (Karadağ, 2012).

1.2.5.4. Duygusal ve Toplumsal Gelişimdeki Rolü

Duygusal ve toplumsal gelişim birbiriyle karşılıklı etkileşim halindedir. Her beden eğitimi etkinliği toplumsal bir tecrübedir ve çoğunlukla duyguları içerir. Bu tür etkinliklere katılan birey hareketler aracılığıyla duygularını ifade etme olanağı bulur. Saldırganlık, öfke, utangaçlık, kıskançlık vb. duygularını kontrol etmesini öğrenir. Beden eğitimi programlarında çok çeşitli etkinliğe yer verilerek, bu etkinliklerde başarılı olabilmek için gerekli beceriler geliştirebilir. Başarıyı yaşama isteği bireylerin, beden eğitimine bakışında olumlu bir tutum geliştirmelerine de katkıda bulunur (Gürbüz, 2011).

Çocukların yaşama uyum sağlamalarında sosyal-duygusal gelişim çok önemlidir. Çocukların sosyal yetenekleri, akran ilişkilerinin, çevresel uyumlarının yönünü ve şeklini belirler. Problem çözme, kurallara uyma, karar verme, kendini yönetme ve kişilerarası ilişkiler gibi sosyal yeteneklerde başarılı olan çocukların çevreleriyle sosyal uyumu da yüksek olduğu söylenebilir. Çocuklar içinde buldukları çevre ile doğrudan veya dolaylı olarak etkileşim içinde bulunarak sosyal yeteneklerini geliştirebilirler (Şahin, 2010). Beden eğitimi derslerinin amacı sadece fiziksel etkinlik yaparak öğretmek ile sınırlı değildir. Saygı, bedensel farkındalık, kurallara uyum sağlama, bireyler arasında sosyal etkileşim, toplumsallaşma, düşünmeyi geliştirme, kişisel gelişim gibi daha birçok amacının olduğu görülmüştür ve buna bağlı olarak öğrencilerin gelişimleri açısından daha da faydalı olduğu tespit edilmiştir (Gökdemir, 2017).

1.3. İlkokul Beden Eğitimi Ve Oyun Dersi Öğretim Programı

1.3.1. Giriş

Bilimsel ve teknolojik alanlarda yaşanan hızlı değişim, bireylerin ve toplumun değişen ihtiyaçları, öğrenme öğretme sürecindeki yenilikler, bireylerden yapması beklenen görevleri de doğrudan etkilemiştir. Bu değişim bilgiyi üreten, yaşamında aktif şekilde kullanabilen, problem çözebilen, eleştirel düşünen, girişimci, kararlı, iletişim becerilerine sahip, empati yapabilen, topluma ve kültüre katkı sağlayan vb. niteliklerdeki bireyi tanımlamaktadır. Eğitim sistemimizin temel amacı değerlerimiz ve yetkinliklerle bütünleşmiş bilgi, beceri ve davranışlara sahip bireyler yetiştirmektir. Bilgi, beceri ve davranışlar öğretim programlarıyla kazandırılmaya çalışılırken

değerlerimiz ve yetkinlikler bu bilgi, beceri ve davranışların arasındaki bütünlüğü kuran bağlantı görevi görüyor (MEB, 2018).

İnsan, yaşamını daha sağlıklı ve nitelikli şekilde sürdürebilmek için harekete gereksinim duyar. Bu gereksinim yaşamın her döneminde vazgeçilmezdir. Ancak çocuk okul çağına geldiğinde hareket ederken değişik hedeflere ulaşmayı dener. Bu nedenle beden eğitimi dersi kapsamındaki hareket eğitimi değişik amaçlarla yapılmaya başlanır. Bunlar; sağlık, dinçlik, eğlence, etkileme, estetik, etkilenme, biçimlenme, performans, kendine güven, macera, toplumsallık, rekreasyon, vb. olabilir. İlkokul dönemi düşünüldüğünde 7-9 yaş arasındaki öğrenciler temel hareket becerileri, 10-11 yaşındaki öğrenciler özelleşmiş hareket becerileri, 12-14 yaşındaki öğrenciler ise sportif hareket becerileri yoluyla bu amaçları gerçekleştirerek yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılır (Kirchner ve Fishburne, 1995; Stilwell ve Wilgoose, 1997; Pangrazi, 2001; Gallahue ve Donnelly, 2003).

1.3.2. Programın Amaçları

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin amacı, öğrencilerin oyun ve fiziki etkinlikler yolu ile hayatları boyunca kullanacakları temel hareketler, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte bunlarla ilişkili hayat becerilerini ve değerleri geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır. Beden Eğitimi ve Oyun dersini alarak ilkokuldan mezun olan öğrencilerin, dersin amacı doğrultusunda belirlenen amaçlara ulaşmaları beklenmektedir. Bu amaçlar ekte sunulmuştur (EK-2).

1.3.3. Programın Alana Özgü Becerileri

Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı ile öğrencilere kazandırılması hedeflenen bazı beceriler vardır. Bu beceriler, “Dayanıklılık, Çabukluk, Esneklik, Hareketlilik, Koordinasyon, Kuvvet ve Ritim” olarak programın alanına özgü öğrencilere kazandırılması gereken beceriler olduğu söylenebilir (MEB, 2018).

1.3.4. Programın Uygulanmasında Dikkat Edilmesi Gereken Konular

Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı uygulamasında öğretmenlerin dikkat etmesi gereken bazı konular vardır. Bu konular Milli Eğitim Bakanlığı'nın Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programında belirtilmiştir. Bu konular ekte sunulmuştur (EK-3).

1.3.5. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Dayandığı Temel İlkeler

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin dayandığı temel ilkeler, dersi işlerken tüm öğrenme-öğretme süreçleri içinde yer alır ve gerekli yönlendirmeler bu ilkeler doğrultusunda yapılır. Bu ilkeler ekte sunulmuştur (EK-4).

1.3.6. Programın Yapısı

Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul 1-4. sınıflarda okuyan öğrencileri için hazırlanan ve bu ders, öğrencilerin yaşına ve fiziksel özelliklerine uygun olarak etkinliklere katılacağı ve oyun oynayacağı şekilde planlanmıştır. Bu programın yapısı, öğrenme alanları ve kazanımlarla ilgili bilgiler ekte sunulmuştur (EK-5).

1.3.7. Programın Uygulanmasında Yararlanılabilecek Öğretim Yöntemleri

Beden eğitimi dersinin öğretme-öğrenme sürecinde aktif olarak kullanılan öğreten merkezli komut ve alıştırma yöntemlerinin yanında daha öğrenen merkezli olan eşli çalışma, kendini denetleme, katılım, yönlendirilmiş buluş, problem çözme, bireysel programlama, öğrencinin etkinliği başlatması ve kendi kendine öğrenme yöntemleri bulunmaktadır (Mosston ve Ashworth, 2004). Öğretmenler, “öğrenen merkezlik” ilkelerinden hareketle derslerini planlamalı ve işlemelidirler. Ders işlerken öğrencilerin özellikleri, çevre koşulları, okulun olanakları, öğrencinin ilgi, istek ve gereksinimleri, öğretim yöntemlerinin özellikleri, engelli öğrencilerin varlığı, vb değişkenlere göre değişik öğretim yöntemlerinden yararlanabilir.

Beden eğitimi dersinde yararlanılabilecek yöntemlerden önemli olanlardan bazıları, öz olarak isimleri aşağıda belirtilmiştir;

“Komutla öğretimin özü, Alıştırma ile öğretimin özü, İş birliği ile öğretimin özü, Kendini denetleme ile öğretimin özü, Katılımla öğretimin özü, Yönlendirilmiş buluşun özü, Problem çözmenin özü, Bireysel programlamanın özü, Öğrencinin başlatmasının özü, Kendi kendine öğrenmenin özü, Taktik oyun yaklaşımının özü, Spor eğitimi modelinin özü, Kişisel ve sosyal sorumluluk modeli olarak belirlenmiştir” (Mosston ve Ashworth, 2002, 2004; Hellison, 2004; Mitchell vd., 2003; Siedentop vd., 2004).

1.3.8. Ölçme ve Değerlendirme

Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının amacına ulaşabilmesi için ölçme ve değerlendirmenin, bireysel farklılıklara dikkat ederek öğrenci odaklı olacak şekilde ele alınması gerekmektedir. Bu bakış açısıyla öğrencilerin, öğrenme alanları ve alt öğrenme alanlarına ait kazanımlara ulaşma seviyelerinin öğrenim sürecinde belirlenmesi önemlidir. Beden eğitimi dersi ve oyun öğretim programındaki hedeflenen öğretim sürecinde fiziksel, psiko-motor, bilişsel, duygusal ve toplumsal gelişim alanlarındaki kazanımların ölçülüp değerlendirilmesi gerekliliğidir. Ölçme ve değerlendirme ile ilgili dikkat edilmesi gerekenler ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu yöndeki çalışmalarını gösterir bilgiler ekte sunulmuştur (EK-6).

2. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Öz-Yeterlilik ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar

Özerkan (2007), Öğretmenlerin öz-yeterlilik algıları ile öğrencilerin Sosyal Bilgiler benlik kavramları arasındaki ilişki, konulu çalışmasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Araştırmada ayrıca, öğrencilerin Sosyal Bilgiler benlik kavramları ve ders başarıları ile cinsiyetleri ve öğretmenlerinin öz-yeterlilik algısı düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Buna karşılık, öğretmen öz-yeterlilik algısı ile cinsiyet arasındaki farkın anlamlı olmadığı; öğretmen öz-yeterlilik algısı ile mesleki deneyim arasında da anlamlı bir ilişki bulunmadığı saptanmıştır.

Savran vd. (2007), Hizmet öncesi fen bilgisi öğretmenlerinin fen öğretimi ve sınıf yönetimi ile ilgili inançlarını göz önünde bulundurarak yeterlilik inançlarını belirlemek amacıyla yaptıkları araştırmada, Araştırma verileri, fen bilgisi öğretmenleri yeterlilik ölçeği, sınıf kontrolü inançları ve tutumları envanteri ile 584 hizmet öncesi fen bilgisi öğretmeninden toplanmıştır. Araştırmada, hizmet öncesi fen bilgisi öğretmenlerinin, fen öğretimine karşı olumlu bir yeterlilik inancına sahip oldukları tespit edilmiştir. Bunun yanında, araştırmaya katılan hizmet öncesi fen bilgisi öğretmenlerinin öğretim yönetimi boyutunda müdahaleci bir sınıf yönetimi anlayışına sahip iken, insan yönetimi boyutunda müdahaleci olmayan bir yaklaşımı benimsedikleri görülmüştür.

Kara (2007), Sınıf öğretmenlerin yeterliliği ile ilgili yaptığı araştırma sonuçlarına göre; öğretmenlerin kendilerini en fazla sınıf yönetimi alanında yeterli buldukları, bu konuları sırasıyla planlama ve ders hazırlığı, uygulama ve ölçme ve değerlendirme alanları izlemektedir. Bu sonuçlardan, öğretmenlerin tüm bu alanlarda, kendilerini yeterli olarak gördükleri ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin kendilerini kısmen yeterli olarak değerlendirdikleri alan ise materyal kullanma olmuştur. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretiminde kendi yeterliliklerini değerlendirmelerine ilişkin ölçüm aracında yer alan sorulara verdikleri yanıtların, demografik özellikleri açısından incelendiğinde, öğretmenlerin mezun oldukları okulun türü, beden eğitimi dersinin uygulamalı ve teorik ders olarak alınıp alınmadığı durumları ile cinsiyetlerinin verilen sorulara

etki ettiği, istatistiğinin anlamlı sonuçlar ortaya koyduğu, buna karşılık kıdem ve okutulan sınıfın türünün istatistiksel anlamlı bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yılmaz ve Bökeoğlu (2008), İlköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin yeterlilik inançlarını, adlı çalışmalarında, Tarama modelindeki araştırmada, veri toplama aracı olarak, Öğretmen Yeterliği Ölçeği kullanılmıştır. Woolfolk ve Hoy (1990) tarafından geliştirilmiş ölçek, bu çalışma kapsamında araştırmacılar tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçekte, öğretmenlerin yeterlilik inançlarını belirlemeye dönük likert tipi 22 madde bulunmaktadır. Araştırma kapsamında, Ankara il merkezinde görev yapan 250 öğretmene ulaşılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, öğretmenlerin Öğretim Yeterliği faktörü ile ilgili görüşleri (çok katılıyorum), Kişisel Yeterlilik faktöründeki görüşleri ise (orta derecede katılıyorum)a karşılık gelmektedir. Öğretmenlerin, Öğretim Yeterliği faktöründeki görüşleri arasında cinsiyet, branş, eğitim durumu, kıdem, yaş ve öğretmen başına düşen öğrenci sayısına göre anlamlı fark yoktur. Kişisel Yeterlilik faktöründe ise cinsiyet, branş, kıdem ve yaşa göre anlamlı fark bulunmazken, eğitim durumu ve öğretmen başına düşen öğrenci sayısına göre fark anlamlıdır.

Ünlü (2008), Beden eğitimi Öğretmenlerinin Yeterlilikleri ve Sınıf Yönetimi Davranışları, isimli çalışmalarında beden eğitimi öğretmenlerinin tüm yeterlilik alanlarında kendilerini yeterli düzeyde algıladıkları görülmüştür. Beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet, hizmet içi eğitim alma, okul takımlarının derece alması ve düzenli olarak spor yapma durumlarına göre yeterlilik algıları arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bunun yanında beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki kıdemleri ile yeterlilik algıları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Araştırmada, beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet değişkeni açısından sınıf yönetimi davranışlarında anlamlı bir farklılığa rastlanırken, beden eğitimi öğretmenlerinin spor branşı, hizmet içi eğitim alma, çalıştıkları okul düzeyi, okul takımlarının derece alması ve düzenli olarak spor yapma durumları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Araştırmada bir diğer boyut olan; beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlilik algıları ile sınıf yönetimi davranışları arasında ise anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Buna göre; öğretmenlik yeterliliğini yüksek düzeyde algılayan beden

eğitimi retmenlerinin olumlu sınıf yönetimi davranışları sergiledikleri görülmüştür.

Yarar ve Tekbıyık (2009), retmen adaylarının retmenlik mesleğine yönelik sahip oldukları kişisel ve mesleki nitelikler konusundaki algılarının incelenmesi, isimli çalışmalarında retmen adaylarının retmenlik mesleğine yönelik olarak kişisel ve mesleki niteliklere ne ölçüde sahip oldukları konusunda algılarını belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırmaya, Eğitim Fakültesi Sınıf retmenliği programının tüm sınıflarında renim görmekte olan toplam 279 retmen adayı katılmıştır. Araştırma verileri, araştırmacılar tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılan, retmenlik kişisel nitelikler leği (KN) ve retmenlik mesleki nitelikler leği (MN) kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma sonucunda retmen adaylarının kişisel ve mesleki nitelikleri konusundaki algıları arasında yüksek düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Yeşilyurt (2009), retmenlerin sahip oldukları niteliklere yönelik algıları, isimli çalışmalarında günümüz retmenlerinin sahip oldukları niteliklere yönelik algılarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma 1505 retmenden seçilen 320 retmen üzerinde yapılmıştır. Araştırma sonucunda günümüz retmenlerinin kendilerini, güçlü okul kültürü, uygun sınıf atmosferi oluşturma, üretimin kalitesini yüksek tutma, kendini geliştirme, değişimleri ve yenilikleri takip etme, okul ve sınıf güvenliği için tedbirler alma, öğrencilerine etik ve toplumun ahlaki değerlerini kazandırma, ulusal ve evrensel dersler sunma, bireysel destek sağlama, rehberlik etme, model olma, milli bilinci kazandırma ve öğrencileri zararlı maddelere karşı bilgilendirme niteliklerine yüksek düzeyde sahip olduklarını düşündükleri tespit edilmiştir. Ayrıca retmenlerin sahip oldukları niteliklere yönelik algıları arasında, okul türü, branş ve mesleki kıdem değişkenleri açısından anlamlı farklılıklar bulunduğu ortaya çıkmıştır.

Numanoğlu ve Bayır (2009), Bilgisayar retmen adaylarının retmenlik mesleği genel yeterliklerine ilişkin görüşleri, isimli çalışmalarında Bilgisayar ve retim Teknolojileri Eğitimi Bölümü dördüncü sınıfında okuyan bilgisayar retmen adaylarının retmenlik Mesleği Genel Yeterliklerini kazanma durumlarının ilişkin görüşlerini belirlemeyi amalamışlarıdır. Araştırmaya 39

bilgisayar öğretmen adayına Milli Eğitim Bakanlığı Yüksek Öğretim Kurulu (2006) tarafından ortaklaşa geliştirilen Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri anketi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterliklerini kazanma durumlarına göre; cinsiyet, bölümü isteyerek seçip seçmeme ve öğretmenlik yapmayı isteyip istememe durumlarına ilişkin öğrenciyi tanıma ana yeterliliği ve öğrenciyi değer verme alt yeterliliğini kazanma durumlarının yüksek olduğu bulunmuştur.

Küçüköglü ve Kaya (2009), Sınıf Öğretmeni Adaylarının Özel Alan Yeterliklerine İlişkin Algıları, isimli çalışmalarında sınıf öğretmeni adaylarının özel alan yeterliklerine ilişkin algılarının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının MEB tarafından Temel Eğitime Destek Projesi kapsamında geliştirilen sınıf öğretmenliği özel alan yeterliklerine ilişkin görüşlerinin değerlendirilmiştir. Araştırmada veri toplama formu olarak MEB tarafından sınıf öğretmenliği özel alan yeterlikleri ve buna bağlı olarak A2 düzeyinde 73 performans göstergesinin dereceleme ölçeğine dönüştürülmesi ile elde edilmiştir. Öğretmen adaylarının Özel Alan Yeterliklerinin 8 yeterlik alanı olan öğrenme öğretme ortamı ve gelişim, bireysel sorumluluklar ve sosyalleşme, dil becerilerini geliştirme, bilimsel ve teknolojik gelişim, beden eğitimi ve güvenlik, bireysel ve mesleki gelişim, toplum ile ilişkiler, sanat ve estetik, izleme ve değerlendirme alanlarındaki A2 düzeyindeki performans göstergelerine verdikleri cevaplara göre Öğrenme-Öğretme Ortamı ve Gelişim boyutunun 3.955 ortalamayla en yüksek, İzleme ve Değerlendirme boyutu 3.796 ortalamayla en düşük ortalamaya sahip olduğu tespit edilmiştir.

Bulut (2009), Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının değerlendirilmesi amacıyla yaptığı araştırma, 2006-2007 Eğitim-Öğretim yılında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği, Fen Bilgisi Öğretmenliği ve Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda öğrenim gören öğretmen adaylarından toplam 411 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırma, tarama (betimsel-survey) modeli niteliğindedir. Araştırmanın sonucunda; elde edilen bulgulara göre, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları üniversite ve cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık göstermezken, “anabilim dalı” değişkeni açısından

anlamli bir farklılık gösterdiği saptanmıştır. Araştırmada ulaşılan bir diğer önemli bulgu ise, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının katılıyorum düzeyinde olmasıdır.

Yalız (2010), Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının karşılaştırılması amacıyla yaptıkları araştırma, 2008-2009 bahar döneminde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören toplam 164 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veriler anket yoluyla elde edilmiştir. Araştırmanın sonucunda; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının olumlu ve yüksek düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca, öğrencilerin cinsiyetleri ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında anlamlı bir farklılık ortaya çıkmıştır. Diğer taraftan, öğrencilerin sınıf düzeyleri ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Cerit (2010), Öğretmen öz-yeterlik ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması ve sınıf öğretmeni adaylarının öz-yeterlik inançları sınıf öğretmeni adaylarının yeterlik inançlarının incelenmesi belirlenmeye amaçlanmıştır. Araştırmada, veri toplama aracı olarak Gibson and Dembo'nun öğretmen öz-yeterlik ölçeği kullanılarak Türkçe'ye uyarlanması yapılmıştır. Uyarlama çalışması için veriler, 130 birinci ve 275 son sınıf öğrencilerinden elde edilmiştir. Araştırma sonucunda, Gibson ve Dembo'nun TES ölçeğinin Türkiye'de hizmet öncesi sınıf öğretmenlerinin yeterlik inançlarını ölçmek için geçerli ve güvenilir bir araç olmadığı ve birinci sınıf öğrencileri ile dördüncü sınıf öğrencilerinin görüşleri arasında farklılık olmadığı belirlenmiştir.

Bicen (2010), Tam Gün Eğitimde Gerçekleştirilen Sosyal Faaliyetlerin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi, isimli yapmış olduğu çalışmada okulların tam gün eğitime geçmesi ile beraber sosyal faaliyetlerin önemine değinilmiştir. İlkokullarda beden eğitimi dersler hariç programlarda spor ve sosyal faaliyetlerin yer almasının önemini belirtmiştir. Spor ve sporsal faaliyetlerin öğrencilerin karar verebilme, liderlik ruhuna sahip olmalarını, koreografi hazırlayabilme yeteneği geliştirebileceğine inanmaktadırlar. Aynı zamanda Bicen'in çalışmasında yer aldığı gibi beden eğitimi derslerinde halk oyunları ve danslarını

öğrenecek yeterli zamanın olmadığı, tam gün eğitim ile halk dansları ve Kıbrıs müzikleri eşliğinde otantik halk danslarının öğretilmesi için imkânlar sağlanmasını belirtmiştir.

Şahin (2010), İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin, Öğretim Stili Tercihlerinin, Cinsiyetlerinin, Mesleki Kıdemlerinin, Özyeterlik Algılarının ve Özyönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Düzeylerinin Mesleki Yeterlikleri Üzerindeki Etkisi, konulu doktora tez çalışmasına, Bursa ilinin Osmangazi, Nilüfer ve Mudanya ilçelerindeki okullardan seçilen 50 sınıf öğretmeni katılmıştır. Araştırmada Özyönetimli Öğrenme Hazırbulunuşluk Ölçeği, Öğretmen Özyeterlik Ölçeği, Öğretim Stili Envanteri ve Öğretmen Mesleki Yeterlik Gözlem Formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda tüm mesleki yeterlik boyutlarında sınıf öğretmenlerinin daha çok orta düzey mesleki yeterliğe sahip oldukları belirlenmiştir. Öğretmenlerin sahip oldukları orta düzey yeterlikler içerisinde Materyal Hazırlama ve Bireysel Farklara Göre Öğretimi Çeşitlendirme boyutları ön plana çıkmıştır. Öğretmenlerin yüksek düzey yeterliklerinin daha fazla Ders Planı Hazırlama boyutunda toplandığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte Ders Dışı Etkinlik Düzenleme boyutu bakımından öğretmenlerin yarısının düşük düzey mesleki yeterliğe sahip oldukları belirlenmiştir. Öğretmenlerinin mesleki yeterlik puanları ile cinsiyet ve mesleki kıdem değişkenleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bununla birlikte ilköğretim sınıf öğretmenlerinin, mesleki yeterlik puanları ile özyönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Kaya (2010), Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlik Algıları, konulu tezinde beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki yeterlik algıları; sınıf, cinsiyet, mesleki kıdem, spor branşı, hizmet içi eğitim alma durumları, çalıştıkları okul düzeyi, çalıştırdıkları okul takımlarında derece alma durumu ve düzenli olarak spor yapma değişkenleri açısından karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Araştırmaya, Kırşehir, Kırıkkale, Kayseri ve Yozgat illerinde görev yapan 227 beden eğitimi öğretmenin cevapları değerlendirmeye alınmıştır. Araştırma sonucunda; beden eğitimi öğretmenleri tüm yeterlik alanlarında kendilerini yeterli düzeyde algıladıkları görülmüştür. Ayrıca beden eğitimi öğretmenlerinin

cinsiyetlerine ve hizmet yıllarına göre mesleki yeterlik algıları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Güllü vd. (2011), İlköğretim beden eğitimi dersi ve programlarının incelenmesi konulu araştırması sonucunda Yeni İlköğretim Beden Eğitimi Öğretim Programı üzerinde gerekli analizler yapılarak olası çözüm yolları önerilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim programlarını etkin bir şekilde kullanabilmeleri için gerekli hizmet içi eğitimlerin sıklığı artırılmalı, eğitimler günümüz şartlarına uygun yapılandırılmaya ve öğrenci merkezli öğretim yöntemine uygun olarak donatılmalıdır.

Sandıkçı (2011), Beden Eğitimi Öğretmen Adayları ile Diğer Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum ve Öz-Yeterlik Algıları, konulu yüksek lisans araştırmasını, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğretmen adayları ile diğer bölümlerde öğrenim gören öğretmen adayları ile yapmıştır. Araştırmaya Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 240 kadın ve 171 erkek toplam 411 dördüncü sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğretmen adaylarının, 48'i beden eğitimi ve spor, 42'si bilgisayar, 40'ı fen bilgisi, 40'ı okul öncesi, 39'u türkçe, 42'si matematik, 40'ı müzik, 42'si sınıf, 40'ı resim-iş ve 38'i sosyal bilgiler öğretmenliği programı öğrencisidir. Araştırma sonucunda; öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklılıklar olduğu ve kadın öğrencilerin tutumlarının erkek öğrencilerin tutumlarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca Türkçe, okul öncesi, beden eğitimi, sınıf ve müzik öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğretmen adayları; resim, bilgisayar, sosyal bilgiler, matematik ve fen bilgisi öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğretmen adaylarına göre mesleklerinde kendilerini daha yeterli gördükleri sonucuna ulaşılmıştır.

Eker (2014), Sınıf Öğretmenlerinin Öz-Yeterlilik İnanç Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma, isimli çalışmasıyla, ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlilik inanç düzeylerini belirlemektir. Tarama modeline göre düzenlenen bu araştırma Sakarya İli'nde ilkokullarda görev yapan 278 sınıf öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir. Öğretmenlerin öz-yeterlilik inançlarını belirlemek için Tschannen Moran ve Woolfolk Hoy (2001) tarafından geliştirilen, Çapa, Çakıroğlu

ve Sarıkaya (2005) tarafından Türkçeye çevrilen, Teachers' Sense of Efficacy Scale' (TSES-Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği)'nin uzun formu kullanılmıştır. Türkçeye uyarlanan ölçeğin bütününe ilişkin olarak hesaplanan Cronbach's Alpha katsayısı 0,93 alt boyutların alpha değerleri; Öğrenci katılımına yönelik öz-yeterlik: 0,82 Öğretim stratejilerine yönelik öz yeterlik: 0,86 Sınıf yönetimine yönelik öz-yeterlik: 0,84 olarak bulunmuştur. Verilerin analizinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama ve standart sapma gibi istatistikî teknikler kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin genel öz-yeterlik inanç düzeylerinin, yeterli olduğu bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarından öğretmenlerin öğrencileri derslere aktif katılımını sağlamaları öz-yeterlik inanç düzeyi ,orta düzeyde yeterli, öğretim stratejilerini kullanma öz-yeterlik inanç düzeyleri ve sınıf yönetiminde öz-yeterlik inanç düzeyleri boyutlarında ise kendilerini,yeterli gördükleri bulunmuştur.

Dilmaç ve İnanç (2015), Sınıf Öğretmenlerinin Görsel Sanatlar Dersine Yönelik Öz Yeterlik Düzeyleri, isimli çalışmalarındaki amaçları, Sınıf öğretmenlerinin Görsel Sanatlar dersine yönelik öz yeterliklerini tespit etmek ve bu düzeylerin cinsiyet, mesleki kıdem yılı, mezun olunan fakülte gibi bağımsız değişkenler tarafından etkilenip etkilenmediğini güncel veriler ışığında tespit etmektir. Araştırma yapılış yöntemine göre tarama modelindedir. Veri toplanmasında anket yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, sınıf öğretmenlerinin görsel sanatlar dersine yönelik öz yeterliklerinin iyi düzeyde olduğu, genel olarak kendilerine güvendikleri ve görsel sanatlar dersi konusunda kendilerini yeterli gördükleri belirlenmiştir. Bununla birlikte, sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik düzeylerinin cinsiyete, mezun oldukları fakülteye ve mesleki kıdem yılına bağlı olarak anlamlı düzeyde farklılık göstermedikleri görülmüştür.

Bozbaş (2015), Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri algıları arasındaki ilişki, adlı çalışmasındaki amacı; Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri algılarını belirlemeyi ve bu öz yeterlik inancı ile sınıf yönetimi beceri algısı arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırmanın evreni; 2014-2015 Eğitim- öğretim yılında İstanbul ili Başakşehir ilçesinde görevli sınıf öğretmenleri, araştırmanın örnekleme ise gönüllülük esasına dayalı, rastgele seçilen 281 öğretmeni kapsamaktadır. Araştırmada sınıf

öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri ile öz yeterlilik inançları arasındaki ilişkiyi ölçmek için 'Sınıf Yönetimi Becerileri Ölçeği' ile 'Öğretmen Görüşleri Ölçeği' kullanılmıştır. Toplanan veriler SPSS programında analiz edilmiştir. T-testi ve tek yönlü varyans (ANOVA), Pearson analizi ile ölçek verileri değerlendirilmiştir. Analizlere baktığımızda yaş ve hizmet süresi değişkenlerinde, öğretmenlerin sınıf yönetimi ölçeklerinde anlamlı farklılık görülmüştür. Sınıf mevcudu değişkeninde öğretmenlerin öz yeterlik inançlarında anlamlı farklılık görülmüştür. Yaş değişkenine baktığımızda ise 26-30 yaş aralığındaki öğretmenler ile 35 ve üzeri yaş aralığı öğretmenleri arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. 31-35 yaş aralığındaki öğretmenler ile 35 ve üzeri yaş aralığı öğretmenleri arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir. Hizmet süresi değişkenine baktığımızda 1-5 yıl meslekteki kıdem grubu öğretmenleri ile 20 yıl ve üzeri meslekteki kıdem grubu öğretmenleri arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir. Öğretmenlerin sınıf yönetimi becerileri ölçeğinden aldıkları puanlarla öz yeterlilik ölçeğinden aldıkları puanlar arasında pozitif yönde, düşük düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur.

Ateş (2016), Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretmen Adayları Ve Antalya'da Görev Yapan Öğretmenlerin Özyeterlik Algılarının Karşılaştırılması, isimli çalışmada, 2015-2016 eğitim öğretim yılında Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi son sınıf öğretmen adayları ile Antalya ilinde ilkokul, ortaokul ve liselerde görev yapan öğretmenlerin özyeterlik inançlarını karşılaştırmıştır. Araştırma 216 öğretmen adayı ve 380 öğretmen ile yürütülmüştür. Araştırmada katılımcıların öğretmenlik özyeterliklerini ölçmek için ÖYÖ kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Öğretmen adaylarının özyeterlik algıları öğretmenlere göre daha düşük olduğu, adayların eğitim durumu ve cinsiyetine göre anlamlı farklılık olmazken öğretmenlerin ise kıdem, cinsiyet, sosyo- kültürel çevre, eğitim durumu, okul mevcudu değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olmadığı, ilkokulda görev yapan öğretmenlerin diğer okullarda görev yapan öğretmenlere göre daha yüksek özyeterlik inancına sahip olduğu ve sınıf öğretmenlerinin daha yüksek özyeterlik inancına sahip olduğu saptanmıştır.

Köksoy (2017), Araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının müzik öğretimi öz yeterlilik düzeylerinin cinsiyete, sınıf düzeyine, müzik eğitimi alma durumuna ve müzik enstrümanı çalma durumuna göre incelenmesidir.

Araştırmanın örneklemini, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi sınıf öğretmenliğinde 3. ve 4. Sınıfta öğrenim gören, 81'i kız ve 32'si erkek olmak üzere toplam 113 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; Afacan (2008) tarafından geliştirilen Müzik Öğretimi Öz Yeterlilik Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın veri analizinde, bağımsız gruplarda t-testi kullanılmıştır. Araştırma sonunda müzik öz yeterliliği alt boyutlarında cinsiyet, sınıf düzeyi ve müzik eğitimi alma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Bulgularda müzik enstrümanı çalma durumuna göre müzikte uygulama becerisine güven duyma alt boyutunda puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık vardır. Enstrüman çalabilenlerin, enstrüman çalamayanlara göre müzikte uygulama becerisine güven duyma düzeyleri daha yüksek çıkmıştır.

Özkurt (2017), Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik algıları ile öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı becerileri arasındaki ilişki, isimli araştırmayı yapmışlardır. Araştırmada betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2016-2017 yılında Van ili Erciş ilçesinde çalışan 720 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmaya, 2016-2017 yılında Van ili Erciş ilçesinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda çalışan sınıf öğretmenleri arasından olasılık dışı örnekleme yöntemlerinden gelişigüzel örnekleme yoluyla seçilen 312 sınıf öğretmeni katılmıştır. Verilerin analizi SPSS programı aracılığı ile yapılmıştır. Elde edilen bulgulara göre sınıf öğretmenlerinin öğretmen öz yeterlilik algıları yeterli düzeydedir. Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik algıları, cinsiyet ve hizmet süresi değişkenine göre farklılaşmamaktadır. Sınıf öğretmenlerinin öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı becerileri onların öğretmen öz yeterlilik algılarını etkilemektedir. Yani sınıf öğretmenlerinin öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı becerileri arttıkça öğretmen öz yeterlilik algıları da artmaktadır.

Gökyer, Cirit (2018), Sınıf öğretmenlerinin özyeterlilik düzeyleri, adlı çalışmalarında özyeterlilik düzeylerini belirlemeye çalışmışlardır. Bu araştırma anlık tarama modelindedir. Araştırmanın evrenini, 2017-2018 eğitim öğretim yılında, Elazığ Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı ilkokullarda görev yapan toplam 2200 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Örneklemini ise, basit tesadüfi örnekleme yolu ile belirlenen toplam 269 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Orijinali Tschannen Moran ve Hoy (2001) tarafından geliştirilen ve

Çapa, Çakıroğlu, Sarıkaya (2005) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Teachers' Sense of Efficacy Scale (Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği) kullanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin özyeterlik düzeyleri, sınıf yönetimine yönelik özyeterlik alt boyutunda, öğrenci katılımına yönelik özyeterlik alt boyutunda ve ölçeğin tamamında oldukça yeterli düzeyinde iken, öğretim stratejilerine yönelik özyeterlik alt boyutunda ise aynı düzeyde olmasına rağmen daha yüksektir. Cinsiyet, eğitim düzeyi ve öğretmenlerin çalıştıkları yerleşim yeri değişkenlerine göre, sınıf öğretmenlerinin özyeterlik düzeyleri arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır. Öğretmen sayısı 1-10 arasında olan okullarda görev yapan öğretmenlerin özyeterlik düzeyleri 20-29 arasında olanlara göre daha yüksektir. Sınıf yönetimine yönelik özyeterlik arttıkça öğrenci katılımına ve öğretim stratejilerine yönelik özyeterlik düzeyinin arttığı söylenebilir.

Çeliköz vd. (2018), Sınıf öğretmenlerinin bilgisayarla ilgili öz yeterlik algıları” isimli çalışmalarındaki temel amacı sınıf öğretmenlerinin bilgisayar konusundaki öz yeterlik algılarını belirlemektir. Tarama modelinin kullanıldığı araştırmanın verileri İstanbul ili Bahçelievler ve Bağcılar ilçelerinde görev yapmakta olan 308 sınıf öğretmenine uygulanan “Bilgisayara Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği” ile elde edilmiştir. Sınıf Öğretmenlerinin bilgisayara ilişkin özyeterlik algılarının ortaya konulmasında cinsiyet için t testi, kıdem ve bilgisayar kullanmayı öğrenme yolları değişkenleri için ise varyans analizi tekniklerinden yararlanılmıştır. Araştırma sonuçları sınıf öğretmenlerinin özyeterlik algılarının yüksek düzeyde olduğunu ve öğretmenlik mesleğine ilişkin deneyimlerinin yani kıdemlerinin öz yeterlilik algılarını değiştirdiği yönündedir. Bununla birlikte sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile bilgisayarı kullanmayı hangi yollardan öğrendikleri onların özyeterlik algılarını farklılaştırmamaktadır. Ulaşılan sonuçlar doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin bilgisayara yönelik yeterlilik algılarının daha da artırılabilmesi için hizmet öncesi ve hizmet içi eğitim çalışmaları ile yapılacak araştırmalara ilişkin öneriler getirilmiştir.

Takır (2018), Sınıf öğretmenlerinin matematik öğretimine yönelik öz-yeterlilik inançlarının İncelenmesi, isimli çalışmalarında bu inançları bazı değişkenler açısından incelemiştir. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Gazi Mağusa ilçesine

bağlı devlet ilkokullarında görev yapan 69 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Matematik Öğretimine Yönelik Öz-yeterlilik Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonuçları, sınıf öğretmenlerinin matematik öğretiminde kendilerine olan güvenlerinin orta düzeyde olduğunu ve kendilerini iyi bir yeterlilik düzeyinde gördüklerini göstermektedir. Sınıf öğretmenlerin matematiği etkili bir biçimde öğretebilmek için kendini geliştirme ve öğrenci-öğretmen etkileşimi gibi etkili öğretim davranışlarına yüksek düzeyde sahip olduklarına inanmaktadırlar. Yaş ve cinsiyet değişkenlerinin, matematik öğretimine yönelik öz-yeterlilik düzeyi üzerinde anlamlı etkileri bulunmamıştır.

Özyıldırım (2018), Öğretmen Adaylarının Özyeterlilik İnançlarının Sınıf Yönetiminde Etik Duyarlık Düzeylerine Etkisi” isimli çalışmasında, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Akdeniz Üniversitesinde İngilizce, Okul Öncesi, Türkçe, Sosyal Bilgiler, Fen Bilgisi, Matematik ve Sınıf öğretmenliği programlarında öğrenim görmekte olan 437 öğretmen adayının özyeterlilik inançları ve özyeterlilik inancının etik duyarlık üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırmada katılımcıların öğretmenlik özyeterliliklerini ölçmek için ÖYÖ ve araştırmacı tarafından geliştirilen Sınıf Yönetiminde Etik Duyarlık Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmen adaylarının özyeterlilik inançlarının öğretim stratejileri ve derse katılım boyutunda oldukça yeterli, sınıf yönetimi boyutunda ise az yeterli düzeyde olduğu; adayların özyeterlilik inançlarının bölüm seçme sebebine göre öğrenci katılımı ve öğretim stratejileri boyutlarında anlamlı düzeyde farklılaştığı; özyeterlilik inancı ile etik duyarlık düzeyleri arasında pozitif yönde ilişki olduğu; adayların etik duyarlık düzeylerinin yaş, cinsiyet, öğretmenliği seçme sebebi ve bölüme göre farklılaştığı saptanmıştır.

Çelik (2018), Sınıf Öğretmeni Adaylarının Müzik Öğretimine İlişkin Tutumları, Öz Yeterlilik İnançları Ve Müzik Yeteneklerine İlişkin Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı çalışmasındaki amacı, sınıf öğretmeni adaylarının müzik öğretimine yönelik tutumları, müzik öğretimi öz yeterlilik algıları ve müzik yeteneği öz yeterlilik algıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Ayrıca müzik öğretimine yönelik tutum ve müzik öğretimi öz yeterlilik algılarının alt faktörleri ve müzik yeteneği öz yeterlilik algıları cinsiyet, yaş, öğrenim gördükleri sınıf düzeyleri, geldikleri bölge, aile gelir düzeyleri, baba eğitim düzeyi ve baba

mesleği gibi değişkenler açısından incelenmiştir. Nicel araştırma yaklaşımına dayalı betimsel yaklaşımın uygulandığı bu çalışma ilişkisel tarama modeline göre ele alınmıştır. Araştırmanın evrenini Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Sınıf Eğitimi Anabilim Dalında öğrenim gören öğrencileri, örneklemini ise 326 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak müzik öğretimine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla Şeker ve Saygı (2013) tarafından geliştirilen Müzik Öğretimine İlişkin Tutum Ölçeği, müzik öğretimi öz yeterlilik düzeylerini belirlemek amacıyla Afacan (2008) tarafından geliştirilen Müzik Öğretimi Öz Yeterlilik Ölçeği ve müzik yeteneği öz yeterliklerini belirlemek amacıyla Özmenteş ve Özmenteş (2008a) tarafından geliştirilen Müzik Yeteneğine Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Yapılan bu araştırmanın sonucunda, Müzik öğretimi öz yeterlilik algılarının alt faktörlerinden müzikte bilgi birikimine güven duygusu, müzikte uygulama becerisine güven duyma ve müzikte bilgi ve beceriyi kullanmada istekli olma ve kendine güven duyma alt faktörleri ile cinsiyet, yaş, öğrenim gördükleri sınıf düzeyi, geldikleri bölge, aile gelir düzeyi, baba eğitimi ve baba mesleği açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır. Müzik yeteneği öz yeterlik algıları ile geldikleri bölge, aile gelir düzeyi, baba eğitimi ve baba mesleği açısından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmazken; cinsiyet, yaş, öğrenim gördükleri sınıf düzeyleri değişkenleri açısından anlamlı farklılık bulunmuştur.

Kaya (2018), Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının epistemolojik inançları, akademik öz düzenleme ve öz yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, adlı çalışma yapmıştır. Bu çalışmada Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesinde bulunan illerdeki Yükseköğretim Kurumlarına bağlı üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerinin I. ve IV. sınıf öğrencileri bulunan toplam 450 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan gönüllülerin yas, cinsiyet, sınıf, genel akademik not ortalama (GANO), öğrenim gördükleri üniversite ve yaşanılan yer olmak üzere altı soruluk demografik bilgi formunu, Chan ve Elliot (2002) tarafından geliştirilen ve Aypay (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan epistemolojik inanç ölçeğini, Manuel Martinez- Pons (2000) tarafından geliştirilen ve Kaplan (2014) tarafından Türkçeye uyarlanan akademik öz düzenleme ölçeğini ve Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen ve Yılmaz vd. (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan akademik özyeterlilik ölçeğini

doldurmaları istenmiştir. Sonuç olarak, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik özyeterlilik düzeylerinin GANO'larına ve öğrenim gördüğü üniversiteye göre, Akademik öz düzenleme düzeylerinin yas, cinsiyet, GANO, yaşanılan yer ve öğrenim gördüğü üniversiteye göre epistemolojik inançlarının ise, yas cinsiyet ve öğrenim görülen üniversitelere göre farklılık gösterdiği, Akademik özyeterlilik ve akademik öz düzenleme arasında negatif, epistemolojik inanç ve akademik öz düzenleme düzeyleri arasında pozitif yönlü ilişki tespit edilmiştir.

2.2. Öz-Yeterlilik ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar

Fives ve Alexander (2004), Öğretmenlerin eğitsel bilgi düzeyleri ve öz-yeterlilik algıları ile eğitim sürecinin ürünleri arasındaki ilişkileri açıklamak amacıyla bir model geliştirmek için çalışma yapmışlardır. Öz-yeterlilik algılarının, öğretmenlerin eğitsel bilgi düzeyleri ve eğitsel inançları ile edimleri arasında aracı işlevi gördüğünü savlayan bu model, 120 stajyer ve 102 alanda çalışan toplam 222 öğretmen üzerinde gerçekleştirilen çok boyutlu bir anket çalışmasıyla sınanmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin eğitsel bilgi düzeyleri ve buna ilişkin algılarının, yeterlilik inançlarını etkileyerek ortaya koydukları edim üzerinde etkili olduklarını; bir başka deyişle, yeterlilik algısının, öğretmenin eğitime ilişkin bilgi birikimi ile etkili bir öğretim gerçekleştirilmesi arasında aracı işlevi gördüğünü ortaya koymuştur.

Keijing (2004), Öğretmen adaylarının, öğrenme ve öğretme sürecine ilişkin özyeterlilik algıları ve öğretmen olma sebeplerine ilişkin görüşleri incelenmesi, adlı çalışmada, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki 191 ve Çin'deki 125 öğretmen adayı üzerinde karşılaştırmalı olarak yapılan araştırmada, öğretmen adaylarının, öğrenme ve öğretme sürecine ilişkin özyeterlilik algıları ve öğretmen olma sebeplerine ilişkin görüşleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda Çinli öğretmen adayları, öğretmen olmalarındaki motivasyon kaynaklarını, sosyal konum ve ekonomik destek sağlanması gerekliliği olarak belirtirken, Amerikalı öğretmen adayları ise kişisel gelişim ve kişisel ilgileri motivasyon kaynakları olarak belirtmişlerdir. Her iki öğretmen adayı grubunda da motivasyon kaynaklarının uygun biçimde sağlanması durumunda öğretime yönelik özyeterlilik algı düzeylerinde belirgin bir artışın olduğu belirtilmiştir.

Okech (2004), Öğretmenlerin özyeterlik algıları, duygusal zekaları, öğretim deneyimlerinin süresi, kültürel durumları, yaş ve cinsiyetleri arasındaki ilişkiler incelenmesi, isimli çalışmasında, 180 İlköğretim fen bilgisi öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, öğretmenlerin özyeterlik algıları, duygusal zekaları, öğretim deneyimlerinin süresi, kültürel durumları, yaş ve cinsiyetleri arasındaki ilişkiler incelemiştir. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin özyeterlik algıları ve duygusal zekaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca öğretmenlerin duygusal zekaları cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık gösterirken, mesleki deneyimleri ve yaşları ile duygusal zekaları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Coleman (2004), Öğretmenlerin öğrenme ve öğretme süreci boyunca bilgisayar teknolojileri kullanımına yönelik özyeterliklerinin değerlendirilmesi, adlı çalışmasında, 169 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, öğretmenlerin öğrenme ve öğretme süreci boyunca bilgisayar teknolojileri kullanımına yönelik özyeterliklerinin değerlendirilmesi yapılmış ve araştırma sonucunda öğretmenlerin bilgisayar kullanımına yönelik özyeterlik algıları ile bilgisayar öğretimine yönelik deneyim süresi arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Buna göre öğretmenlerin mesleki deneyimleri arttıkça, özyeterlik algı düzeyleri de daha olumlu yönde gelişmektedir.

Curtis (2005), tarafından yapılan araştırma sonuçları ise, öğretmenlerin mesleki kıdemlerine göre özyeterlik algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunduğunu, özellikle mesleğinin ilk yılında çalışan öğretmenlerin özyeterlik algılarının, beş yıllık deneyime sahip öğretmenlere göre daha olumlu düzeyde bulunduğunu ortaya koymuştur.

Hammond (2005), tarafından 60 üniversite öğrencisi üzerinde yapılan araştırmada, bilgisayar temelli öğretim programına katılan öğrencilerin öğrenme stilleri ve özyeterlik algıları arasındaki ilişki incelenmiş ve araştırma sonucunda öğrencilerin özyeterlik algı düzeylerindeki farklılıklarının öğrenme stillerini seçme ve kullanmada anlamlı düzeyde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Kathleen (2005), Mesleki gelişim modeli içerisinde öğretmenlerin bireysel öğrenmelerine yönelik özyeterlik algıları ve kültürel etkileşimleri incelenmesi, adlı çalışmasında, 53 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, mesleki gelişim

modeli içerisinde öğretmenlerin bireysel öğrenmelerine yönelik özyeterlik algıları ve kültürel etkileşimleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda öğretmenlerin bireysel öğrenmelerindeki farklılıkları sağlama ve kontrol etmede güçlü bir özyeterliğe sahip oldukları ve kendi alanlarına yönelik sunulan öğrenme fırsatlarının mesleki gelişimlerine olumlu yönde katkı sağladığını düşündükleri de tespit edilmiştir.

Oxendine (2005), tarafından 10 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, okuma öğretimindeki yeni yaklaşımlara dayalı uygulamaların, öğretmenlerin öz yeterlik algılarına olan katkısı incelenmiş ve araştırma sonucunda yeni yaklaşımlara karşı olumlu yönde görüş bildirdikleri ve özyeterlik algılarının da yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca araştırmada yeni değişimlere kolay ayak uydurmak için öğretmenlerin mesleki gelişime yönelik kendilerini hazır halde tutmaları gerektiği belirtilmiştir.

Muhonen (2005), tarafından yapılan araştırmada ise, öğretmenlerin mesleki uygulama ve değerlendirme süreçleri incelenmiştir. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin özyeterlik algı düzeylerinin, öğrencileri ile işbirliği yapmalarının ve onların birçok şeyi öğrenebildiklerine olan inançlarının bireysel ve mesleki gelişimlerine belirgin biçimde katkı sağladığı tespit edilmiştir.

Bush (2005), tarafından grupla işbirliği programına katılan 32 yarı zamanlı öğretmen üzerinde yapılan araştırmanın sonuçlarına göre öğretmenler öğrencilerinin özyeterlik algılarını geliştirmek için, öğrencileri ile daha fazla iletişimi, yansıtma etkinliklerini kullanmayı ve öğrencileri öğrenme ve öğretme sürecinde desteklemeyi önemli faktörler olarak görmektedirler.

Deaver (2005), tarafından 24 okulöncesi öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada okuldaki öğretmenlerin ortak fikir alma durumları, kendilerini algılama biçimleri ve özyeterlik algıları incelenmiş ve araştırma sonucunda öğretmenlerin özyeterliklerini arttırmak için, çalıştıkları okullarda birlikte ortak fikir almaları gerektiği önerilmiştir.

Lewandowski (2005), tarafından 192 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, öğretmenlerin özyeterlik algıları, mesleki gelişimleri ve liderlik etkileri arasındaki ilişkiler incelenmiş ancak bu özellikler arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanamamıştır.

Roth (2005), tarafından 48 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan araştırmada, öğrencilerin beden eğitimi aktivitelerine daha fazla katmada öğretmen özyeterliliğinin rolü incelenmiş ve araştırma sonucunda öğretmenlerin kendi yeteneklerine olan inançları ile özyeterlilik algı düzeylerinin aktivitelere öğrenciyi katmada ve yön vermede etkili olduğu belirlenmiştir.

Woolfolk Hoy ve Spero (2005), Öğretmen öz-yeterlilik algısının meslekteki ilk yıllarda gösterdiği değişim ise yapılan çalışma ile incelemiştir. Öğretmen öz-yeterlilik algısının görev yapılan okuldaki öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeylerinden etkilendiği, sosyo-ekonomik düzeyi yüksek bölge okullarında çalışan öğretmenlerin öz-yeterlilik algılarının daha yüksek olduğu ve işlerini daha kolay buldukları belirlenmiştir. Araştırma sonucunda, öğretmen öz-yeterlilik algısının, öğretmen yetiştirme programları ve (deneyimli öğretmen eşliğinde gerçekleştirilen) stajyerlik döneminde yüksek olduğu, asil öğretmenliğe geçilen ilk bir yılda ise düşük olduğu belirlenmiştir. Bu durum, gerçek okul ortamına gelmeden önce, eğitimin öğrenci başarısı üzerinde çok etkili olmayacağına inanan, bir başka deyişle, genel öğretim yeterliği düşük öğretmen adaylarının, mesleğe atıldıktan sonra bu düşüncelerinin değişmesi olasılığıyla açıklanmıştır.

Daugherty (2005), Öğretmen Yeterlilikleri ve Bunun Sınıftaki Öğretmen Davranışları ile ilişkisi, isimli bir araştırma yapmıştır. Araştırmasında, öğretmenlerin öğretim tecrübeleri, öğrenim düzeyi ve profesyonel gelişimleri ile öğretmen yeterlilikleri arasındaki ilişkiyi tespit etmeye çalışmış. Aynı zamanda, öğretmen yeterlilikleri ve öğrenci uyumu açısından öğretmen davranışları ile öğretim ve öğrenme ortamını incelemiştir. Araştırmasında, öğrencinin öğrenme yeterlilikleri ile öğretmenlerin öğretim yeterliliklerinin paralellik arz ettiği, öğretmen yeterliliklerinin sınıftaki öğretmen davranışları ile ilişkili olduğunu ifade etmiştir. Yüksek düzeyde yeterlilik gösteren öğretmenlerin, sınıftaki öğretimi düzenlemede, amaçların gerçekleşmesinde daha hevesli olduğunu ve daha fazla çaba sarf ettiklerini vurgulamıştır. Araştırmada, öğretmenlerin öğrenim seviyesi ve öğretmenlik deneyimleri ile öğretmen yeterlilikleri arasında ilişki bulunduğu ve ayrıca tecrübeli öğretmenlerin kendilerine daha çok güvendikleri görülmüştür.

Jackson (2005), Kentlerdeki Öğretmenlerin Yeterlilikleri ve Sınıf Yönetim Stilleri Arasındaki İlişkinin Araştırılması, isimli araştırmada, öğretmen yeterliliğinin

her bir boyutu (kişisel ve genel) ile ortaokul öğretmenlerinin sınıf yönetim stillerinin (eğitim yönetimi, insan yönetimi ve davranış yönetimi) etkili bir öğretimin sağlanmasına katkısını araştırmıştır. Araştırmada, erkek öğretmenlerin genel yeterlilik konusunda kendilerini daha yeterli gördükleri sonucuna varmıştır. Ayrıca araştırmada, öğretmenlerin dil becerilerinin de genel öğretmen yeterliğinin belirlenmesinde önemli bir etken olduğu vurgulanmıştır.

Paneque vd. (2006), Öğretmenlerin öz-yeterlilik algılarını biçimlendiren etmenleri inceleyen bir başkan güncel araştırmada ise, öğretmenlerin öz-yeterlilik inançları ile mesleki deneyimleri, aldıkları eğitim düzeyi ya da öğrencilerinin sosyoekonomik düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığını saptamıştır. Sözü edilen iki değişken arasında doğrudan güçlü bir ilişki bulunmadığı gösteren bu duruma karşılık, öğretmenlerin öz-yeterlilik algıları ile öğrencilerin başarı düzeyleri arasındaki farkın anlamlı olduğu ve bu iki değişken arasında güçlü ve olumlu yönde bir ilişki bulunduğu belirlenmiştir. Araştırmada öğretmenlerin öz-yeterlilik inançlarının, mesleki deneyimlerine göre değişim göstermediği bulunmasına karşılık, deneyimli öğretmenlerin, yeni öğretim yöntemleri uygulama, algıladıkları veli ve materyal desteği, öğrenci başarı ve başarısızlığında sorumluluk üstlenme gibi konularda, deneyimsiz öğretmenlere göre daha çok sorumluluk üstlendikleri ve daha olumlu yargılar taşıdıkları bulunmuştur.

Tagger (2006), Stajyer Beden Eğitimi Öğretmenleri Arasında Öğretmen Yeterliliklerinin Öğrencilerin Öğrenmelerine Etkisi, isimli bir araştırma yapmıştır. Araştırmada, stajyer beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stratejileri, sınıf yönetimi ve öğrenci uyumu gibi alanlarda yeterlilikleri belirlenmeye çalışılmıştır. Bunun yanında; stajyer beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim yeterliliklerinin, Bandura'nın yeterlilik kaynağı ile örtüşüp örtüşmediği tespit edilmeye çalışılmıştır. Ayrıca kıdemli öğretmenlerle stajyer öğretmenlerin öğretim sürecinin gözlenmesi yoluyla öğretim yeterlilikleri arasındaki fark araştırılmıştır. Araştırmada, alt öğrenme stratejileri, sınıf yönetimi ve öğrenci uyumu teknikleri açısından, stajyer öğretmenler arasında bir farklılık görülmemiştir. Her ne kadar anlam düzeyine ulaşmasa da stajyer beden eğitimi öğretmenleri arasında kişisel öğretim yeterlilikleri ile genel öğretim yeterlilikleri arasında anlamlı bir artışın meydana geldiği stajlar esnasında görülmüştür.

Wolters ve Daugherty (2007), Hedef yapılar ve öğretmen yeterlilikleri, bunların ilişkisi ve farklılıkları, öğretmenlerin tecrübeleri ve akademik düzeyleri arasındaki ilişkiye baktıkları araştırma yapmışlardır. Araştırmada, hedef yapılar, akademik düzenlemeyle ilgili prosedür ve politikaların yansımaları olarak görülürken, öğretmenlerin yeterlilik duygusu, kişinin kritik öğretim görevlerini yerine getirebileceğine dair yeteneklerini değerlendirmesi ve kişinin yeteneklerine inanması olarak tanımlanmıştır. 1024 kişinin katıldığı araştırmada, öğretmen yeterliği sınıfa hâkimiyet kurma olarak görülmüş, tecrübeli öğretmenlerin yeterlilik düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca araştırmada, öğretmenlerin hedef yapılarındaki farklılıkların akademik seviye ile bağlantılı olduğu belirtilmiştir.

Lounsbery ve Coker (2008), tarafından beden eğitimi öğretmenlerinin beceri analizleri ile ilgili yeterliklerini değerlendirdikleri araştırmaya göre beden eğitimi öğretmenlerinin beceri analiz yeterliklerinin düşük olduğu sonucu elde edilmiştir.

Bailey vd. (2009), yapmış oldukları çalışmada, ilkokullardaki beden eğitimi ve spor etkinliklerini ve faydalarını dört başlık altında fiziksel, sosyal, duyuşsal ve bilişsel olarak incelemiş ve bu dört başlıkta beden eğitimi ve sporun faydalarının ve çocuğa katkılarını ortaya koymuştur. Bu çalışmada beden eğitimi ve spor faaliyetlerinin çocuklardaki konsantrasyon ve akademik başarıyı dolaylı yoldan etkileyebileceği sonucuna varılmıştır.

Hust vd. (2009), tarafından yapılan çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin kaliteli beden eğitimi dersi uygulamak için gerekli olan mesleki kişilik yeterliklerini geliştirmek için çaba sarf ettikleri ve ayrıca yeterliklerinin istenilen seviyede olduğu görülmüştür. Ayrıca beden eğitimi öğretmenlerinin derslerini kaliteli uygulamada çok istekli ve özverili oldukları görülmüştür.

Woods ve Rhoades (2010), Ulusal Kurul Sertifikalı Beden Eğitimi Öğretmenleri'nin (NBC-PETs) demografik özellikleri, mesleğe girişte sahip oldukları kişisel özelliklerini ve bu üst düzey sertifikaya sahip olma nedenlerini araştırmışlardır. Araştırmada 1200 ulusal kurul sertifikalı beden eğitimi öğretmenin (NBC-PET) 819'una demografik özelliklerle ilgili sorular içeren

anketler gönderilmiş fakat bunlarda 334 (%41) kişi anketi cevaplamıştır. Random olarak seçilen 65 beden eğitimi öğretmeni ile nitel görüşme yapılmıştır. Buna göre NBCPET üyesi öğretmenlerin % 79'u kadın, %78,9'u Kafkasyalı, %71.1'i yüksek lisans derecesine sahip ve %55.1'i ilköğretim okulunda görev yaptığı görülmüştür. Ayrıca deneyimli öğretmenlerin ise 20. yıla denk gelirken bunun da 45 yaşa denk geldiği görülmüştür. Ulusal kurul sertifikasına sahip olmalarının nedenlerini ise; ekonomik geliri arttırmak, konforlu bir yaşantıya teşebbüs etmek ve mesleki olarak gelişmek olmaktadır.

Skaalvik ve Skaalvik (2010), tarafından yapılan araştırmada, Norveç'te ilk ve ortaokullarda görev yapan 2249 öğretmenin özyeterliklerini incelenmiştir. Araştırmada, Skaalvik ve Skaalvik (2007) tarafından geliştirilen altı boyuttan oluşan Norveç Öğretmen Özyeterlik Ölçeği (Norwegian Teacher Self-Efficacy Scale) kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenlerin özyeterliklerinin, duyarsızlaşma ve duygusal yorgunluk düzeylerinin iş tatmini ve okul bağlamlarıyla ilişkili olduğu saptanmıştır.

Kougioumtzis vd. (2011), tarafından yapılan Beden eğitimi öğretmenlerinin profesyonelleşmesi: iş gücü ve profesyonelliği kontrolü üzerine bir araştırma, konulu araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin okuldaki statüleri ve mesleki yeterliklerinin yanı sıra derslerdeki etkisi araştırılmıştır. Araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmenleri; statü ve mesleki yeterlikler bakımından kendilerini oldukça yeterli bulurken öğrenciler, öğretmenler ve veliler ise yetersiz buldukları görülmüştür.

Guo vd. (2011), Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançlarının Çeşitli Faktörlerle İlişkisi (Exploring factors related to preschool teachers' self-efficacy) adlı araştırmada öğretmenlerin (öğretim deneyimi, diğer öğretmenlerle yaptıkları işbirliği ve öğretmen etkisi) ve sınıfın (öğrencilerin katılımı) özellikleri, öğretmenlerin öz yeterlik inançları doğrultusunda incelenmiştir. Araştırmanın sonucunda, öğretmenlerin diğer öğretmenlerle ve öğrencilerle yaptığı iş birliği ve öğretmenin kararlılığı öğretmenlerin öz yeterlik inançlarını pozitif yönde etkilemektedir. Öğretmenlerin mesleki deneyimleri ile öğrenci katılımı arasında pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur.

Chen vd. (2012), Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim uygulamalarının kalitesini değerlendirdikleri araştırmayı; 5 erkek, 4 bayan toplam 9 beden eğitimi öğretmeni ve 651 dokuzuncu sınıf öğrencisi ile gerçekleştirmişlerdir. Öğretim uygulamalarının kalitesi; konu planlaması, konunun sunulması, sınıf yönetimi ve eğitim sorumluluğu olarak dört boyutta değerlendirilmiş ve her bir öğretmen öğretim uygulamaları farklı kalite seviyeleri göstermiştir. Öğretim kalitelerinde farklı seviyede olmalarına rağmen öğrenciler öğretmenlerini oldukça yeterli görmüşlerdir.”

Topchubaev (2012), tarafından Adep dersi öğretmenlerinin yeterlikleri: Oş ili örneğinde bir alan araştırması, konulu doktora tez araştırmasında Kırgızistan Cumhuriyeti Oş ilinde görev yapan Adep Dersi (Din Dersi) öğretmenlerinin yeterlikleri değerlendirilmiştir. Araştırma ortaokullarda görev yapan 266 adep dersi öğretmenini kapsamaktadır. Araştırma sonucunda öğretmenlik yeterliklerinden; öğretmenlik rolünü benimseme, yansıtma ve geliştirme boyutu, eğitim-öğretim sürecinde aktiflik ve etkili kullanım boyutu, etkili iletişim bilgi ve tekniklerini kullanma boyutu, amaca ulaştıracak bilgi ve beceriler boyutu, öğretim teknolojileri boyutu ve çocuk merkezli yaklaşım boyutlarında öğretmenlerin bu yeterlik boyutlarına büyük ölçüde sahip oldukları görülmüştür. Bu yeterliklerde cinsiyet ve hizmet yıllarına göre farklılık görülmemiştir.

Jamil vd. (2012), Öğretmen Adaylarının Performansları, Kişilikleri ve İnançlarının Programın Tamamlanmasındaki Öğretmen Özyeterlikleri ile İlişkisi, başlıklı bir çalışma yapmışlardır. Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının doğrudan öğretim deneyimi, öğretmenlerin kişiliklerinin psikolojik özellikleri ve çocukların nasıl öğrendiklerine dair inançlarının özyeterliklerine katkısını belirlemektir. Araştırmaya 509 öğretmen adayı katılmıştır. Araç olarak CLASS (sınıf değerlendirme puan sistemi), NEO (beş faktörlü bir envanter), modernlik ölçeği ve özyeterlik inançları ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, karakter olarak dışa dönük olanlar, çocukların öğrenimine ilişkin yapılandırmacı ve demokratik inançları olanları daha yüksek özyeterlik duygusuna 84 sahiptir. Ayrıca, doğrudan deneyimin öğretmen adaylarının özyeterlik inançlarını anlamlı şekilde etkilemediği ileri sürülmüştür.

Brown vd. (2015), tarafından yapılan araştırmada, Teksas'ta bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 71 öğretmen adayının öğretim tecrübelerinin adayların öğretmenlik özyeterlik inançları ve mesleğe hazır olma algılarına etkisi incelenmiştir. Araştırmada ÖYÖ ve Ulusal Çocuk Eğitimi Birliği standartlarına uygun olarak hazırlanan ölçek kullanılmıştır. Ölçekler öğretmen adayları öğretim tecrübesi kazanmadan önce ve sonra olmak üzere ikişer defa uygulanmıştır. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının hazırbulunuşluk düzeyleri ile özyeterlik inançları arasında anlamlı ilişki bulunduğu ve kazanılan tecrübenin öğretmen özyeterlik inançlarını etkilediği saptanmıştır.

Chesnut ve Burley (2015), Öğretim Mesleğine Adanmışlığın Yordayıcısı Olarak Özyeterlik: Bir Meta Analiz, başlıklı çalışma yapmışlardır. Bu çalışmanın amacı, aday ve işbaşındaki öğretmenlerin özyeterlik inançlarının öğretim mesleğine adanmışlıklarına etkilerini incelemektir. Bu amaçla alanyazında yer alan 33 çalışma incelenmiştir. Araştırmanın sonucunda, öğretmen ve öğretmen adaylarının özyeterlik inançlarının öğretim mesleğine adanmışlık düzeyleri üzerinde etkili olduğu belirlenmiştir. Bu etki, özyeterlik ölçeğinin kavramsal doğruluğu ve veri kökenine göre değişmektedir.

Yoo (2016), tarafından yapılan araştırmada, 148 ilkokul öğretmenin öğretim özyeterlik inançları öğretmenlerin profesyonel gelişimlerine göre incelenmiştir. Araştırmada ÖYÖ beş hafta arayla iki kez uygulanmıştır. Öğretmenler beş hafta süresince online olarak öğrenme modüllerine katılım sağlamışlardır. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin gelişimlerini arttıran tecrübenin artmasıyla özyeterlik inanç puanlarının yükseldiği saptanmıştır.

Dorel vd. (2016), tarafından yapılan araştırmada, Teksas San Antonio Üniversitesinde öğrenim gören 462 öğretmen adayının saha tecrübelerinin süresi ile öğretmen özyeterlik inançları incelenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının yaşları 21 ve 62 arasında değişmektedir. Araştırmada veri toplamak amacıyla ÖYÖ kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının sahadaki görev süresine göre özyeterlik inançlarının anlamlı olarak farklılaştığı ve bu farklılığın saha tecrübesi yani kıdemi fazla olan adayların lehine olduğu saptanmıştır.

Ciampa ve Gallagher (2018), tarafından yapılan araştırmada, Amerikalı ve Kanadalı öğretmen adaylarının ilk okuma ve yazma öğretimi özyeterlik inançları bazı değişkenlere göre incelenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Tschannen Moran ve Hoy (2001) tarafından geliştirilen Öğretmen İlk Okuma ve Yazma Öğretimi Özyeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Adayların özyeterlikleri, ilk okuma yazma metodu dersi almadan önce ve sonra olmak üzere 2 kez ölçülmüştür. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının ilk okuma yazma öğretimi kursu almadan önce ve aldıktan sonraki özyeterlik inançlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı, ilk okuma yazma öğretimi özyeterliğinin sözel okuma metoduyla doğrudan ilişkili olduğu, Kanadalı öğretmen adaylarının özyeterliklerinin öğretmenlik deneyimi ve farklılaştırılmış öğretim metodu kullanımlarına göre farklılaştığı saptanmıştır.

Cocca vd. (2018), tarafından yapılan araştırmada Meksika'daki okul öncesi ve ilkokullarda görev yapan 24 öğretmenin özyeterlik inancı ile öğretim performansları incelenmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla Tschannen Moran ve Woolfolk Hoy (2001) tarafından geliştirilen Öğretmen Özyeterlik Ölçeği (ÖYÖ) ve araştırmacılar tarafından geliştirilen sınıf gözlem formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenlerin öğretim performansları ile özyeterlikleri arasında anlamlı bir fark bulunmadığı, mesleki kıdemi orta ya da yüksek olan öğretmenlerin tecrübesiz öğretmenlere göre daha yüksek özyeterlik inancı olduğu ve öğretmenlerin eğitim geçmişlerinin özyeterlik inançları üzerinde anlamlı bir fark oluşturmadığı saptanmıştır.

3. YÖNTEM

İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterlilik algıları hangi düzeyde olduğunu ve bu öz-yeterlilik algıları demografik özelliklerine göre farklılık gösterip göstermediğini konu alan bu araştırmanın yöntem bölümünde, araştırma modeli, evren ve örneklem, veri toplama araçları ve veri analiz teknikleri ile ilgili açıklamalar yer almaktadır.

3.1. Araştırma Modeli

Araştırma tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir vaziyeti var olduğu şekliyle tasvir etmeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. (Karasar, 2005:77). Buna göre araştırmada ilkokulda görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimine ilişkin yeterlilik düzeyleri incelenmiş ve yeterlilik düzeylerinin öğretmenlerin çeşitli özelliklerine göre farklılıkları belirlenmeye çalışılmıştır.

3.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evreni Zonguldak ili Ereğli ilçesinde görev yapan kadrolu sınıf öğretmenlerinden oluşmaktadır. Örneklem grubu, Zonguldak ili Ereğli ilçe merkezinde, beldelerinde ve köylerinde görev yapan kadrolu sınıf öğretmenleri arasından oluşturulmuştur. Uygulama ilçedeki sınıf öğretmenlerine 2016 – 2017 Eğitim - Öğretim yılında yapılmıştır. Araştırmada söz konusu ilçede görev yapan ve ulaşılan 352 sınıf öğretmenine anket formu dağıtılmıştır. Geriye dönen geçerli anket sayısı 338 tane olmuştur. Dağıtılan anket formunun geri dönüş oranı %96 olmuştur.

3.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada iki farklı veri toplama aracı kullanılmıştır. Bunlar kişisel özellikleri belirleyebilmek için “Kişisel Bilgi Formu” ve Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimi dersine ilişkin öz yeterlilik algılarını belirlemek için kullanılan “Beden Eğitimi Öğretimi Öz-yeterlilik Algısı Ölçeği” dir.

3.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmanın demografik değişkenleri hakkında veri toplamak için araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Ankette, sınıf öğretmenlerinin “Teorik, Pratik ve Formasyon Yeterlilikleri” ile ilişkili olabileceği düşünülen değişkenlere ait verilerin toplanması için cinsiyet, medeni durum, çalışma süresi, eğitim durumu, mezun olunan bölüm, görev yaptığı okulun yeri, birleştirilmiş sınıf okutması, spor lisansı olması, dersleri spor salonunda yapması, düzenli spor yapması, beden eğitimi ve spor ile ilgili hizmet içi eğitime katılması ve sporla ilgili belgeye sahip olunması konularına yer verilmiştir (EK-1).

3.3.2. Beden Eğitimi Dersi Öz Yeterlilik Ölçeği

Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi Öz-yeterlilik Algısı Ölçeği, (İpek ve Bayraktar, 2009) tarafından beden eğitimi dersine ilişkin öz yeterlilik algılarını belirlemek için geliştirilmiştir. Ölçek, beden eğitimi öğretimine ilişkin olarak, bilgi düzeyini ölçmek için “teorik bilgi düzeyi”, bu bilgileri pratikte kullanmak için “uygulama becerisi” ve bu uygulamalar sırasında gerekli beceriyi göstermek için “formasyon becerisi” olmak üzere üç boyutta oluşturulmuştur. İlk boyutta (teorik bilgi düzeyi) sınıf öğretmeni adaylarının ilkökul programında yer alan beden eğitimi ve oyun dersinin ana konuları hakkında teorik bilgi düzeyleri, ikinci boyutta (uygulama becerisi) ise, bu teorik bilgileri pratikte uygulanabilme becerileri belirlenmeye çalışılmıştır. Beden eğitimi dersinin işlenmesinde gerekli olan formasyon becerisini belirlemeye yönelik olarak oluşturulan üçüncü boyutta ise sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi ve oyun derslerini ilkökullarda işleyebilme becerilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır (İpek ve Bayraktar, 2009).

Ölçek, 5’li likert tipinde geliştirilmiş olup, sınıf öğretmenlerinden ifadelerin kendilerine ne kadar uygun olduğunu “Hiç Uygun Değil, Çok Az Uygun, Biraz Uygun, Oldukça Uygun, Tamamen Uygun” şeklinde değerlendirmeleri istenmiştir. Değerlendirme yapılırken Tamamen uygun seçeneğine 5, hiç uygun değil seçeneğine ise 1 puan verilmiştir. Buna göre ölçekten alınan yüksek puan sınıf öğretmenin ilgili boyuta ilişkin yeterlilik düzeyinin yüksek olduğunu; düşük puan ise tam tersi bir durumu göstermektedir.

Aritmetik ortalamaların değerlendirilmesinde; (Dizi genişliği: En Yüksek Değer-En Düşük Değer = 5 – 1= 4) (Dizi Aralığı (a)= Dizi genişliği / Yapılacak grup sayısı = 4/5 = 0,80) formülü kullanılmış ve aralık genişliği sınırları aşağıdaki gibi belirlenmiştir (Öztürk, 2003).

Tablo 3.1: Dizi Aralığı Veri Tablosu

Verilen Ağırlık	Nitelik Grupları	Sınırı
5	Tamamen Uygun	4.20 – 5.00
4	Oldukça Uygun	3.40 – 4.19
3	Biraz Uygun	2.60 – 3.39
2	Çok Az Uygun	1.80 – 2.59
1	Hiç Uygun Değil	1.00 – 1.79

Ayrıca ölçek, İpek ve Bayraktar (2009) tarafından sınıf öğretmenleri adaylarına uygulanmıştır. Ölçek, bu çalışmada ise araştırmacı tarafından 2016-2017 eğitim öğretim yılında Ereğli ilçesinde görev yapan sınıf öğretmenlerine uygulanmıştır.

Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışmaları İpek ve Bayraktar (2009) tarafından yapılmıştır. Ölçeği geliştiren araştırmacıların yaptığı geçerlik ve güvenirlik çalışmalarına göre; veri toplama aracının “teorik bilgi düzeyi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına göre Cronbach Alpha değeri %85, “uygulama becerisi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına Cronbach Alpha değeri %89 ve “formasyon becerisi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına göre Cronbach Alpha değeri %91 olarak çıkmıştır. Ölçeğin tamamı üzerinde hesaplanan Cronbach Alpha değeri %94 çıkmıştır.

Bu araştırma için, araştırmacı tarafından yapılan geçerlik ve güvenirlik çalışmaları sonucunda; veri toplama aracının “teorik bilgi düzeyi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına göre Cronbach Alpha değeri %90, “uygulama becerisi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına Cronbach Alpha değeri %91 ve “formasyon becerisi boyutları” üzerinde yapılan geçerlik ve güvenirlik analizi sonuçlarına göre Cronbach Alpha değeri %94 olarak çıkmıştır. Ölçeğin tamamı üzerinde hesaplanan Cronbach Alpha değeri %96 çıkmıştır (EK-1).

3.4. Veri Analiz Teknikleri

Verilerin toplanması işlemi tamamlandıktan sonra Kişisel Bilgi Formu ve Beden Eğitimi Öğretimi Öz-yeterlilik Algısı Ölçeği' den elde edilen veriler, SPSS paket programı ile istatistiksel olarak çözümlenmiştir. Araştırmada sınıf öğretmenlerin demografik verilerini değerlendirmek amacıyla yüzde ve frekans dağılımlarından faydalanılmıştır. Ölçekte yer alan soruların değerlendirilmesi amacıyla ise frekans dağılımlarının yanı sıra ortalama ve standart sapma değerlerinden yararlanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi öğretiminde kendi yeterliliklerini değerlendirme ölçeğinde elde edilen sonuçların sınıf öğretmenlerin demografik değişkenlerine göre farklılık gösterip göstermediğini saptamak amacıyla t testi ve Anova analizi kullanılmıştır. Anova analizinde farklılığın hangi kategoriler arasında ortaya çıktığını belirlemek amacıyla post hoc testlerden Tukey HSD testinden faydalanılmıştır.

4. BULGULAR VE YORUMLAR

Araştırmanın bu bölümünde, araştırmanın amaçları doğrultusunda elde edilen verilerin, istatistiksel çözümlenmelerine ve çözümlenmeler sonucunda ortaya çıkan bulgular ve yorumlamalara yer verilmiştir. İstatistiksel çözümlenmeler neticesinde elde edilen bulgular öncelikle sınıf öğretmenlerinin genel yapısı ve özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde değerlerine daha sonra da araştırmanın problemlerine göre sırayla verilmiştir.

Aşağıdaki tablolarda çalışma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin genel yapısı ve özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde değerlerine yer verilmiştir.

Çalışma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin cinsiyet değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.1’de verilmiştir.

Tablo 4.1: Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyete Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Cinsiyet	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Kadın	200	59,2	59,2	59,2
Erkek	138	40,8	40,8	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.1’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin cinsiyete göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %59,2’sini kadın, grubun %40,8’ini erkek sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin medeni durum değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.2’de verilmiştir.

Tablo 4.2: Sınıf Öğretmenlerinin Medeni Duruma Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Medeni Durum	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evli	276	81,7	81,7	81,7
Bekar	62	18,3	18,3	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.2’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin medeni durumlarına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %81,7’sini evli, grubun %18,3’ünde bekar sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin çalışma süreleri değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.3’te verilmiştir.

Tablo 4.3: Sınıf Öğretmenlerinin Çalışma Sürelerine Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Çalışma Süresi	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
1-5 Yıl	45	13,3	13,3	13,3
6-10 Yıl	79	23,4	23,4	36,7
11-15 Yıl	73	21,6	21,6	58,3
16-20 Yıl	72	21,3	21,3	79,6
21-25 Yıl	46	13,6	13,6	93,2
26 ve Üstü	23	6,8	6,8	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.3’te araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin çalışma sürelerine göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %13,3’ünü (1-5 yıl), grubun %23,4’ünü (6-10 yıl), grubun %21,6’sını (11-15 yıl), grubun %21,3’ünü (16-20 yıl), grubun %13,6’sını (21-25 yıl) ve grubun %6,8’ini (26 ve üstü) sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin eğitim durumu değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.4’te verilmiştir.

Tablo 4.4: Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumlarına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Eğitim Durumu	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Üniversite	313	92,6	92,6	92,6
Lisans Üstü	17	5,0	5,0	97,6
Diğer	8	2,4	2,4	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.4'te araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %92,6'sını üniversite, grubun %5,0'da Lisansüstü ve grubun %2,4'ünü diğer sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları bölüm değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.5'te verilmiştir.

Tablo 4.5: Sınıf Öğretmenlerinin Mezun Oldukları Bölümlere Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Mezun Oldukları Bölüm	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Sınıf Öğretmenliği	262	77,5	77,5	77,5
Diğer	76	22,5	22,5	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.5'te araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları bölümlere göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %77,5'ini sınıf öğretmenliği, grubun %22,5'ini diğer bölüm mezunları oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yer değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.6'da verilmiştir.

Tablo 4.6: Sınıf Öğretmenlerinin Okulunun Bulunduğu Yere Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Okulun Bulunduğu Yer	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
İlçe Merkezi	202	59,8	59,8	59,8
Belde	65	19,2	19,2	79,0
Köy	71	21,0	21,0	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.6'da araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yere göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %59,8'ini ilçe merkezi, grubun %19,2'sini belde ve grubun %21,0'da köylerde çalışan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutması değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.7'de verilmiştir.

Tablo 4.7: Sınıf Öğretmenlerinin Birleştirilmiş Sınıf Okutmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Birleştirilmiş Sınıf Okutma	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evet	34	10,1	10,1	10,1
Hayır	304	89,9	89,9	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.7’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutmasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %10,1’ini birleştirilmiş sınıf okutan, grubun %89,9’unu birleştirilmiş sınıf okutmayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin spor lisansı olması değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.8’de verilmiştir.

Tablo 4.8: Sınıf Öğretmenlerinin Spor Lisansı Sahip Olmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Sporcu Lisansı Olma	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evet	52	15,4	15,4	15,4
Hayır	286	84,6	84,6	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.8’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin spor lisansı olmasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %15,4’ünü sporcu lisansı olan, grubun %84,6’sını sporcu lisansı olmayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin dersleri spor salonunda yapma değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.9’da verilmiştir.

Tablo 4.9: Sınıf Öğretmenlerinin Dersleri Spor Salonunda Yapmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Dersleri Spor Salonunda Yapma	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evet	43	12,7	12,7	12,7
Hayır	295	87,3	87,3	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.9’da araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin dersleri spor salonunda yapmasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %12,7’si dersleri

spor salonunda yapan, grubun %87,3'ü dersleri spor salonunda yapmayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapma değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.10'da verilmiştir.

Tablo 4.10: Sınıf Öğretmenlerinin Düzenli Spor Yapmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Düzenli Spor Yapma	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evet	88	26,0	26,0	26,0
Hayır	250	74,0	74,0	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.10'da araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapmasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %26,0'ı düzenli spor yapan, grubun %74,0'ı düzenli spor yapmayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor ile ilgili hizmet içi eğitim alma değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.11'de verilmiştir.

Tablo 4.11: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor ile İlgili Hizmet içi Eğitim Almasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Hizmet içi Kurs Alma	<i>f</i>	%	<i>Geç. %</i>	<i>Yığ. %</i>
Evet	22	6,5	6,5	6,5
Hayır	316	93,5	93,5	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.11'de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor ile ilgili hizmet içi eğitim almasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %6,5'i hizmet içi eğitim alan, grubun %93,5'i hizmet içi eğitim almayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Çalışma gurubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin spor ile ilgili belgeye sahip olma değişkenine göre frekans ve yüzde değerleri Tablo 4.12'de verilmiştir.

Tablo 4.12: Sınıf Öğretmenlerinin Spor ile İlgili Belgeye Sahip Olmasına Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Belgeye Sahip Olma	<i>f</i>	%	Geç. %	Yığ. %
Antrenör	19	5,6	5,6	5,6
Hakemlik	6	1,8	1,8	7,4
Hiçbiri	313	92,6	92,6	100
Toplam	338	100	100	

Tablo 4.12’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin spor ile ilgili belgeye sahip olmasına göre dağılımlarını incelediğimizde; grubun %5,6’sı antrenör belgesi olan, grubun %1,8’inin hakemlik belgesi olan ve grubun %92,6’sı hiçbir belgesi olmayan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Araştırmanın alt problemleri kendi içinde iki başlık olarak ayrılmıştır. Birinci başlıkta “İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimi konusunda teorik bilgi, uygulama becerisi ve formasyon becerileri yeterli midirler?” sorularına cevap aranmıştır. İkinci başlıkta ise, “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları demografik özelliklerine göre farklılık göstermekte midir?” sorularına cevap aranmıştır.

Araştırmanın birinci başlığındaki ilk sorusu olan “İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimindeki teorik bilgi konusunda yeterli midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.13’te verilmiştir.

Tablo 4.13: Teorik Bilgi Düzeyi Öz Yeterlilik Boyutları

Anket Maddeleri	N	$\bar{X}$	Sd
Atletizm	338	2,37	1,026
Jimnastik	338	2,01	0,977
Futbol	338	2,76	1,388
Voleybol	338	2,98	1,167
Basketbol	338	2,73	1,153
Hentbol	338	1,93	1,038
Masa Tenisi	338	2,67	1,270
Halk Oyunları	338	2,30	1,175
Eğitsel Oyunlar	338	3,31	1,025
Düzen Alıştırmaları	338	3,31	1,034
Beden Dersinin Amaçları	338	3,44	0,992
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	338	3,14	0,988
Araç-gereç ve Malzemeler	338	3,25	0,958
Toplam	338	2,78	0,750

Tablo 4.13 incelendiğinde, sınıf öğretmenleri teorik bilgi düzeyi yeterlilikleri ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en yüksek aritmetik ortalamaya “Beden Dersinin Amaçları” ($\bar{X}=3,44$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, teorik bilgi düzeyi yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini en çok “Beden Dersinin Amaçları” konusunda yeterli buldukları görülmektedir. Bu maddeleri sırayla “Eğitsel Oyunlar” ($\bar{X}=3,31$), “Düzen Alıştırmaları” ($\bar{X}=3,31$) ve “Araç-gereç ve Malzemeler” ($\bar{X}=3,25$) gibi maddeler takip etmiştir. Sınıf öğretmenleri, teorik bilgi düzeyi yeterlilikleri ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en düşük aritmetik ortalamaya “Hentbol” ($\bar{X}=1,93$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, teorik bilgi düzeyi yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini “Hentbol” konusunda en az yeterli buldukları görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin kendilerini az yeterli buldukları diğer maddeler ise sırayla “Jimnastik” ($\bar{X}=2,01$), “Halk Oyunları” ($\bar{X}=2,30$), “Atletizm” ($\bar{X}=2,37$) maddeleri takip etmiştir.

Araştırmanın birinci başlığındaki ikinci sorusu olan “İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimindeki uygulama becerisine sahip olma konusunda yeterli midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.14’te verilmiştir.

Tablo 4.14: Uygulama Becerisi Öz Yeterlilik Boyutları

Anket Maddeleri	N	$\bar{X}$	Sd
Atletizm	338	2,13	1,053
Jimnastik	338	1,86	0,946
Futbol	338	2,56	1,418
Voleybol	338	2,80	1,238
Basketbol	338	2,59	1,282
Hentbol	338	1,91	1,069
Masa Tenisi	338	2,54	1,289
Halk Oyunları	338	2,32	1,206
Eğitsel Oyunlar	338	3,23	1,087
Düzen Alıştırmaları	338	3,26	1,044
Beden Dersinin Amaçları	338	3,48	0,987
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	338	3,10	0,985
Araç-gereç ve Malzemeler	338	3,22	0,968
Toplam	338	2,71	0,796

Tablo 4.14 incelendiğinde, sınıf öğretmenleri uygulama becerisi yeterlilikleri ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en yüksek aritmetik ortalamaya “Beden Dersinin Amaçları” ($\bar{X}=3,48$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, uygulama becerisi yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini en çok “Beden Dersinin Amaçları” konusunda yeterli buldukları görülmektedir. Bu maddeleri sırayla “Düzen Alıştırmaları” ($\bar{X}=3,26$), “Eğitsel Oyunlar” ($\bar{X}=3,23$) ve “Araç-gereç ve Malzemeler” ($\bar{X}=3,22$) gibi maddeler takip etmiştir. Sınıf öğretmenleri, uygulama becerisi yeterlilikleri ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en düşük aritmetik ortalamaya “Jimnastik” ($\bar{X}=1,86$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, uygulama becerisi yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini “Jimnastik” konusunda en az yeterli buldukları görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin kendilerini az yeterli buldukları diğer maddeler ise sırayla “Hentbol” ($\bar{X}=1,91$), “Atletizm” ($\bar{X}=2,13$) ve “halk Oyunları” ($\bar{X}=2,32$) maddeleri takip etmiştir.

Araştırmanın birinci başlığındaki üçüncü sorusu olan “İlkokulda beden eğitimi ve oyun derslerine giren sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimindeki formasyon becerisine sahip olma konusunda yeterli midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.15’te verilmiştir.

Tablo 4.15: Formasyon Becerisi Öz Yeterlilik Boyutları

Anket Maddeleri	N	$\bar{X}$	Sd
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	338	3,48	0,975
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	338	3,62	0,911
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	338	3,42	0,975
Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	338	3,09	1,065
Öğrencileri derse motive edebilme	338	3,87	0,930
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	338	3,56	0,988
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	338	3,18	1,016
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	338	3,49	1,071
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	338	3,44	0,958
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	338	3,90	0,935

Tablo 4.15 incelendiğinde, sınıf öğretmenleri formasyon becerisiyle ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en yüksek aritmetik ortalamaya “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ($\bar{X}=3.90$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, formasyon yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini en çok “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” konusunda yeterli buldukları görülmektedir. Bu maddeleri sırayla “Öğrencileri derse motive edebilme” ($\bar{X}=3.87$), “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ($\bar{X}=3.62$) ve “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ($\bar{X}=3.56$) gibi maddeler takip etmiştir. Sınıf öğretmenleri, formasyon yeterlilikleri ilgili olarak tabloda yer alan maddeler arasında en düşük aritmetik ortalamaya “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” ($\bar{X}=3.09$) maddesi olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenleri, formasyon yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda en az yeterli buldukları görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin kendilerini az yeterli buldukları diğer maddeler ise sırayla “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” ($\bar{X}=3.18$), “Öğrenme gücü çeken öğrencilere yardımcı olabilme” ($\bar{X}=3.42$), “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ($\bar{X}=3.44$) maddeleri takip etmiştir.

Araştırmanın ikinci başlığındaki “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları demografik özelliklerine göre farklılık göstermekte midir?” sorusuna cevaplar aranmıştır.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeylerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.16’da verilmiştir.

Tablo 4.16: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Kadın	200	2,19	,978	336	-4,145	,000
	Erkek	138	2,64	1,038			
Jimnastik	Kadın	200	1,98	,940	336	-0,586	,558
	Erkek	138	2,04	1,031			
Futbol	Kadın	200	2,01	,977	336	-15,87	,000
	Erkek	138	3,86	1,150			
Voleybol	Kadın	200	2,70	1,122	336	-5,633	,000
	Erkek	138	3,39	1,110			
Basketbol	Kadın	200	2,36	,992	336	-7,905	,000
	Erkek	138	3,28	1,153			

Hentbol	Kadın	200	1,69	,917	336	-5,345	,000
	Erkek	138	2,28	1,106			
Masa Tenisi	Kadın	200	2,33	1,143	336	-6,267	,000
	Erkek	138	3,16	1,286			
Halk Oyunları	Kadın	200	2,58	1,213	336	5,354	,000
	Erkek	138	1,91	,996			
Eğitsel Oyunlar	Kadın	200	3,35	1,041	336	0,849	,397
	Erkek	138	3,25	1,004			
Düzen Alıştırmaları	Kadın	200	3,22	1,046	336	-2,057	,040
	Erkek	138	3,45	1,004			
Beden Dersinin Amaçları	Kadın	200	3,39	,986	336	-1,313	,190
	Erkek	138	3,53	,998			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Kadın	200	3,07	,978	336	-1,730	,085
	Erkek	138	3,25	,997			
Araç-gereç ve Malzemeler	Kadın	200	3,12	,957	336	-3,125	,002
	Erkek	138	3,44	,928			
Boyut Toplamı	Kadın	200	2,61	,715	336	-5,341	,000
	Erkek	138	3,03	,730			

p<0,050

Tablo 4.16 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında, kadın sınıf öğretmenlerin “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” dışındaki tüm konularda erkek sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Teorik öz yeterlilikle ilgili olarak, erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasında, erkek sınıf öğretmenleri lehine olan fark “Atletizm” (t=-4,145; p=,000), “Futbol” (t=-15,87; p=,000), “Voleybol” (t=-5,633; p=,000), “Basketbol” (t=-7,905; p=,000), “Hentbol” (t=-5,345; p=,000), “Masa Tenisi,” (t=-6,267; p=,000), “Halk Oyunları” (t=5,354; p=,000), “Düzen Alıştırmaları” (t=-2,057; p=,040) ve “Araç ve Gereç malzemeler”(t=-3,125; p=,002) konularında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, erkek sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}$ =3,03) kadın sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}$ =2,61) daha yüksek çıkmıştır. Erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir (t=-5,341; p=,000).

Verileri incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}$ =2,64), kadın sınıf öğretmenleri ise “çok az” ($\bar{X}$ =2,19) yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte

hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,04$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,98$) kendilerini “ çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,86$), kadın sınıf öğretmenleri ise “çok az” ($\bar{X}=2,01$) yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,39$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,70$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=3,28$), kadın sınıf öğretmenleri ise “çok az” ($\bar{X}=2,36$) yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “çok az” ($\bar{X}=2,28$) yeterli görürken, kadın sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=1,69$) “hiç” yeterli görmemişlerdir. Masa Tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=3,16$), kadın sınıf öğretmenleri ise “çok az” ($\bar{X}=2,33$) yeterli görmüşlerdir. Halk Oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,91$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,58$) kendilerini “ çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel Oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,25$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,45$), kadın sınıf öğretmenleri ise “biraz” ($\bar{X}=3,223$) yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte, erkek sınıf öğretmenleri “oldukça” ($\bar{X}=3,53$) kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,25$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,07$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç gereç ve malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmakla birlikte, erkek sınıf öğretmenleri “oldukça” ($\bar{X}=3,44$) kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,12$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, gerek erkek sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=3,03$) gerekse kadın sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=2,61$) kendilerini “biraz” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerilerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.17’de verilmiştir.

Tablo 4.17: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Kadın	200	1,95	,991	336	-3,799	,000
	Erkek	138	2,38	1,090			
Jimnastik	Kadın	200	1,84	,932	336	-0,559	,577
	Erkek	138	1,90	,969			
Futbol	Kadın	200	1,79	,975	336	-15,92	,000
	Erkek	138	3,68	1,196			
Voleybol	Kadın	200	2,47	1,215	336	-6,236	,000
	Erkek	138	3,28	1,112			
Basketbol	Kadın	200	2,20	1,214	336	-7,308	,000
	Erkek	138	3,16	1,160			
Hentbol	Kadın	200	1,68	,991	336	-4,950	,000
	Erkek	138	2,25	1,093			
Masa Tenisi	Kadın	200	2,19	1,152	336	-6,543	,000
	Erkek	138	3,07	1,302			
Halk Oyunları	Kadın	200	2,63	1,246	336	5,818	,000
	Erkek	138	1,88	,977			
Eğitsel Oyunlar	Kadın	200	3,27	1,106	336	0,799	,425
	Erkek	138	3,17	1,060			
Düzen Alıştırmaları	Kadın	200	3,15	1,021	336	-2,419	,016
	Erkek	138	3,43	1,059			
Beden Dersinin Amaçları	Kadın	200	3,37	,958	336	-2,469	,014
	Erkek	138	3,64	1,010			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Kadın	200	3,10	,985	336	-2,347	,020
	Erkek	138	3,35	,956			
Araç-gereç ve Malzemeler	Kadın	200	3,22	,968	336	-3,456	,001
	Erkek	138	3,59	,994			
Boyut Toplamı	Kadın	200	2,52	,749	336	-5,399	,000
	Erkek	138	2,98	,786			

p<0,050

Tablo 4.17 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama beceri düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında, erkek sınıf öğretmenlerin “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” dışındaki tüm konularda kadın sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden

daha yüksek çıktığı görülmektedir. Uygulama becerisindeki öz yeterlilikle ilgili olarak, erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasında, erkek sınıf öğretmenleri lehine olan fark “Atletizm” ($t=-3,799$; $p=,000$), “Futbol” ($t=-15,92$; $p=,000$), “Voleybol” ($t=-6,236$; $p=,000$), “Basketbol” ($t=-7,308$; $p=,000$), “Hentbol” ($t=-4,950$; $p=,000$), “Masa Tenisi ” ($t=-6,543$; $p=,000$), “Düzen Alıştırmaları” ($t=-2,419$; $p=,016$), “Beden dersinin amaçları”(t=-2,469; p=,014), “Spor sakatlıkları ve İlk Yardım”(t=-2,347; p=,020) ve “Araç ve Gereç malzemeler” ($t=-3,456$; $p=,001$) konularında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir. Ayrıca “Halk Oyunları”(t=5,818; p=,000) kadın sınıf öğretmenleri lehine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, erkek sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,98$) kadın sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,52$) daha yüksek çıkmıştır. Erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir ($t=-5,399$; $p=,000$).

Verileri incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,38$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,95$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,90$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,84$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,68$) yeterli görürken, kadın sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=1,79$) “hiç” yeterli görmemişlerdir. Voleybol konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=3,28$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,47$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=3,16$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,20$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “çok az” ($\bar{X}=2,25$) yeterli görürken, kadın sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=1,68$) “hiç” yeterli görmemişlerdir. Masa Tenisi konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından

erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=3,07$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,19$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “çok az” ($\bar{X}=1,88$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,63$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından anlamlı bir fark olmamakla birlikte hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,17$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,27$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,43$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi dersinin amaçları konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,64$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,37$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,35$), hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,10$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama becerileri düzeyleri açısından erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,59$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,22$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “biraz” ($\bar{X}=2,98$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,52$) kendilerini “çok az” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.18’de verilmiştir.

Tablo 4.18: Cinsiyetlerine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Kadın	200	3,31	,978	336	-4,046	,000
	Erkek	138	3,73	,917			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Kadın	200	3,51	,919	336	-2,781	,006
	Erkek	138	3,78	,877			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Kadın	200	3,33	1,002	336	-2,103	,036
	Erkek	138	3,55	,921			
	Kadın	200	2,98	1,093	336	-2,337	,020

Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Erkek	138	3,25	1,004			
Öğrencileri derse motive edebilme	Kadın	200	3,72	,925	336	-3,704	,000
	Erkek	138	4,09	,895			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Kadın	200	3,37	,973	336	-4,541	,000
	Erkek	138	3,85	,943			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Kadın	200	3,03	1,000	336	-3,440	,001
	Erkek	138	3,41	1,001			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Kadın	200	3,34	1,082	336	-3,038	,003
	Erkek	138	3,70	1,022			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Kadın	200	3,15	,882	336	-7,353	,000
	Erkek	138	3,87	,903			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Kadın	200	3,76	,959	336	-3,474	,001
	Erkek	138	4,11	,860			
Boyut Toplamı	Kadın	200	3,34	,794	336	-4,464	,000
	Erkek	138	3,73	,770			

p<0,050

Tablo 4.18 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında, erkek sınıf öğretmenlerinin tüm konularda kadın sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Erkek sınıf öğretmenleri tüm konu maddelerinde, kadın sınıf öğretmenleriyle arasında anlamlı düzeyde bir fark gerçekleşmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, erkek sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,73$) kadın sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,34$) daha yüksek çıkmıştır. Erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmiştir ($t=-4,464$; $p=,000$).

Verileri incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,73$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,31$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,78$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,51$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki

formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,55$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,33$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,25$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,98$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=4,09$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,72$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,85$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,37$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,41$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,03$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,70$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,34$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,87$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem erkek sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=4,11$) hem de kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,76$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, erkek sınıf öğretmenleri kendilerini “oldukça” ($\bar{X}=3,73$), kadın sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,34$) kendilerini “biraz” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin medeni durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.19’da verilmiştir.

Tablo 4.19: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Medeni Durum	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evli	276	2,33	1,042	336	-1,770	,078
	Bekar	62	2,58	,933			
Jimnastik	Evli	276	2,03	,987	336	0,915	,361
	Bekar	62	1,90	,936			
Futbol	Evli	276	2,73	1,414	336	-0,878	,380
	Bekar	62	2,90	1,264			
Voleybol	Evli	276	2,98	1,188	336	-0,034	,973
	Bekar	62	2,98	1,079			
Basketbol	Evli	276	2,73	1,151	336	-0,062	,951
	Bekar	62	2,74	1,173			
Hentbol	Evli	276	1,95	1,059	336	0,733	,464
	Bekar	62	1,84	,944			
Masa Tenisi	Evli	276	2,64	1,309	336	-0,633	,527
	Bekar	62	2,76	1,082			
Halk Oyunları	Evli	276	2,29	1,179	336	-0,513	,609
	Bekar	62	2,37	1,163			
Eğitsel Oyunlar	Evli	276	3,31	1,036	336	0,036	,972
	Bekar	62	3,31	,985			
Düzen Alıştırmaları	Evli	276	3,32	1,033	336	0,171	,864
	Bekar	62	3,29	1,046			
Beden Dersinin Amaçları	Evli	276	3,45	1,002	336	0,214	,830
	Bekar	62	3,42	,950			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evli	276	3,14	,996	336	-0,170	,865
	Bekar	62	3,16	,961			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evli	276	3,26	,947	336	0,353	,724
	Bekar	62	3,21	1,010			
Boyut Toplamı	Evli	276	2,78	,766	336	-0,235	,814
	Bekar	62	2,80	,683			

p<0,050

Tablo 4.19 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerin “Atletizm”, “Futbol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, Halk Oyunları” ve “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Bekar sınıf öğretmenlerin “Jimnastik”, “Hentbol”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha düşük çıktığı görülmektedir. Ayrıca “Voleybol” ve “Eğitsel Oyunlar” konularında hem evli hem de bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri eşit çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut

toplama bakıldığında evli sınıf öğretmenleri ile bekar sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmemektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,80$) evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,78$) daha yüksek çıkmıştır. Bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=-0,235$; $p=,814$).

Verileri incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,58$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,33$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,90$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,03$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,90$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,73$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,98$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,98$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,74$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,73$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,84$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,95$) kendilerini “ çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa Tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,76$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,64$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Halk Oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,37$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,29$) kendilerini “ çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel Oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,31$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,31$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,29$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,32$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden Dersinin Amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,42$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor Sakatlıkları ve

İlkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,16$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,14$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve Malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,21$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,26$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, gerek bekar sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=2,80$) gerekse evli sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=2,78$) kendilerini “biraz” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin medeni durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.20’de verilmiştir.

Tablo 4.20: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Medeni Durum	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evli	276	2,12	1,062	336	-0,415	,678
	Bekar	62	2,18	1,017			
Jimnastik	Evli	276	1,89	,947	336	1,124	,262
	Bekar	62	1,74	,940			
Futbol	Evli	276	2,55	1,432	336	-0,312	,755
	Bekar	62	2,61	1,359			
Voleybol	Evli	276	2,78	1,246	336	-0,414	,679
	Bekar	62	2,85	1,213			
Basketbol	Evli	276	2,54	1,225	336	-1,482	,139
	Bekar	62	2,81	1,502			
Hentbol	Evli	276	1,92	1,070	336	0,196	,844
	Bekar	62	1,89	1,073			
Masa Tenisi	Evli	276	2,54	1,333	336	-0,136	,892
	Bekar	62	2,56	1,081			
Halk Oyunları	Evli	276	2,30	1,224	336	-0,700	,485
	Bekar	62	2,42	1,124			
Eğitsel Oyunlar	Evli	276	3,22	1,101	336	-0,348	,728
	Bekar	62	3,27	1,027			
Düzen Alıştırmaları	Evli	276	3,27	1,062	336	0,178	,859
	Bekar	62	3,24	,970			
Beden Dersinin Amaçları	Evli	276	3,49	,970	336	0,529	,597
	Bekar	62	3,42	1,064			
Spor Sakatlıkları ve İlkyardım	Evli	276	3,20	,981	336	0,185	,854
	Bekar	62	3,18	,984			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evli	276	3,38	,971	336	0,440	,661
	Bekar	62	3,32	1,098			
Boyut Toplamı	Evli	276	2,70	,804	336	-0,201	,840
	Bekar	62	2,73	,762			

$p<0,050$

Tablo 4.20 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre

karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerin “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Bekar sınıf öğretmenlerin “Jimnastik”, “Hentbol”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha düşük çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında evli sınıf öğretmenleri ile bekar sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmemektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,73$) evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,70$) daha yüksek çıkmıştır. Bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=-0,201$; $p=,840$).

Verileri incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,18$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,12$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama düzeyleri açısından bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,74$) kendilerini “hiç yeterli görmedikleri”, evli sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=1,89$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,61$) kendilerini “biraz”, evli sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=2,55$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,85$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,78$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,81$) kendilerini “biraz”, evli sınıf öğretmenleri ise ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,82$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=1,92$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa Tenisi konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,56$) hem de evli sınıf

öğretmenleri ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk Oyunları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,42$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=2,30$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel Oyunlar konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,27$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,22$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,24$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,27$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden Dersinin Amaçları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,42$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,49$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,18$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,20$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve Malzemeler konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,32$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,38$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, gerek bekar sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=2,73$) gerekse evli sınıf öğretmenlerinin ($\bar{X}=2,70$) kendilerini “biraz” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin medeni durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.21’de verilmiştir.

Tablo 4.21: Medeni Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Medeni Durum	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P																																																								
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Evli	276	3,49	,963	336	0,391	,696																																																								
	Bekar	62	3,44	1,034				Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evli	276	3,62	,880	336	0,206	,837	Bekar	62	3,60	1,047	Öğrenme gücünü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evli	276	3,40	,958	336	-0,596	,552	Bekar	62	3,48	1,052	Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evli	276	3,09	1,066	336	-0,041	,967	Bekar	62	3,10	1,067	Öğrencileri derse motive edebilme	Evli	276	3,84	,928	336	-1,345	,180	Bekar	62	4,02	,932	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evli	276	3,62	,880	336	0,206	,837																																																								
	Bekar	62	3,60	1,047				Öğrenme gücünü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evli	276	3,40	,958	336	-0,596	,552	Bekar	62	3,48	1,052	Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evli	276	3,09	1,066	336	-0,041	,967	Bekar	62	3,10	1,067	Öğrencileri derse motive edebilme	Evli	276	3,84	,928	336	-1,345	,180	Bekar	62	4,02	,932	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465	Bekar	62	3,65	1,073								
Öğrenme gücünü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evli	276	3,40	,958	336	-0,596	,552																																																								
	Bekar	62	3,48	1,052				Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evli	276	3,09	1,066	336	-0,041	,967	Bekar	62	3,10	1,067	Öğrencileri derse motive edebilme	Evli	276	3,84	,928	336	-1,345	,180	Bekar	62	4,02	,932	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465	Bekar	62	3,65	1,073																				
Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evli	276	3,09	1,066	336	-0,041	,967																																																								
	Bekar	62	3,10	1,067				Öğrencileri derse motive edebilme	Evli	276	3,84	,928	336	-1,345	,180	Bekar	62	4,02	,932	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465	Bekar	62	3,65	1,073																																
Öğrencileri derse motive edebilme	Evli	276	3,84	,928	336	-1,345	,180																																																								
	Bekar	62	4,02	,932				Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465	Bekar	62	3,65	1,073																																												
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evli	276	3,54	,969	336	-0,732	,465																																																								
	Bekar	62	3,65	1,073																																																											

Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evli	276	3,17	1,019	336	-0,250	,803
	Bekar	62	3,21	1,010			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evli	276	3,46	1,100	336	-0,908	,365
	Bekar	62	3,60	,931			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evli	276	3,43	,972	336	-0,538	,591
	Bekar	62	3,50	,901			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evli	276	3,89	,943	336	-0,336	,737
	Bekar	62	3,94	,903			
Boyut Toplamı	Evli	276	3,49	,805	336	-0,506	,613
	Bekar	62	3,55	,814			

p<0,050

Tablo 4.21 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin “Amaçlara uygun ders planı yapabilme” ve “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” konuları dışında diğer tüm konularda evli sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında evli sınıf öğretmenleri ile bekar sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmemektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,55$) evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,49$) daha yüksek çıkmıştır. Bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=-0,506$; $p=,613$).

Verileri incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri kendilerini ($\bar{X}=3,44$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,49$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,60$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,62$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf

öğretmenleri ($\bar{X}=3,48$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,40$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,10$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,09$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=4,02$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,84$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,65$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,54$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,21$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,17$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,60$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,46$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,50$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,43$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem bekar sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=4,94$) hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,89$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem bekar sınıf öğretmenleri” ($\bar{X}=3,55$), hem de evli sınıf öğretmenleri ($\bar{X}=3,49$) kendilerini “oldukça” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin meslekteki çalışma sürelerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.22’de verilmiştir.

Tablo 4.22: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeler	Çalışma Süresi	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	1-5 yıl	45	2,09	1,041	0,155	2,072	0,069	
	6-10 yıl	79	2,44	0,997	0,112			
	11-15 yıl	73	2,19	1,036	0,121			
	16-20 yıl	72	2,49	0,979	0,115			
	21-25 yıl	46	2,46	0,982	0,145			
	26 ve üstü	23	2,74	1,176	0,245			
	Toplam	338	2,37	1,026	0,056			
Jimnastik	1-5 yıl	45	1,84	0,852	0,127	2,110	0,064	
	6-10 yıl	79	2,16	1,018	0,115			
	11-15 yıl	73	1,85	0,892	0,104			
	16-20 yıl	72	1,92	1,017	0,120			
	21-25 yıl	46	2,07	1,020	0,150			
	26 ve üstü	23	2,43	0,992	0,207			
	Toplam	338	2,01	0,977	0,053			
Futbol	1-5 yıl	45	2,67	1,398	0,208	0,738	0,596	
	6-10 yıl	79	2,99	1,472	0,166			
	11-15 yıl	73	2,68	1,383	0,162			
	16-20 yıl	72	2,69	1,360	0,160			
	21-25 yıl	46	2,61	1,238	0,183			
	26 ve üstü	23	2,96	1,492	0,311			
	Toplam	338	2,76	1,388	0,075			
Voleybol	1-5 yıl	45	3,00	1,243	0,185	0,868	0,503	
	6-10 yıl	79	3,11	1,098	0,123			
	11-15 yıl	73	2,75	1,152	0,135			
	16-20 yıl	72	2,96	1,192	0,140			
	21-25 yıl	46	3,04	1,173	0,173			
	26 ve üstü	23	3,13	1,217	0,254			
	Toplam	338	2,98	1,167	0,063			
Basketbol	1-5 yıl	45	2,60	1,195	0,178	1,725	0,128	
	6-10 yıl	79	2,94	1,158	0,130			
	11-15 yıl	73	2,53	1,119	0,131			
	16-20 yıl	72	2,64	1,130	0,133			
	21-25 yıl	46	2,78	1,134	0,167			
	26 ve üstü	23	3,13	1,180	0,246			
	Toplam	338	2,73	1,153	0,063			
Hentbol	1-5 yıl	45	1,62	0,912	0,136	2,236	0,050	
	6-10 yıl	79	2,04	1,055	0,119			
	11-15 yıl	73	1,73	0,838	0,098			
	16-20 yıl	72	2,01	1,068	0,126			
	21-25 yıl	46	2,04	1,173	0,173			
	26 ve üstü	23	2,26	1,251	0,261			
	Toplam	338	1,93	1,038	0,056			
Masa Tenisi	1-5 yıl	45	2,49	1,121	0,167	1,814	0,109	
	6-10 yıl	79	3,00	1,330	0,150			
	11-15 yıl	73	2,47	1,203	0,141			
	16-20 yıl	72	2,69	1,296	0,153			
	21-25 yıl	46	2,65	1,286	0,190			
	26 ve üstü	23	2,43	1,308	0,273			
	Toplam	338	2,67	1,270	0,069			
Halk Oyunları	1-5 yıl	45	2,20	1,100	0,164	1,419	0,217	
	6-10 yıl	79	2,29	1,189	0,134			
	11-15 yıl	73	2,07	1,097	0,128			
	16-20 yıl	72	2,42	1,253	0,148			
	21-25 yıl	46	2,61	1,201	0,177			

	26 ve üstü	23	2,30	1,146	0,239			
	Toplam	338	2,30	1,175	0,064			
Eğitsel Oyunlar	1-5 yıl	45	3,49	1,058	0,158	2,745	0,019	Fark Var
	6-10 yıl	79	3,49	0,985	0,111			
	11-15 yıl	73	2,96	0,889	0,104			
	16-20 yıl	72	3,26	1,048	0,124			
	21-25 yıl	46	3,37	1,082	0,160			
	26 ve üstü	23	3,48	1,123	0,234			
	Toplam	338	3,31	1,025	0,056			
Düzen Alıştırmaları	1-5 yıl	45	3,31	1,240	0,185	0,631	0,676	
	6-10 yıl	79	3,27	1,009	0,114			
	11-15 yıl	73	3,19	0,877	0,103			
	16-20 yıl	72	3,32	1,124	0,132			
	21-25 yıl	46	3,52	1,005	0,148			
	26 ve üstü	23	3,39	0,941	0,196			
	Toplam	338	3,31	1,034	0,056			
Beden Dersinin Amaçları	1-5 yıl	45	3,40	0,963	0,144	2,517	0,030	Fark Var
	6-10 yıl	79	3,52	0,959	0,108			
	11-15 yıl	73	3,29	0,920	0,108			
	16-20 yıl	72	3,25	1,017	0,120			
	21-25 yıl	46	3,70	1,008	0,149			
	26 ve üstü	23	3,87	1,100	0,229			
	Toplam	338	3,44	0,992	0,054			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	1-5 yıl	45	3,22	0,902	0,134	0,807	0,546	
	6-10 yıl	79	3,24	0,977	0,110			
	11-15 yıl	73	2,99	0,920	0,108			
	16-20 yıl	72	3,06	1,073	0,126			
	21-25 yıl	46	3,22	1,114	0,164			
	26 ve üstü	23	3,26	0,864	0,180			
	Toplam	338	3,14	0,988	0,054			
Araç- gereç ve Malzemeler	1-5 yıl	45	3,27	0,915	0,136	0,300	0,913	
	6-10 yıl	79	3,32	1,007	0,113			
	11-15 yıl	73	3,21	0,897	0,105			
	16-20 yıl	72	3,15	1,044	0,123			
	21-25 yıl	46	3,30	0,986	0,145			
	26 ve üstü	23	3,30	0,765	0,159			
	Toplam	338	3,25	0,958	0,052			

p<0,050

Tablo 4.22 incelendiğinde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri Eğitsel oyunlar hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 1-5 ile 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}$ =3,49) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}$ =2,96) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,019). Beden eğitimi dersinin amaçları hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}$ =3,87) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}$ =3,25) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,030).

Diğer maddeler incelendiğinde, Atletizm konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,74$) ve en düşük ortalamının ise 1-5 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,09$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,069$). Jimnastik hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,43$) ve en düşük ortalamının ise 1-5 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,84$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,064$). Futbol hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,99$) ve en düşük ortalamının ise 21-25 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,61$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,596$). Voleybol hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,13$) ve en düşük ortalamının ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,75$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,503$). Basketbol hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,13$) ve en düşük ortalamının ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,53$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,128$). Hentbol hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,26$) ve en düşük ortalamının ise 1-5 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,62$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,050$). Masa tenisi hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) ve en düşük ortalamının ise 26 ve üstü görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,43$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,109$). Halk oyunları hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamının çalışma süresi 21-25 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,61$) ve en düşük ortalamının ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,07$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre,

gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,217$). Düzen alıştırılmaları hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 21-25 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,52$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,19$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,676$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,26$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,99$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,546$). Araç-gereç ve malzemeler hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,32$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,15$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,913$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin meslekteki çalışma sürelerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.23’te verilmiştir.

Tablo 4.23: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeler	Çalışma Süresi	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	1-5 yıl	45	1,84	1,107	0,165	2,326	0,043	Fark Var
	6-10 yıl	79	2,11	0,987	0,111			
	11-15 yıl	73	1,93	0,991	0,116			
	16-20 yıl	72	2,31	0,988	0,116			
	21-25 yıl	46	2,28	1,129	0,166			
	26 ve üstü	23	2,48	1,238	0,258			
	Toplam	338	2,13	1,053	0,057			
Jimmastik	1-5 yıl	45	1,82	1,007	0,150	1,385	0,229	
	6-10 yıl	79	1,96	0,967	0,109			
	11-15 yıl	73	1,64	0,856	0,100			
	16-20 yıl	72	1,89	0,972	0,115			
	21-25 yıl	46	1,91	0,939	0,138			
	26 ve üstü	23	2,13	0,920	0,192			
	Toplam	338	1,86	0,946	0,051			
Futbol	1-5 yıl	45	2,51	1,440	0,215	,681	,638	
	6-10 yıl	79	2,70	1,539	0,173			
	11-15 yıl	73	2,45	1,395	0,163			
	16-20 yıl	72	2,63	1,378	0,162			
	21-25 yıl	46	2,33	1,230	0,181			

	26 ve üstü	23	2,83	1,527	0,318			
	Toplam	338	2,56	1,418	0,077			
Voleybol	1-5 yıl	45	3,02	1,215	0,181	1,063	,381	
	6-10 yıl	79	2,86	1,227	0,138			
	11-15 yıl	73	2,53	1,144	0,134			
	16-20 yıl	72	2,88	1,310	0,154			
	21-25 yıl	46	2,76	1,233	0,182			
	26 ve üstü	23	2,78	1,380	0,288			
	Toplam	338	2,80	1,238	0,067			
	Basketbol	1-5 yıl	45	2,53	1,120			
6-10 yıl		79	2,66	1,229	0,138			
11-15 yıl		73	2,34	1,157	0,135			
16-20 yıl		72	2,76	1,588	0,187			
21-25 yıl		46	2,59	1,066	0,157			
26 ve üstü		23	2,70	1,460	0,304			
Toplam		338	2,59	1,282	0,070			
Hentbol		1-5 yıl	45	1,78	1,106	0,165	2,069	,069
	6-10 yıl	79	1,89	1,025	0,115			
	11-15 yıl	73	1,66	0,837	0,098			
	16-20 yıl	72	2,14	1,104	0,130			
	21-25 yıl	46	1,98	1,164	0,172			
	26 ve üstü	23	2,22	1,347	0,281			
	Toplam	338	1,91	1,069	0,058			
	Masa Tenisi	1-5 yıl	45	2,44	1,198	0,179		
6-10 yıl		79	2,84	1,400	0,158			
11-15 yıl		73	2,26	1,131	0,132			
16-20 yıl		72	2,65	1,280	0,151			
21-25 yıl		46	2,52	1,329	0,196			
26 ve üstü		23	2,35	1,369	0,285			
Toplam		338	2,54	1,289	0,070			
Halk Oyunları		1-5 yıl	45	2,24	1,209	0,180	1,208	,305
	6-10 yıl	79	2,33	1,195	0,134			
	11-15 yıl	73	2,08	1,115	0,130			
	16-20 yıl	72	2,49	1,278	0,151			
	21-25 yıl	46	2,54	1,224	0,180			
	26 ve üstü	23	2,26	1,214	0,253			
	Toplam	338	2,32	1,206	0,066			
	Eğitsel Oyunlar	1-5 yıl	45	3,27	1,232	0,184		
6-10 yıl		79	3,46	0,997	0,112			
11-15 yıl		73	2,86	0,990	0,116			
16-20 yıl		72	3,25	1,071	0,126			
21-25 yıl		46	3,35	1,100	0,162			
26 ve üstü		23	3,26	1,214	0,253			
Toplam		338	3,23	1,087	0,059			
Düzen Alıştırmaları		1-5 yıl	45	3,16	1,205	0,180	1,041	,394
	6-10 yıl	79	3,24	1,053	0,118			
	11-15 yıl	73	3,10	0,853	0,100			
	16-20 yıl	72	3,38	1,119	0,132			
	21-25 yıl	46	3,48	1,070	0,158			
	26 ve üstü	23	3,30	0,926	0,193			
	Toplam	338	3,26	1,044	0,057			
	Beden Dersinin Amaçları	1-5 yıl	45	3,40	1,053	0,157		
6-10 yıl		79	3,62	0,951	0,107			
11-15 yıl		73	3,34	0,916	0,107			
16-20 yıl		72	3,35	1,050	0,124			
21-25 yıl		46	3,59	1,045	0,154			
26 ve üstü		23	3,78	0,795	0,166			
Toplam		338	3,48	0,987	0,054			

Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	1-5 yıl	45	3,16	0,903	0,135	1,298	,264	
	6-10 yıl	79	3,29	1,064	0,120			
	11-15 yıl	73	3,01	0,858	0,100			
	16-20 yıl	72	3,13	1,006	0,119			
	21-25 yıl	46	3,39	1,022	0,151			
	26 ve üstü	23	3,39	0,988	0,206			
	Toplam	338	3,20	0,980	0,053			
Araç- gereç ve Malzemeler	1-5 yıl	45	3,47	0,944	0,141	1,730	,127	
	6-10 yıl	79	3,52	1,036	0,117			
	11-15 yıl	73	3,22	0,886	0,104			
	16-20 yıl	72	3,24	1,014	0,119			
	21-25 yıl	46	3,30	1,113	0,164			
	26 ve üstü	23	3,74	0,864	0,180			
	Toplam	338	3,37	0,994	0,054			

p<0,050

Tablo 4.23 incelendiğinde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisi çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri, Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,48$) ve en düşük ortalamanın ise 1-5 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,84$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,043). Eğitsel oyunlar konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,46$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,86$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,029).

Diğer maddeler incelendiğinde, Jimnastik konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,13$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,64$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,229). Futbol konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,83$) ve en düşük ortalamanın ise 21-25 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,33$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,638). Voleybol konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 1-5 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,02$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,53$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,381). Basketbol konusunda uygulama düzeyi hakkında en

yüksek ortalamanın çalışma süresi 16-20 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,76$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,34$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,480$). Hentbol konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,22$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,66$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,069$). Masa tenisi konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,84$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,26$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,112$). Halk oyunları konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 21-25 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,54$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,08$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,394$). Düzen alıştırılmaları konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 21-25 yıllık olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,48$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,10$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,676$). Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,78$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,34$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,198$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 21-25 ile 26 ve üstü yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,39$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,01$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,264$). Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,78$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,34$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz

sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,198$). Araç-gereç ve malzemeler konusunda uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,74$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,22$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,127$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin meslekteki çalışma sürelerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.24’te verilmiştir.

Tablo 4.24: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeler	Çalışma Süresi	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	1-5 yıl	45	3,42	1,033	0,154	3,023	0,011	Fark Var
	6-10 yıl	79	3,72	0,876	0,099			
	11-15 yıl	73	3,51	0,945	0,111			
	16-20 yıl	72	3,14	0,954	0,112			
	21-25 yıl	46	3,52	1,027	0,151			
	26 ve üstü	23	3,65	1,027	0,214			
	Toplam	338	3,48	0,975	0,053			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	1-5 yıl	45	3,71	0,920	0,137	1,160	0,329	
	6-10 yıl	79	3,73	0,887	0,100			
	11-15 yıl	73	3,53	0,899	0,105			
	16-20 yıl	72	3,46	0,855	0,101			
	21-25 yıl	46	3,61	0,977	0,144			
	26 ve üstü	23	3,83	1,029	0,215			
	Toplam	338	3,62	0,911	0,050			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	1-5 yıl	45	3,53	0,968	0,144	0,714	0,614	
	6-10 yıl	79	3,52	0,959	0,108			
	11-15 yıl	73	3,41	0,955	0,112			
	16-20 yıl	72	3,28	0,982	0,116			
	21-25 yıl	46	3,43	1,088	0,160			
	26 ve üstü	23	3,26	0,864	0,180			
	Toplam	338	3,42	0,975	0,053			

Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	1-5 yıl	45	3,20	1,057	0,158	0,694	0,628	
	6-10 yıl	79	3,23	1,085	0,122			
	11-15 yıl	73	3,03	0,912	0,107			
	16-20 yıl	72	2,96	1,054	0,124			
	21-25 yıl	46	3,02	1,256	0,185			
	26 ve üstü	23	3,17	1,114	0,232			
	Toplam	338	3,09	1,065	0,058			
Öğrencileri derse motive edebilme	1-5 yıl	45	3,96	0,824	0,123	1,848	0,103	
	6-10 yıl	79	4,09	0,936	0,105			
	11-15 yıl	73	3,75	0,983	0,115			
	16-20 yıl	72	3,75	0,852	0,100			
	21-25 yıl	46	3,93	0,879	0,130			
	26 ve üstü	23	3,61	1,158	0,241			
	Toplam	338	3,87	0,930	0,051			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	1-5 yıl	45	3,73	0,986	0,147	1,332	0,250	
	6-10 yıl	79	3,73	0,957	0,108			
	11-15 yıl	73	3,48	1,029	0,120			
	16-20 yıl	72	3,43	0,885	0,104			
	21-25 yıl	46	3,54	1,026	0,151			
	26 ve üstü	23	3,35	1,152	0,240			
	Toplam	338	3,56	0,988	0,054			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	1-5 yıl	45	3,13	1,160	0,173	1,077	0,373	
	6-10 yıl	79	3,37	1,040	0,117			
	11-15 yıl	73	3,18	1,005	0,118			
	16-20 yıl	72	3,00	0,822	0,097			
	21-25 yıl	46	3,24	1,058	0,156			
	26 ve üstü	23	3,09	1,125	0,235			
	Toplam	338	3,18	1,016	0,055			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	1-5 yıl	45	3,38	1,093	0,163	0,919	0,469	
	6-10 yıl	79	3,41	1,044	0,117			
	11-15 yıl	73	3,37	1,061	0,124			
	16-20 yıl	72	3,57	1,005	0,118			
	21-25 yıl	46	3,65	1,178	0,174			
	26 ve üstü	23	3,74	1,137	0,237			
	Toplam	338	3,49	1,071	0,058			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek	1-5 yıl	45	3,42	0,988	0,147	0,267	0,931	
	6-10 yıl	79	3,54	0,945	0,106			
	11-15 yıl	73	3,41	0,998	0,117			

sorulara cevap verebilme	16-20 yıl	72	3,38	0,895	0,105			
	21-25 yıl	46	3,43	0,886	0,131			
	26 ve üstü	23	3,43	1,199	0,250			
	Toplam	338	3,44	0,958	0,052			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	1-5 yıl	45	3,93	0,863	0,129	0,520	0,761	
	6-10 yıl	79	3,99	0,913	0,103			
	11-15 yıl	73	3,79	0,985	0,115			
	16-20 yıl	72	3,82	0,924	0,109			
	21-25 yıl	46	3,98	0,882	0,130			
	26 ve üstü	23	3,96	1,147	0,239			
	Toplam	338	3,90	0,935	0,051			

p<0,050

Tablo 4.24 incelediğimizde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,72$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,14$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,011).

Diğer maddeleri incelediğimizde, Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,83$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,46$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,329). Öğrenme gücünü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 1-5 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,53$) ve en düşük ortalamanın ise 26 ve üstü görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,26$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,614). Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,23$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,96$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,628). Öğrencileri derse motive edebilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,09$) ve en düşük ortalamanın ise 26 ve üstü görev

süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,61$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,103$). Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 1-5 ile 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,73$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,43$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,250$). Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,373$). Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,74$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,469$). Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,54$) ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,931$). Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,99$) ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,79$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,761$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin meslekteki çalışma sürelerine göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları toplam boyuta göre teorik bilgi düzeyi, uygulama becerisi ve formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.25’de verilmiştir.

Tablo 4.25: Meslekteki Çalışma Süresine Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları

Anket Maddeler	Çalışma Süresi	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Teorik Bilgi Düzeyi Toplam	1-5 yıl	45	2,78	0,720	0,107	1,805	0,111	
	6-10 yıl	79	2,91	0,739	0,083			
	11-15 yıl	73	2,61	0,654	0,076			
	16-20 yıl	72	2,76	0,819	0,096			
	21-25 yıl	46	2,87	0,798	0,117			
	26 ve üstü	23	2,98	0,743	0,155			
	Toplam	338	2,78	0,750	0,040			
Uygulama Becerisi Toplam	1-5 yıl	45	2,66	0,784	0,117	1,65100	0,146	
	6-10 yıl	79	2,80	0,806	0,090			
	11-15 yıl	73	2,49	0,685	0,080			
	16-20 yıl	72	2,77	0,827	0,097			
	21-25 yıl	46	2,77	0,835	0,123			
	26 ve üstü	23	2,86	0,872	0,181			
	Toplam	338	2,71	0,796	0,043			
Formasyon Becerisi Toplam	1-5 yıl	45	3,54	0,780	0,116	0,865	0,505	
	6-10 yıl	79	3,63	0,805	0,090			
	11-15 yıl	73	3,44	0,817	0,095			
	16-20 yıl	72	3,37	0,747	0,088			
	21-25 yıl	46	3,53	0,854	0,125			
	26 ve üstü	23	3,50	0,908	0,189			
	Toplam	338	3,50	0,806	0,043			

p<0,050

Tablo 4.25 incelendiğinde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri çalışma süresine göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 26 ve üstü yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,98$) ve en düşük ortalama 11-15 yıl görev süresi olan ($\bar{X}=2,61$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma süreleri gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir (p=0,111).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma süresine göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 26 ve üstü yıl görev süresi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,86$) ve en düşük ortalama 11-15 yıl görev süresi olan ($\bar{X}=2,49$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma süreleri gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir (p=0,146).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma süresine göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 6-10 yıl görev süresi olan öğretmenlerde

($\bar{X}=3,63$) ve en düşük ortalama 16-20 yıl görev süresi olan ($\bar{X}=3,37$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma süreleri gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,505$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre, beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.26’da verilmiştir.

Tablo 4.26: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeler	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	Üniversite	313	2,37	1,027	0,058	2,032	0,133	
	Lisans Üstü	17	2,12	1,054	0,256			
	Diğer	8	3,00	0,756	0,267			
	Toplam	338	2,37	1,026	0,056			
Jimmastik	Üniversite	313	1,98	0,979	0,055	2,220	0,110	
	Lisans Üstü	17	2,24	1,033	0,250			
	Diğer	8	2,63	0,518	0,183			
	Toplam	338	2,01	0,977	0,053			
Futbol	Üniversite	313	2,79	1,406	0,079	0,562	0,570	
	Lisans Üstü	17	2,47	1,179	0,286			
	Diğer	8	2,50	1,069	0,378			
	Toplam	338	2,76	1,388	0,075			
Voleybol	Üniversite	313	2,98	1,179	0,067	0,747	0,475	
	Lisans Üstü	17	2,76	1,091	0,265			
	Diğer	8	3,38	0,744	0,263			
	Toplam	338	2,98	1,167	0,063			
Basketbol	Üniversite	313	2,71	1,169	0,066	1,345	0,262	
	Lisans Üstü	17	2,82	0,883	0,214			
	Diğer	8	3,38	0,916	0,324			
	Toplam	338	2,73	1,153	0,063			
Hentbol	Üniversite	313	1,90	1,025	0,058	1,554	0,213	
	Lisans Üstü	17	2,35	1,272	0,308			
	Diğer	8	2,00	0,926	0,327			
	Toplam	338	1,93	1,038	0,056			
Masa Tenisi	Üniversite	313	2,69	1,268	0,072	0,672	0,511	
	Lisans Üstü	17	2,47	1,281	0,311			
	Diğer	8	2,25	1,389	0,491			
	Toplam	338	2,67	1,270	0,069			
Halk Oyunları	Üniversite	313	2,28	1,153	0,065	1,086	0,339	
	Lisans Üstü	17	2,71	1,312	0,318			
	Diğer	8	2,38	1,685	0,596			
	Toplam	338	2,30	1,175	0,064			
Eğitsel Oyunlar	Üniversite	313	3,31	1,015	0,057	1,250	0,288	
	Lisans Üstü	17	3,06	1,298	0,315			
	Diğer	8	3,75	0,707	0,250			
	Toplam	338	3,31	1,025	0,056			

Düzen Alıştırmaları	Üniversite	313	3,32	1,031	0,058	0,162	0,850	
	Lisans Üstü	17	3,18	1,237	0,300			
	Diğer	8	3,38	0,744	0,263			
	Toplam	338	3,31	1,034	0,056			
Beden Dersinin Amaçları	Üniversite	313	3,43	0,995	0,056	0,400	0,671	
	Lisans Üstü	17	3,47	1,125	0,273			
	Diğer	8	3,75	0,463	0,164			
	Toplam	338	3,44	0,992	0,054			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Üniversite	313	3,13	0,978	0,055	1,706	0,183	
	Lisans Üstü	17	3,00	1,125	0,309			
	Diğer	8	3,75	0,463	0,164			
	Toplam	338	3,14	0,988	0,054			
Araç- gereç ve Malzemeler	Üniversite	313	3,25	0,961	0,054	0,777	0,461	
	Lisans Üstü	17	3,12	1,054	0,256			
	Diğer	8	3,63	0,518	0,183			
	Toplam	338	3,25	0,958	0,052			

p<0,050

Tablo 4.26 incelediğimizde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) ve en düşük ortalamanın ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,12$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,133$). Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,98$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,110$). Futbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu üniversite olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,79$) ve en düşük ortalamanın ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,47$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,570$). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) ve en düşük ortalamanın ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,76$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,475$). Basketbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,71$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,262$). Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan

öğretmenlerde ($\bar{X}=2,35$) ve en düşük ortalamasının ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,90$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,213$). Masa tenisi konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu üniversite olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,69$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,25$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,511$). Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,71$) ve en düşük ortalamasının ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,28$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,339$). Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,75$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,06$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,228$). Düzen alıştırmaları konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,18$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,850$). Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,75$) ve en düşük ortalamasının ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,43$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,671$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,75$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,183$). Araç-gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamasının eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,63$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,12$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,461$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.27’de verilmiştir.

Tablo 4.27: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeler	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	Üniversite	313	2,12	1,055	0,060	0,077	0,926	
	Lisans Üstü	17	2,18	1,131	0,274			
	Diğer	8	2,25	0,886	0,313			
	Toplam	338	2,13	1,053	0,057			
Jimnastik	Üniversite	313	1,84	0,939	0,053	1,084	0,339	
	Lisans Üstü	17	2,18	1,131	0,274			
	Diğer	8	2,00	0,756	0,267			
	Toplam	338	1,86	0,946	0,051			
Futbol	Üniversite	313	2,58	1,439	0,081	1,015	0,364	
	Lisans Üstü	17	2,47	1,179	0,286			
	Diğer	8	1,88	0,835	0,295			
	Toplam	338	2,56	1,418	0,077			
Voleybol	Üniversite	313	2,80	1,250	0,071	0,085	0,919	
	Lisans Üstü	17	2,76	1,147	0,278			
	Diğer	8	2,63	1,061	0,375			
	Toplam	338	2,80	1,238	0,067			
Basketbol	Üniversite	313	2,58	1,301	0,074	0,079	0,924	
	Lisans Üstü	17	2,71	1,105	0,268			
	Diğer	8	2,63	0,916	0,324			
	Toplam	338	2,59	1,282	0,070			
Hentbol	Üniversite	313	1,90	1,076	0,061	1,382	0,252	
	Lisans Üstü	17	2,24	1,091	0,265			
	Diğer	8	1,50	0,535	0,189			
	Toplam	338	1,91	1,069	0,058			
Masa Tenisi	Üniversite	313	2,57	1,292	0,073	1,226	0,295	
	Lisans Üstü	17	2,41	1,372	0,333			
	Diğer	8	1,88	0,835	0,295			
	Toplam	338	2,54	1,289	0,070			
Halk Oyunları	Üniversite	313	2,30	1,190	0,067	0,920	0,400	
	Lisans Üstü	17	2,71	1,263	0,306			
	Diğer	8	2,38	1,685	0,596			
	Toplam	338	2,32	1,206	0,066			
Eğitsel Oyunlar	Üniversite	313	3,23	1,073	0,061	0,032	0,969	
	Lisans Üstü	17	3,29	1,312	0,318			
	Diğer	8	3,25	1,282	0,453			
	Toplam	338	3,23	1,087	0,059			
Düzen Alıştırmaları	Üniversite	313	3,25	1,045	0,059	0,580	0,561	
	Lisans Üstü	17	3,53	1,125	0,273			
	Diğer	8	3,25	0,886	0,313			
	Toplam	338	3,26	1,044	0,057			
Beden Dersinin Amaçları	Üniversite	313	3,48	0,981	0,055	0,238	0,788	
	Lisans Üstü	17	3,53	1,179	0,286			
	Diğer	8	3,25	0,886	0,313			
	Toplam	338	3,48	0,987	0,054			
	Üniversite	313	3,19	0,974	0,055	0,226	0,798	

Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Lisans Üstü	17	3,29	1,213	0,294			
	Diğer	8	3,38	0,744	0,263			
	Toplam	338	3,20	0,980	0,053			
Araç- gereç ve Malzemeler	Üniversite	313	3,37	0,996	0,056	0,004	0,996	
	Lisans Üstü	17	3,35	1,057	0,256			
	Diğer	8	3,38	0,916	0,324			
	Toplam	338	3,37	0,994	0,054			

p<0,050

Tablo 4.27 incelendiğinde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisi eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri, Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,25$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,12$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,926). Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,18$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,84$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,339). Futbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu üniversite olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,58$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,88$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,364). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu üniversite olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,80$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,919). Basketbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,71$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,58$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,924). Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,24$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,50$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,252). Masa tenisi konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu üniversite olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,57$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,88$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz

sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,295$).Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,71$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,30$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,400$).Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,29$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,23$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,969$).Düzen alıştırmaları konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,53$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi ve diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,25$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,561$).Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,53$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,25$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,788$).Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) ve en düşük ortalamanın ise üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,19$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,798$).Araç-gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamanın eğitim durumu diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) ve en düşük ortalamanın ise lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,996$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.28’de verilmiştir.

Tablo 4.28: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeler	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Üniversite	313	3,47	0,984	0,056	0,303	0,739	
	Lisans Üstü	17	3,65	0,931	0,226			
	Diğer	8	3,38	0,744	0,263			
	Toplam	338	3,48	0,975	0,053			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Üniversite	313	3,62	0,919	0,052	0,164	0,849	
	Lisans Üstü	17	3,53	0,874	0,212			
	Diğer	8	3,75	0,707	0,250			
	Toplam	338	3,62	0,911	0,050			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Üniversite	313	3,41	0,987	0,056	0,279	0,757	
	Lisans Üstü	17	3,59	0,870	0,211			
	Diğer	8	3,38	0,744	0,263			
	Toplam	338	3,42	0,975	0,053			
Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Üniversite	313	3,10	1,077	0,061	0,180	0,835	
	Lisans Üstü	17	3,06	0,966	0,234			
	Diğer	8	2,88	0,835	0,295			
	Toplam	338	3,09	1,065	0,058			
Öğrencileri derse motive edebilme	Üniversite	313	3,90	0,927	0,052	2,099	0,124	
	Lisans Üstü	17	3,59	0,870	0,211			
	Diğer	8	3,38	1,061	0,375			
	Toplam	338	3,87	0,930	0,051			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Üniversite	313	3,59	0,980	0,055	1,518	0,221	
	Lisans Üstü	17	3,29	1,047	0,254			
	Diğer	8	3,13	1,126	0,398			
	Toplam	338	3,56	0,988	0,054			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Üniversite	313	3,19	1,017	0,057	1,241	0,290	
	Lisans Üstü	17	3,24	1,033	0,250			
	Diğer	8	2,63	0,916	0,324			
	Toplam	338	3,18	1,016	0,055			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Üniversite	313	3,50	1,072	0,061	0,335	0,715	
	Lisans Üstü	17	3,29	0,920	0,223			
	Diğer	8	3,38	1,408	0,498			
	Toplam	338	3,49	1,071	0,058			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Üniversite	313	3,43	0,969	0,055	0,430	0,651	
	Lisans Üstü	17	3,41	0,939	0,228			
	Diğer	8	3,75	0,463	0,164			
	Toplam	338	3,44	0,958	0,052			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Üniversite	313	3,92	0,929	0,052	1,041	0,354	
	Lisans Üstü	17	3,65	0,996	0,242			
	Diğer	8	3,63	1,061	0,375			
	Toplam	338	3,90	0,935	0,051			

p<0,050

Tablo 4.28 incelendiğinde, Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusunda en yüksek ortalamamın lisansüstü eğitimi

olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,65$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,739$). Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusunda en yüksek ortalamasının diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,75$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,53$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,849$). Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusunda en yüksek ortalamasının lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,59$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,757$). Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusunda en yüksek ortalamasının üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,10$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,88$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,835$). Öğrencileri derse motive edebilme konusunda en yüksek ortalamasının üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,90$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,38$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,124$). Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusunda en yüksek ortalamasının üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,59$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,13$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,221$). Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusunda en yüksek ortalamasının lisansüstü eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,24$) ve en düşük ortalamasının ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,290$). Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusunda en yüksek ortalamasının üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) ve en düşük ortalamasının ise lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,29$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın

olmadığı görülmektedir ($p=0,715$). Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusunda en yüksek ortalamanın diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,75$) ve en düşük ortalamanın ise lisansüstü olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,41$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,651$). Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusunda en yüksek ortalamanın üniversite eğitimi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,92$) ve en düşük ortalamanın ise diğer bölümlerden olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,63$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,354$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları toplam boyuta göre teorik bilgi düzeyi, uygulama becerisi ve formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.29’da verilmiştir.

Tablo 4.29: Eğitim Durumlarına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları

Anket Maddeler	Eğitim Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Teorik Bilgi Düzeyi Toplam	Üniversite	313	2,77	0,748	0,042	0,551	0,577	
	Lisans Üstü	17	2,75	0,910	0,220			
	Diğer	8	3,05	0,444	0,157			
	Toplam	338	2,78	0,750	0,040			
Uygulama Becerisi Toplam	Üniversite	313	2,70	0,796	0,045	0,253	0,777	
	Lisans Üstü	17	2,81	0,892	0,216			
	Diğer	8	2,58	0,591	0,209			
	Toplam	338	2,71	0,796	0,043			
Formasyon Becerisi Toplam	Üniversite	313	3,51	0,812	0,045	0,290	0,749	
	Lisans Üstü	17	3,42	0,784	0,190			
	Diğer	8	3,32	0,613	0,216			
	Toplam	338	3,50	0,806	0,043			

$p<0,050$

Tablo 4.29 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri eğitim durumlarına göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama diğer bölümlerden mezun olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,05$) ve en düşük ortalama lisansüstü mezunu olan ($\bar{X}=2,75$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,577$).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri eğitim durumlarına göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama lisansüstü mezunu olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,81$) ve en düşük ortalama diğer bölümlerden mezunu olan ($\bar{X}=2,58$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,777$).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri eğitim durumlarına göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama üniversite mezunu olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,51$) ve en düşük ortalama diğer bölümlerden mezunu olan ($\bar{X}=3,32$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,749$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları bölüme göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.30’da verilmiştir.

Tablo 4.30: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Mezuniyet Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Sınıf Öğretmenliği	262	2,42	1,017	335	1,666	,097
	Diğer	75	2,20	1,053			
Jimnastik	Sınıf Öğretmenliği	262	2,04	0,994	335	1,13	,259
	Diğer	75	1,89	0,924			
Futbol	Sınıf Öğretmenliği	262	2,89	1,397	335	3,123	,002
	Diğer	75	2,33	1,266			
Voleybol	Sınıf Öğretmenliği	262	3,07	1,147	335	2,598	,010
	Diğer	75	2,68	1,176			
Basketbol	Sınıf Öğretmenliği	262	2,82	1,137	335	2,422	,016
	Diğer	75	2,45	1,177			
Hentbol	Sınıf Öğretmenliği	262	1,99	1,067	335	1,983	,048
	Diğer	75	1,72	0,909			
Masa Tenisi	Sınıf Öğretmenliği	262	2,75	1,267	335	2,212	,028

	Diğer	75	2,39	1,24			
Halk Oyunları	Sınıf Öğretmenliği	262	2,37	1,192	335	1,979	,049
	Diğer	75	2,07	1,095			
Eğitsel Oyunlar	Sınıf Öğretmenliği	262	3,44	1,018	335	4,134	,000
	Diğer	75	2,89	0,938			
Düzen Alıştırmaları	Sınıf Öğretmenliği	262	3,39	1,051	335	2,633	,009
	Diğer	75	3,04	0,922			
Beden Dersinin Amaçları	Sınıf Öğretmenliği	262	3,53	0,977	335	3,026	,003
	Diğer	75	3,15	0,982			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Sınıf Öğretmenliği	262	3,24	0,978	335	3,352	,001
	Diğer	75	2,81	0,954			
Araç-gereç ve Malzemeler	Sınıf Öğretmenliği	262	3,33	0,947	335	2,894	,004
	Diğer	75	2,97	0,944			
Boyut Toplamı	Sınıf Öğretmenliği	262	2,86	0,735	335	3,747	,000
	Diğer	75	2,50	0,733			

p<0,050

Tablo 4.30 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre karşılaştırıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında “Atletizm” ve “Jimnastik” konuları dışında diğer tüm konularda anlamlı fark görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,86$), diğer alandan mezun olan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,50$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenlerin arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=3,747$; $p=,000$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=2,42$) hem de diğer

alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,20$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=2,04$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,89$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,89$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,33$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,07$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,68$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,82$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,45$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,99$) kendilerini “çok az” yeterli görürken, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,72$) kendilerini “hiç” yeterli görmemişlerdir. Masa Tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,75$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,39$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk Oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=2,37$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,07$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel Oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,89$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,39$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,04$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden Dersinin Amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,53$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,24$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,81$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve Malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,33$) hem de diğer alandan mezun

olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,97$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,86$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,50$) kendilerini “ çok az” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları bölüme göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.31’de verilmiştir.

Tablo 4.31: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Mezuniyet Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Sınıf Öğretmenliği	262	2,21	1,079	335	2,737	0,007
	Diğer	75	1,84	0,901			
Jimnastik	Sınıf Öğretmenliği	262	1,94	0,963	335	2,793	0,006
	Diğer	75	1,60	0,838			
Futbol	Sınıf Öğretmenliği	262	2,73	1,441	335	4,016	0,000
	Diğer	75	2,00	1,174			
Voleybol	Sınıf Öğretmenliği	262	2,94	1,229	335	4,016	0,000
	Diğer	75	2,31	1,139			
Basketbol	Sınıf Öğretmenliği	262	2,70	1,180	335	2,842	0,005
	Diğer	75	2,23	1,538			
Hentbol	Sınıf Öğretmenliği	262	1,98	1,111	335	2,285	0,023
	Diğer	75	1,67	0,875			
Masa Tenisi	Sınıf Öğretmenliği	262	2,68	1,303	335	3,533	0,000
	Diğer	75	2,09	1,129			
Halk Oyunları	Sınıf Öğretmenliği	262	2,37	1,242	335	1,307	0,192
	Diğer	75	2,16	1,066			
Eğitsel Oyunlar	Sınıf Öğretmenliği	262	3,37	1,078	335	4,630	0,000
	Diğer	75	2,73	0,977			
Düzen Alıştırmaları	Sınıf Öğretmenliği	262	3,34	1,070	335	2,628	0,009
	Diğer	75	2,99	0,908			

Beden Dersinin Amaçları	Sınıf Öğretmenliği	262	3,59	0,973	335	3,932	0,000
	Diğer	75	3,09	0,947			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Sınıf Öğretmenliği	262	3,29	0,990	335	3,347	0,001
	Diğer	75	2,87	0,875			
Araç-gereç ve Malzemeler	Sınıf Öğretmenliği	262	3,48	0,985	335	3,871	0,000
	Diğer	75	2,99	0,937			
Boyut Toplamı	Sınıf Öğretmenliği	262	2,81	0,795	335	4,615	0,000
	Diğer	75	2,35	0,690			

p<0,050

Tablo 4.31 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre karşılaştırıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında “Halk Oyunları” konusu dışında diğer tüm konularda anlamlı fark görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,81$), diğer alandan mezun olan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,35$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenlerin arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=4,615$; $p=,000$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=2,21$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,84$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,94$) kendilerini “çok az” yeterli görürken, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,60$) kendilerini “hiç” yeterli görmemişlerdir. Futbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,73$) kendilerini “biraz”, diğer

alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,00$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,94$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,31$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,70$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,23$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,98$) kendilerini “çok az” yeterli görürken, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=1,67$) kendilerini “hiç” yeterli görmemişlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,68$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,09$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=2,37$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,16$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,37$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,73$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırılmaları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,34$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,99$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden Dersinin Amaçları konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,09$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem sınıf öğretmenliği alanından ($\bar{X}=3,29$) hem de diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,87$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve Malzemeler konusundaki uygulama düzeyleri açısından sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,48$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,99$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,81$) kendilerini “biraz”, diğer alandan mezun olan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,35$) kendilerini “çok az” yeterli buldukları görülmüştür.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları bölüme göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.32’de verilmiştir.

Tablo 4.32: Mezun Oldukları Bölüme Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Mezuniyet Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,61	0,952	335	4,564	0,000
	Diğer	75	3,04	0,936			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,75	0,886	335	5,141	0,000
	Diğer	75	3,16	0,855			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,55	0,928	335	4,760	0,000
	Diğer	75	2,96	1,006			
Fiziksel özürülü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,23	1,075	335	4,401	0,000
	Diğer	75	2,63	0,897			
Öğrencileri derse motive edebilme	Sınıf Öğretmenliği	262	4,02	0,873	335	5,433	0,000
	Diğer	75	3,39	0,943			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,69	0,955	335	4,435	0,000
	Diğer	75	3,13	0,977			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,27	1,046	335	2,974	0,003
	Diğer	75	2,88	0,838			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,59	1,053	335	3,412	0,001
	Diğer	75	3,12	1,065			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Sınıf Öğretmenliği	262	3,56	0,932	335	4,367	0,000
	Diğer	75	3,03	0,944			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Sınıf Öğretmenliği	262	4,01	0,897	335	4,068	0,000
	Diğer	75	3,52	0,978			
Boyut Toplamı	Sınıf Öğretmenliği	262	3,62	0,775	335	5,339	0,000
	Diğer	75	3,08	0,776			

$p < 0,050$

Tablo 4.32 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre karşılaştırıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara

bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı fark görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,62$), diğer alandan mezun olan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,08$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenlerin arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=5,339$; $p=,000$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,61$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,04$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,75$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,16$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,55$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,96$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürülü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem sınıf öğretmenliği alanından mezun olan ($\bar{X}=3,23$), hem de diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,63$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=4,02$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,69$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,13$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri

açısından, hem sınıf öğretmenliği alanından mezun olan ($\bar{X}=3,27$), hem de diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=2,88$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,12$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,03$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem sınıf öğretmenliği alanından mezun olan ($\bar{X}=4,01$), hem de diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,52$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, sınıf öğretmenliği alanından mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,62$) kendilerini “oldukça”, diğer alandan mezun olan öğretmenler ($\bar{X}=3,08$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yere göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.33’te verilmiştir.

Tablo 4.33: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeler	Okulun Bulunduğu Yer	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	İlçe Merkezi	202	2,43	1,049	0,074	1,380	0,253	
	Belde	65	2,18	1,014	0,126			
	Köy	71	2,39	0,963	0,114			
	Toplam	338	2,37	1,026	0,056			
Jimnastik	İlçe Merkezi	202	2,01	1,027	0,072	0,558	0,573	
	Belde	65	1,91	0,879	0,109			
	Köy	71	2,08	0,922	0,109			
	Toplam	338	2,01	0,977	0,053			
Futbol	İlçe Merkezi	202	2,51	1,313	0,092	9,347	0,000	Fark Var
	Belde	65	2,97	1,479	0,183			
	Köy	71	3,28	1,354	0,161			
	Toplam	338	2,76	1,388	0,075			
Voleybol	İlçe Merkezi	202	2,89	1,179	0,083	3,074	0,048	Fark Var
	Belde	65	2,92	1,065	0,132			

	Köy	71	3,28	1,185	0,141			
	Toplam	338	2,98	1,167	0,063			
Basketbol	İlçe Merkezi	202	2,63	1,113	0,078	3,117	0,046	Fark Var
	Belde	65	2,72	1,206	0,150			
	Köy	71	3,03	1,183	0,140			
	Toplam	338	2,73	1,153	0,063			
Hentbol	İlçe Merkezi	202	1,97	1,076	0,076	0,919	0,400	
	Belde	65	1,77	0,915	0,113			
	Köy	71	1,96	1,034	0,123			
	Toplam	338	1,93	1,038	0,056			
Masa Tenisi	İlçe Merkezi	202	2,53	1,262	0,089	4,617	0,011	Fark Var
	Belde	65	2,66	1,189	0,148			
	Köy	71	3,06	1,297	0,154			
	Toplam	338	2,67	1,270	0,069			
Halk Oyunları	İlçe Merkezi	202	2,46	1,205	0,085	4,496	0,012	Fark Var
	Belde	65	2,12	1,139	0,141			
	Köy	71	2,03	1,055	0,125			
	Toplam	338	2,30	1,175	0,064			
Eğitsel Oyunlar	İlçe Merkezi	202	3,33	1,081	0,076	0,170	0,844	
	Belde	65	3,25	0,884	0,110			
	Köy	71	3,31	0,994	0,118			
	Toplam	338	3,31	1,025	0,056			
Düzen Alıştırmaları	İlçe Merkezi	202	3,32	1,017	0,072	0,389	0,678	
	Belde	65	3,22	0,992	0,123			
	Köy	71	3,37	1,124	0,133			
	Toplam	338	3,31	1,034	0,056			
Beden Dersinin Amaçları	İlçe Merkezi	202	3,40	1,023	0,072	0,525	0,592	
	Belde	65	3,48	0,954	0,118			
	Köy	71	3,54	0,939	0,111			
	Toplam	338	3,44	0,992	0,054			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	İlçe Merkezi	202	3,11	1,011	0,071	0,311	0,733	
	Belde	65	3,17	0,928	0,115			
	Köy	71	3,21	0,984	0,117			
	Toplam	338	3,14	0,988	0,054			
Araç- gereç ve Malzemeler	İlçe Merkezi	202	3,17	0,957	0,067	2,016	0,135	
	Belde	65	3,31	0,951	0,118			
	Köy	71	3,42	0,951	0,113			
	Toplam	338	3,25	0,958	0,052			

p<0,050

Tablo 4.33 incelediğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri, Futbol konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,28$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,51$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,000). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,28$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,89$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,048). Basketbol konusunda en yüksek

ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,03$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,046$). Masa Tenisi konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,06$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,53$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,011$). Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,46$) ve en düşük ortalamanın ise okulu köyde bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,03$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,012$).

Diğer maddeler incelendiğinde, Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın ilçe merkezinde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,43$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,18$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,253$). Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,08$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,91$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,573$). Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın ilçe merkezinde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,97$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,77$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,400$). Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,33$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,25$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,844$). Düzen alıştırılmaları konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,22$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,678$). Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev

yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,54$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,40$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,592$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,21$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,11$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,733$). Araç gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,42$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,17$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,135$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yere göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.34’te verilmiştir.

Tablo 4.34: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeler	Okulun Bulunduğu Yer	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	İlçe Merkezi	202	2,23	1,061	0,075	3,674	0,026	Fark Var
	Belde	65	1,83	1,039	0,129			
	Köy	71	2,10	1,002	0,119			
	Toplam	338	2,13	1,053	0,057			
Jimnastik	İlçe Merkezi	202	1,90	0,967	0,068	2,615	0,075	
	Belde	65	1,63	0,858	0,106			
	Köy	71	1,97	0,941	0,112			
	Toplam	338	1,86	0,946	0,051			
Futbol	İlçe Merkezi	202	2,36	1,302	0,092	6,265	0,002	Fark Var
	Belde	65	2,68	1,612	0,200			
	Köy	71	3,03	1,444	0,171			
	Toplam	338	2,56	1,418	0,077			
Voleybol	İlçe Merkezi	202	2,73	1,250	0,088	3,696	0,026	Fark Var
	Belde	65	2,63	1,180	0,146			
	Köy	71	3,14	1,211	0,144			
	Toplam	338	2,80	1,238	0,067			
Basketbol	İlçe Merkezi	202	2,51	1,198	0,084	1,472	0,231	
	Belde	65	2,57	1,600	0,199			
	Köy	71	2,82	1,175	0,139			
	Toplam	338	2,59	1,282	0,070			
Hentbol	İlçe Merkezi	202	2,00	1,135	0,080	2,215	0,111	
	Belde	65	1,68	0,937	0,116			
	Köy	71	1,89	0,964	0,114			
	Toplam	338	1,91	1,069	0,058			
Masa Tenisi	İlçe Merkezi	202	2,43	1,284	0,090	4,156	0,016	Fark Var

	Belde	65	2,49	1,264	0,157			
	Köy	71	2,93	1,269	0,151			
	Toplam	338	2,54	1,289	0,070			
Halk Oyunları	İlçe Merkezi	202	2,48	1,222	0,086	4,105	0,017	Fark Var
	Belde	65	2,09	1,195	0,148			
	Köy	71	2,10	1,110	0,132			
	Toplam	338	2,32	1,206	0,066			
Eğitsel Oyunlar	İlçe Merkezi	202	3,26	1,108	0,078	0,517	0,597	
	Belde	65	3,11	1,048	0,130			
	Köy	71	3,27	1,068	0,127			
	Toplam	338	3,23	1,087	0,059			
Düzen Alıştırmaları	İlçe Merkezi	202	3,32	0,988	0,069	0,790	0,455	
	Belde	65	3,18	1,088	0,135			
	Köy	71	3,17	1,159	0,138			
	Toplam	338	3,26	1,044	0,057			
Beden Dersinin Amaçları	İlçe Merkezi	202	3,49	0,958	0,067	0,302	0,740	
	Belde	65	3,54	0,985	0,122			
	Köy	71	3,41	1,077	0,128			
	Toplam	338	3,48	0,987	0,054			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	İlçe Merkezi	202	3,21	0,987	0,069	0,089	0,915	
	Belde	65	3,15	0,988	0,123			
	Köy	71	3,20	0,965	0,115			
	Toplam	338	3,20	0,980	0,053			
Araç- gereç ve Malzemeler	İlçe Merkezi	202	3,33	1,009	0,071	0,544	0,581	
	Belde	65	3,43	0,935	0,116			
	Köy	71	3,45	1,011	0,120			
	Toplam	338	3,37	0,994	0,054			

p<0,050

Tablo 4.34 incelediğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın ilçe merkezinde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,23$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,83$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,026$). Futbol konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,03$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,36$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,002$). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,14$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,026$). Masa Tenisi konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,93$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,43$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir

farkın olduğu görülmektedir ($p=0,016$). Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,48$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,09$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,017$).

Diğer maddeler incelendiğinde, Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,97$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,63$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,075$). Basketbol konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,82$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,51$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,231$). Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın ilçe merkezinde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,00$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,68$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,111$). Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamanın köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,27$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,11$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,597$). Düzen alıştırılmaları konusunda en yüksek ortalamanın ilçelerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,32$) ve en düşük ortalamanın ise okulu köyde bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,17$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,455$). Beden eğitimi dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamanın beldede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,54$) ve en düşük ortalamanın ise okulu köyde bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,41$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,740$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda en yüksek ortalamanın ilçelerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,21$) ve en düşük ortalamanın ise okulu beldede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,15$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz

sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,915$). Araç gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamanın köylerde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,45$) ve en düşük ortalamanın ise okulu ilçede bulunan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,33$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,581$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yere göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.35’te verilmiştir.

Tablo 4.35: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeler	Okulun Bulunduğu Yer	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	İlçe Merkezi	202	3,41	0,964	0,068	1,238	0,291	
	Belde	65	3,58	0,934	0,116			
	Köy	71	3,58	1,037	0,123			
	Toplam	338	3,48	0,975	0,053			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	İlçe Merkezi	202	3,58	0,884	0,062	0,462	0,631	
	Belde	65	3,68	0,868	0,108			
	Köy	71	3,68	1,025	0,122			
	Toplam	338	3,62	0,911	0,050			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	İlçe Merkezi	202	3,41	0,975	0,069	0,224	0,799	
	Belde	65	3,37	0,977	0,121			
	Köy	71	3,48	0,984	0,117			
	Toplam	338	3,42	0,975	0,053			
Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	İlçe Merkezi	202	3,07	1,049	0,074	0,120	0,887	
	Belde	65	3,14	1,029	0,128			
	Köy	71	3,11	1,153	0,137			
	Toplam	338	3,09	1,065	0,058			
Öğrencileri derse motive edebilme	İlçe Merkezi	202	3,79	0,935	0,066	2,161	0,117	
	Belde	65	4,02	0,820	0,102			
	Köy	71	3,99	0,993	0,118			
	Toplam	338	3,87	0,930	0,051			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	İlçe Merkezi	202	3,48	0,978	0,069	1,915	0,149	
	Belde	65	3,63	0,911	0,113			
	Köy	71	3,73	1,068	0,127			
	Toplam	338	3,56	0,988	0,054			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	İlçe Merkezi	202	3,13	0,953	0,067	1,048	0,352	
	Belde	65	3,34	1,004	0,125			
	Köy	71	3,18	1,187	0,141			
	Toplam	338	3,18	1,016	0,055			

Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	İlçe Merkezi	202	3,58	1,020	0,072	1,949	0,144	
	Belde	65	3,35	1,052	0,131			
	Köy	71	3,34	1,206	0,143			
	Toplam	338	3,49	1,071	0,058			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	İlçe Merkezi	202	3,36	0,915	0,064	2,718	0,067	
	Belde	65	3,46	0,985	0,122			
	Köy	71	3,66	1,027	0,122			
	Toplam	338	3,44	0,958	0,052			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	İlçe Merkezi	202	3,86	0,943	0,066	0,644	0,526	
	Belde	65	3,92	0,924	0,115			
	Köy	71	4,00	0,926	0,110			
	Toplam	338	3,90	0,935	0,051			

p<0,050

Tablo 4.35 incelediğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusunda en yüksek ortalamanın köy ve beldelerdeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,58$) ve en düşük ortalamasının ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,41$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,291). Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusunda en yüksek ortalamasının köy ve beldelerdeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,68$) ve en düşük ortalamasının ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,58$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,631). Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusunda en yüksek ortalamasının köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,48$) ve en düşük ortalamasının beldede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,799). Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusunda en yüksek ortalamasının beldede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,14$) ve en düşük ortalamasının ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,07$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,887). Öğrencileri derse motive edebilme konusunda en yüksek ortalamasının beldede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,02$) ve en düşük ortalamasının ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,79$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,117). Derslerde farklı

öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusunda en yüksek ortalamanın köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,73$) ve en düşük ortalamanın ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,48$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,149$). Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusunda en yüksek ortalamanın belde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,34$) ve en düşük ortalamanın ilçe merkezindeki öğretmenlerde ($\bar{X}=3,13$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,352$). Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusunda en yüksek ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,58$) ve en düşük ortalamanın köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,34$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,144$). Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusunda en yüksek ortalamanın köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,66$) ve en düşük ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,36$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,067$). Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusunda en yüksek ortalamanın köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,00$) ve en düşük ortalamanın ilçede görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,86$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,526$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin okulun bulunduğu yere göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları toplam boyuta göre teorik bilgi düzeyi, uygulama becerisi ve formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.36’da verilmiştir.

Tablo 4.36: Okulun Bulunduğu Yere Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları

Anket Maddeler	Okulun Bulunduğu Yer	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Teorik Bilgi Düzeyi Toplam	İlçe merkezi	202	2,75	0,780	0,054	1,457	0,234	
	Belde	65	2,74	0,720	0,089			
	Köy	71	2,92	0,682	0,080			
	Toplam	338	2,78	0,750	0,040			
	İlçe merkezi	202	2,71	0,820	0,057	0,951	0,387	
	Belde	65	2,61	0,794	0,098			

Uygulama Becerisi Toplam	Köy	71	2,80	0,723	0,085			
	Toplam	338	2,71	0,796	0,043			
Formasyon Becerisi Toplam	İlçe merkezi	202	3,46	0,789	0,055	0,600	0,550	
	Belde	65	3,54	0,779	0,096			
	Köy	71	3,57	0,878	0,104			
	Toplam	338	3,50	0,806	0,043			

$p < 0,050$

Tablo 4.36 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri okulun bulunduğu yere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama Köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,92$) ve en düşük ortalama belde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,74$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, okulun bulunduğu yere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,234$).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri okulun bulunduğu yere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,80$) ve en düşük ortalama ise belde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,61$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, okulun bulunduğu yere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,387$).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri okulun bulunduğu yere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama köyde görev yapan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,57$) ve en düşük ortalama ilçe merkezinde görev yapan ($\bar{X}=3,46$) olduğu görülmektedir. Fakat sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, okulun bulunduğu yere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı görülmektedir ($p=0,550$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.37’de verilmiştir.

Tablo 4.37: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	34	2,50	1,052	336	0,762	0,447
	Hayır	304	2,36	1,024			
Jimnastik	Evet	34	2,12	1,008	336	0,702	0,483
	Hayır	304	1,99	0,975			
Futbol	Evet	34	3,85	1,258	336	4,996	0,000
	Hayır	304	2,64	1,350			
Voleybol	Evet	34	3,41	1,209	336	2,293	0,022
	Hayır	304	2,93	1,154			
Basketbol	Evet	34	3,21	1,122	336	2,538	0,012
	Hayır	304	2,68	1,146			
Hentbol	Evet	34	2,18	1,193	336	1,486	0,138
	Hayır	304	1,90	1,018			
Masa Tenisi	Evet	34	3,26	1,310	336	2,933	0,004
	Hayır	304	2,60	1,249			
Halk Oyunları	Evet	34	1,82	1,086	336	-2,522	0,012
	Hayır	304	2,36	1,174			
Eğitsel Oyunlar	Evet	34	3,03	1,087	336	-1,691	0,092
	Hayır	304	3,34	1,015			
Düzen Alıştırmaları	Evet	34	3,21	1,149	336	-0,622	0,534
	Hayır	304	3,32	1,022			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	34	3,50	1,052	336	0,348	0,728
	Hayır	304	3,44	0,986			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	34	3,32	1,036	336	1,130	0,259
	Hayır	304	3,12	0,983			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	34	3,50	1,022	336	1,618	0,107
	Hayır	304	3,22	0,948			
Boyut Toplamı	Evet	34	2,99	0,751	336	1,711	0,088
	Hayır	304	2,76	0,748			

p<0,050

Tablo 4.37 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma durumlarına göre karşılaştırıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar” ve “Düzen Alıştırmaları” konuları dışında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa

Tenisi” ve “Halk Oyunları” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir ($p < 0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,99$), birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,76$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, birleştirilmiş sınıf okutan ile okutmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=1,711$; $p=,088$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,50$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,36$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,12$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,99$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,85$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,64$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,93$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,21$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,68$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,18$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,90$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa Tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,26$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,60$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Halk Oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=1,82$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,36$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel Oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,03$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin

($\bar{X}=3,34$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,21$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,32$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden Dersinin Amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,50$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,32$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,12$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve Malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,50$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,22$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,99$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,76$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.38’de verilmiştir.

Tablo 4.38: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	34	2,21	1,095	336	0,459	0,647
	Hayır	304	2,12	1,049			
Jimnastik	Evet	34	1,94	0,952	336	0,502	0,616
	Hayır	304	1,86	0,947			
Futbol	Evet	34	3,65	1,300	336	4,861	0,000
	Hayır	304	2,44	1,380			
Voleybol	Evet	34	3,24	1,232	336	2,194	0,029
	Hayır	304	2,75	1,231			
Basketbol	Evet	34	3,03	1,087	336	2,124	0,034
	Hayır	304	2,54	1,294			
Hentbol	Evet	34	2,06	0,983	336	0,848	0,397

	Hayır	304	1,89	1,079			
Masa Tenisi	Evet	34	3,18	1,267	336	3,052	0,002
	Hayır	304	2,47	1,274			
Halk Oyunları	Evet	34	1,82	1,086	336	-2,566	0,011
	Hayır	304	2,38	1,207			
Eğitsel Oyunlar	Evet	34	2,85	1,132	336	-2,149	0,032
	Hayır	304	3,27	1,075			
Düzen Alıştırmaları	Evet	34	2,97	1,087	336	-1,728	0,085
	Hayır	304	3,30	1,036			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	34	3,53	1,134	336	0,312	0,755
	Hayır	304	3,47	0,971			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	34	3,26	0,963	336	0,417	0,677
	Hayır	304	3,19	0,983			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	34	3,56	0,991	336	1,151	0,250
	Hayır	304	3,35	0,994			
Boyut Toplamı	Evet	34	2,86	0,759	336	1,209	0,227
	Hayır	304	2,69	0,799			

p<0,050

Tablo 4.38 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma durumlarına göre karşılaştırıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar” ve “Düzen Alıştırmaları” konuları dışında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki uygulama becerisine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir (p< 0,050).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,86$), birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,69$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, birleştirilmiş sınıf okutan ile okutmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir (t=1,209; p=,227).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Atletizm konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,21$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,12$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=1,94$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,86$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,65$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,44$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,24$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,75$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,03$) kendilerini “biraz”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,06$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,89$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,18$) kendilerini “biraz”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,47$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=1,82$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,38$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,85$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,27$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,97$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,30$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,53$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,47$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakarlıkları ve ilkyardım konusundaki uygulama düzeyleri açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=3,26$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,19$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama düzeyleri açısından birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan

öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, açısından hem birleştirilmiş sınıf okutan ($\bar{X}=2,86$) hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,69$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin birleştirilmiş sınıf okutma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.39’da verilmiştir.

Tablo 4.39: Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Birleştirilmiş Sınıf Okutma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P																																																																																																																				
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Evet	34	3,79	1,122	336	1,994	0,047																																																																																																																				
	Hayır	304	3,44	0,953				Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evet	34	3,82	1,141	336	1,387	0,167	Hayır	304	3,60	0,881	Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	34	3,56	1,133	336	0,893	0,372	Hayır	304	3,40	0,956	Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	34	3,15	1,077	336	0,319	0,750	Hayır	304	3,09	1,065	Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	34	4,15	1,158	336	1,819	0,070	Hayır	304	3,84	0,898	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018	Hayır	304	3,52	0,958	Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evet	34	3,82	1,141	336	1,387	0,167																																																																																																																				
	Hayır	304	3,60	0,881				Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	34	3,56	1,133	336	0,893	0,372	Hayır	304	3,40	0,956	Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	34	3,15	1,077	336	0,319	0,750	Hayır	304	3,09	1,065	Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	34	4,15	1,158	336	1,819	0,070	Hayır	304	3,84	0,898	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018	Hayır	304	3,52	0,958	Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779								
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	34	3,56	1,133	336	0,893	0,372																																																																																																																				
	Hayır	304	3,40	0,956				Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	34	3,15	1,077	336	0,319	0,750	Hayır	304	3,09	1,065	Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	34	4,15	1,158	336	1,819	0,070	Hayır	304	3,84	0,898	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018	Hayır	304	3,52	0,958	Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																				
Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	34	3,15	1,077	336	0,319	0,750																																																																																																																				
	Hayır	304	3,09	1,065				Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	34	4,15	1,158	336	1,819	0,070	Hayır	304	3,84	0,898	Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018	Hayır	304	3,52	0,958	Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																
Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	34	4,15	1,158	336	1,819	0,070																																																																																																																				
	Hayır	304	3,84	0,898				Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018	Hayır	304	3,52	0,958	Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																												
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	34	3,94	1,179	336	2,374	0,018																																																																																																																				
	Hayır	304	3,52	0,958				Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022	Hayır	304	3,14	0,989	Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																																								
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	34	3,56	1,186	336	2,304	0,022																																																																																																																				
	Hayır	304	3,14	0,989				Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206	Hayır	304	3,46	1,071	Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																																																				
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	34	3,71	1,06	336	1,268	0,206																																																																																																																				
	Hayır	304	3,46	1,071				Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002	Hayır	304	3,39	0,93	Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																																																																
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	34	3,91	1,083	336	3,060	0,002																																																																																																																				
	Hayır	304	3,39	0,93				Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215	Hayır	304	3,88	0,906	Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																																																																												
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	34	4,09	1,164	336	1,243	0,215																																																																																																																				
	Hayır	304	3,88	0,906				Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045	Hayır	304	3,47	0,779																																																																																																								
Boyut Toplamı	Evet	34	3,76	0,991	336	2,014	0,045																																																																																																																				
	Hayır	304	3,47	0,779																																																																																																																							

p<0,050

Tablo 4.39 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma

durumlarına göre karşılaştırıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, tüm konularda birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme”, “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” ve “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir ($p < 0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,76$), birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,47$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, birleştirilmiş sınıf okutan ile okutmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,014$; $p=,045$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,79$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,82$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,60$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,40$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürülü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,15$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,09$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri

düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=4,15$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,84$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,94$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,52$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,14$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,71$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,46$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,91$) kendilerini “oldukça”, birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=4,09$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,88$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise hem birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler ($\bar{X}=3,76$), hem de birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,47$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin spor lisansına sahip olma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.40’da verilmiştir.

Tablo 4.40: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Spor Lisansı Olma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	52	2,56	1,127	336	1,414	0,158
	Hayır	286	2,34	1,005			

Jimnastik	Evet	52	2,00	1,188	336	-0,047	0,962
	Hayır	286	2,01	0,937			
Futbol	Evet	52	3,65	1,327	336	5,223	0,000
	Hayır	286	2,60	1,338			
Voleybol	Evet	52	3,71	1,126	336	5,099	0,000
	Hayır	286	2,85	1,126			
Basketbol	Evet	52	3,38	1,069	336	4,553	0,000
	Hayır	286	2,62	1,130			
Hentbol	Evet	52	2,54	1,379	336	4,772	0,000
	Hayır	286	1,81	0,924			
Masa Tenisi	Evet	52	3,35	1,327	336	4,310	0,000
	Hayır	286	2,54	1,221			
Halk Oyunları	Evet	52	2,33	1,279	336	0,168	0,867
	Hayır	286	2,30	1,157			
Eğitsel Oyunlar	Evet	52	3,38	1,051	336	0,565	0,573
	Hayır	286	3,30	1,022			
Düzen Alıştırmaları	Evet	52	3,63	1,010	336	2,474	0,014
	Hayır	286	3,25	1,029			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	52	3,40	1,125	336	-0,315	0,753
	Hayır	286	3,45	0,968			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	52	3,44	1,074	336	2,399	0,017
	Hayır	286	3,09	0,964			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	52	3,60	0,955	336	2,876	0,004
	Hayır	286	3,19	0,946			
Boyut Toplamı	Evet	52	3,15	0,799	336	3,918	0,000
	Hayır	286	2,71	0,723			

p<0,050

Tablo 4.40 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansına sahip olma durumlarına göre karşılaştırıldığında, spor lisansı olan öğretmenler, “Jimnastik” ve “Beden Dersinin Amaçları” konuları dışında spor lisansı olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansına sahip olan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Düzen Alıştırmaları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir (p < 0,050).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, spor lisansına sahip olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,15$), spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,71$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, spor lisansına sahip olan ile spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=3,918$; $p=,000$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,56$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,34$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,00$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,01$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,65$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,60$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,71$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,85$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=3,38$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,62$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,54$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,81$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,33$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,30$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=3,38$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,30$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırılmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,63$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,25$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden

dersinin amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=3,40$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,09$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,60$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,19$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=3,15$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,71$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin spor lisansına sahip olma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.41’de verilmiştir.

Tablo 4.41: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Spor Lisansı Olma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	52	2,46	1,163	336	2,509	0,013
	Hayır	286	2,07	1,022			
Jimnastik	Evet	52	2,02	1,075	336	1,288	0,199
	Hayır	286	1,84	0,920			
Futbol	Evet	52	3,35	1,467	336	4,455	0,000
	Hayır	286	2,42	1,363			
Voleybol	Evet	52	3,52	1,163	336	4,721	0,000
	Hayır	286	2,66	1,208			
Basketbol	Evet	52	3,29	1,126	336	4,393	0,000
	Hayır	286	2,46	1,269			
Hentbol	Evet	52	2,38	1,316	336	3,529	0,000
	Hayır	286	1,83	0,997			
Masa Tenisi	Evet	52	3,25	1,341	336	4,408	0,000
	Hayır	286	2,42	1,239			
Halk Oyunları	Evet	52	2,35	1,312	336	0,154	0,878
	Hayır	286	2,32	1,188			

Eğitsel Oyunlar	Evet	52	3,46	1,056	336	1,669	0,096
	Hayır	286	3,19	1,089			
Düzen Alıştırmaları	Evet	52	3,71	1,016	336	3,417	0,001
	Hayır	286	3,18	1,030			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	52	3,79	0,936	336	2,474	0,014
	Hayır	286	3,42	0,987			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	52	3,56	0,978	336	2,907	0,004
	Hayır	286	3,13	0,968			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	52	3,71	1,035	336	2,696	0,007
	Hayır	286	3,31	0,976			
Boyut Toplamı	Evet	52	3,14	0,843	336	4,342	0,000
	Hayır	286	2,63	0,762			

p<0,050

Tablo 4.41 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansına sahip olma durumlarına göre karşılaştırıldığında, spor lisansına sahip olan öğretmenler, tüm konularda spor lisansına sahip olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansına sahip olan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir (p < 0,050).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, spor lisansına sahip olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,14$), spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,63$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, spor lisansına sahip olan ile spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir (t=4,342; p=,000).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama becerileri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,46$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,07$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama becerileri açısından hem spor lisansına sahip olan

($\bar{X}=2,02$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,84$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,42$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,52$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,66$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,29$) kendilerini “biraz”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,46$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama becerileri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,38$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,83$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,25$) kendilerini “biraz”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,42$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama becerileri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=2,35$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,32$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,46$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,19$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,71$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,18$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki uygulama becerileri açısından hem spor lisansına sahip olan ($\bar{X}=3,79$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,42$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,13$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama becerileri açısından spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,71$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,31$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, açısından hem spor lisansına sahip

olan ($\bar{X}=3,14$) hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,63$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin spor lisansına sahip olma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.42’de verilmiştir.

Tablo 4.42: Spor Lisansına Sahip Olma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Spor Lisansı Olma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Evet	52	3,58	1,054	336	0,785	0,433
	Hayır	286	3,46	0,961			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evet	52	3,79	0,977	336	1,466	0,144
	Hayır	286	3,59	0,897			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	52	3,58	1,016	336	1,286	0,199
	Hayır	286	3,39	0,966			
Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	52	3,38	1,123	336	2,168	0,031
	Hayır	286	3,04	1,047			
Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	52	4,12	0,922	336	2,055	0,041
	Hayır	286	3,83	0,926			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	52	3,96	0,969	336	3,211	0,001
	Hayır	286	3,49	0,976			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	52	3,37	1,085	336	1,429	0,154
	Hayır	286	3,15	1,001			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	52	3,71	1,073	336	1,661	0,098
	Hayır	286	3,44	1,067			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	52	3,92	0,860	336	4,034	0,000
	Hayır	286	3,35	0,950			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	52	4,15	0,826	336	2,145	0,330
	Hayır	286	3,85	0,947			
Boyut Toplamı	Evet	52	3,75	0,837	336	2,459	0,014
	Hayır	286	3,45	0,793			

$p<0,050$

Tablo 4.42 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansına sahip olma durumlarına göre karşılaştırıldığında, spor lisansına sahip olan öğretmenler, tüm konularda spor lisansına sahip olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun

dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansına sahip olan öğretmenler “Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme”, “Öğrencileri derse motive edebilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ve “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” konularında spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir ($p < 0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, spor lisansına sahip olan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,75$), spor lisansına sahip olmayan öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,45$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, spor lisansına sahip olan ile spor lisansına sahip olmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,459$; $p=,014$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,58$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,46$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,79$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,58$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,38$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,04$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=4,12$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,83$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor

lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,96$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,49$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,37$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,71$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,92$) kendilerini “oldukça”, spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem spor lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=4,15$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,85$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise hem spor lisansına sahip lisansına sahip olan öğretmenler ($\bar{X}=3,75$), hem de spor lisansına sahip olmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeylerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.43’te verilmiştir.

Tablo 4.43: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	43	2,53	1,141	336	1,109	0,268
	Hayır	295	2,35	1,009			
Jimmastik	Evet	43	2,09	1,019	336	0,625	0,532
	Hayır	295	1,99	0,972			
Futbol	Evet	43	2,88	1,434	336	0,608	0,543

	Hayır	295	2,75	1,383			
Voleybol	Evet	43	2,98	1,244	336	-0,015	0,988
	Hayır	295	2,98	1,157			
Basketbol	Evet	43	2,91	1,250	336	1,055	0,292
	Hayır	295	2,71	1,138			
Hentbol	Evet	43	2,05	1,154	336	0,814	0,416
	Hayır	295	1,91	1,021			
Masa Tenisi	Evet	43	2,51	1,387	336	-0,851	0,395
	Hayır	295	2,69	1,253			
Halk Oyunları	Evet	43	2,09	1,042	336	-1,248	0,213
	Hayır	295	2,33	1,192			
Eğitsel Oyunlar	Evet	43	3,19	1,180	336	-0,853	0,395
	Hayır	295	3,33	1,002			
Düzen Alıştırmaları	Evet	43	3,26	1,002	336	-0,372	0,710
	Hayır	295	3,32	1,040			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	43	3,37	1,155	336	-0,507	0,613
	Hayır	295	3,45	0,967			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	43	3,12	1,074	336	-0,182	0,855
	Hayır	295	3,15	0,977			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	43	3,09	0,971	336	-1,140	0,255
	Hayır	295	3,27	0,955			
Boyut Toplamı	Evet	43	2,77	0,840	336	-0,097	0,923
	Hayır	295	2,78	0,738			

p<0,050

Tablo 4.43 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre karşılaştırıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Atletizm”, “Jimnastik”, “Futbol”, “Basketbol” ve “Hentbol” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri daha yüksek çıkmıştır. Ayrıca “Voleybol” konusunda dersleri spor salonunda yapan ve yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri eşit çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı fark görülmemektedir (p < 0,050).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,77$), dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,78$) daha düşük çıkmıştır. Toplam boyuta göre, dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=-0,097$; $p=,923$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,53$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,35$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,09$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,99$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,88$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,75$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,98$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,98$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,91$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,71$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,05$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,91$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,51$) kendilerini “çok az”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,69$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,09$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,33$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,19$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,33$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen Alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor

salonunda yapan ($\bar{X}=3,26$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,32$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,37$) kendilerini “biraz”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “ oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,12$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,09$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,27$) kendilerini “ biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,77$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,78$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.44’te verilmiştir.

Tablo 4.44: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P																																																								
Atletizm	Evet	43	2,21	1,166	336	0,547	0,585																																																								
	Hayır	295	2,12	1,037				Jimnastik	Evet	43	1,93	0,936	336	0,491	0,623	Hayır	295	1,85	0,949	Futbol	Evet	43	2,70	1,456	336	0,671	0,503	Hayır	295	2,54	1,413	Voleybol	Evet	43	2,77	1,231	336	-0,161	0,872	Hayır	295	2,80	1,242	Basketbol	Evet	43	2,74	1,274	336	0,851	0,396	Hayır	295	2,57	1,284	Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299
Jimnastik	Evet	43	1,93	0,936	336	0,491	0,623																																																								
	Hayır	295	1,85	0,949				Futbol	Evet	43	2,70	1,456	336	0,671	0,503	Hayır	295	2,54	1,413	Voleybol	Evet	43	2,77	1,231	336	-0,161	0,872	Hayır	295	2,80	1,242	Basketbol	Evet	43	2,74	1,274	336	0,851	0,396	Hayır	295	2,57	1,284	Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299	Hayır	295	1,89	1,058								
Futbol	Evet	43	2,70	1,456	336	0,671	0,503																																																								
	Hayır	295	2,54	1,413				Voleybol	Evet	43	2,77	1,231	336	-0,161	0,872	Hayır	295	2,80	1,242	Basketbol	Evet	43	2,74	1,274	336	0,851	0,396	Hayır	295	2,57	1,284	Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299	Hayır	295	1,89	1,058																				
Voleybol	Evet	43	2,77	1,231	336	-0,161	0,872																																																								
	Hayır	295	2,80	1,242				Basketbol	Evet	43	2,74	1,274	336	0,851	0,396	Hayır	295	2,57	1,284	Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299	Hayır	295	1,89	1,058																																
Basketbol	Evet	43	2,74	1,274	336	0,851	0,396																																																								
	Hayır	295	2,57	1,284				Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299	Hayır	295	1,89	1,058																																												
Hentbol	Evet	43	2,07	1,142	336	1,041	0,299																																																								
	Hayır	295	1,89	1,058																																																											

Masa Tenisi	Evet	43	2,44	1,452	336	-0,558	0,577
	Hayır	295	2,56	1,265			
Halk Oyunları	Evet	43	2,12	1,028	336	-1,201	0,230
	Hayır	295	2,35	1,228			
Eğitsel Oyunlar	Evet	43	3,09	1,324	336	-0,889	0,374
	Hayır	295	3,25	1,049			
Düzen Alıştırmaları	Evet	43	3,26	1,157	336	-0,050	0,960
	Hayır	295	3,26	1,029			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	43	3,35	1,173	336	-0,927	0,354
	Hayır	295	3,50	0,958			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	43	3,37	1,176	336	1,246	0,214
	Hayır	295	3,17	0,948			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	43	3,28	1,098	336	-0,661	0,509
	Hayır	295	3,39	0,979			
Boyut Toplamı	Evet	43	2,71	0,917	336	0,044	0,965
	Hayır	295	2,71	0,778			

p<0,050

Tablo 4.44 incelediğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre karşılaştırıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Atletizm”, “Jimnastik”, “Futbol”, “Basketbol”, “Hentbol” ve “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. “Voleybol”, “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar”, “Beden Dersinin Amaçları” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri daha yüksek çıkmıştır. Ayrıca “Düzen Alıştırmaları” konusunda dersleri spor salonunda yapan ve yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri eşit çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı fark görülmemektedir ($p < 0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,71$) ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,71$) eşit çıkmıştır. Toplam boyuta göre, dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda

yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=0,044$; $p=,965$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,21$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,12$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=1,93$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,85$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama becerileri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,70$) kendilerini “biraz”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,77$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,80$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama becerileri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,74$) kendilerini “biraz”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,57$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,07$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,89$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,44$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,56$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,12$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,35$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,09$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,25$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırılmaları konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,26$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,26$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki uygulama becerileri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,50$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor

sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,37$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,17$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama becerileri açısından hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=3,28$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem dersleri spor salonunda yapan ($\bar{X}=2,71$) hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,71$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.45’te verilmiştir.

Tablo 4.45: Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Dersleri Spor Salonunda Yapma Durumu	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Evet	43	3,58	1,029	336	0,735	0,463
	Hayır	295	3,46	0,968			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evet	43	3,65	0,948	336	0,252	0,801
	Hayır	295	3,61	0,907			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	43	3,26	1,026	336	-1,162	0,246
	Hayır	295	3,44	0,967			
Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	43	2,79	1,301	336	-1,993	0,047
	Hayır	295	3,14	1,021			
Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	43	3,67	1,063	336	-1,500	0,135
	Hayır	295	3,90	0,908			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	43	3,42	1,074	336	-1,019	0,309
	Hayır	295	3,58	0,975			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	43	3,07	1,033	336	-0,764	0,445
	Hayır	295	3,20	1,015			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	43	3,51	1,121	336	0,173	0,863
	Hayır	295	3,48	1,065			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	43	3,40	1,072	336	-0,333	0,740
	Hayır	295	3,45	0,942			

Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	43	3,74	1,071	336	-1,166	0,244
	Hayır	295	3,92	0,913			
Boyut Toplamı	Evet	43	3,40	0,932	336	-0,830	0,407
	Hayır	295	3,51	0,786			

$p < 0,050$

Tablo 4.45 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre karşılaştırıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ve “Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. “Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme”, “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme”, “Öğrencileri derse motive edebilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme”, “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme”, “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ve “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” konularında ise dersleri spor salonunda yapan öğretmenlerin, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında sadece “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda anlamlı fark görülmektedir ($p < 0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, dersleri spor salonunda yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,40$), dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,51$) daha düşük çıkmıştır. Toplam boyuta göre, dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleşmediği görülmektedir ($t=-0,830$; $p=,407$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor

salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,58$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,46$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,65$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,61$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,26$) kendilerini “biraz”, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,79$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,14$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,67$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,90$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,42$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,58$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,07$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,20$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,51$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,48$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,40$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,74$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,92$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf

öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise hem dersleri spor salonunda yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,40$), hem de dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,51$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapılmasına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeyine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.46’da verilmiştir.

Tablo 4.46: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Düzenli Spor Yapma	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	88	2,56	1,092	336	1,964	0,050
	Hayır	250	2,31	0,997			
Jimmastik	Evet	88	2,11	1,066	336	1,203	0,230
	Hayır	250	1,97	0,944			
Futbol	Evet	88	3,18	1,528	336	3,338	0,001
	Hayır	250	2,62	1,307			
Voleybol	Evet	88	3,25	1,177	336	2,551	0,011
	Hayır	250	2,88	1,151			
Basketbol	Evet	88	3,05	1,259	336	2,983	0,003
	Hayır	250	2,62	1,095			
Hentbol	Evet	88	2,17	1,252	336	2,590	0,010
	Hayır	250	1,84	0,939			
Masa Tenisi	Evet	88	2,94	1,325	336	2,401	0,017
	Hayır	250	2,57	1,238			
Halk Oyunları	Evet	88	2,31	1,272	336	0,047	0,963
	Hayır	250	2,30	1,142			
Eğitsel Oyunlar	Evet	88	3,39	1,129	336	0,805	0,421
	Hayır	250	3,28	0,988			
Düzen Alıştırmaları	Evet	88	3,41	1,046	336	1,038	0,300
	Hayır	250	3,28	1,030			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	88	3,55	1,038	336	1,119	0,264
	Hayır	250	3,41	0,974			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	88	3,45	1,016	336	3,507	0,001
	Hayır	250	3,03	0,956			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	88	3,45	0,896	336	2,362	0,019
	Hayır	250	3,18	0,970			
Boyut Toplamı	Evet	88	2,98	0,775	336	2,955	0,003
	Hayır	250	2,71	0,730			

p<0,050

Tablo 4.46 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapılmasına göre karşılaştırıldığında, düzenli spor yapan öğretmenler, tüm konularda düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktıği görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir ($p<0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, düzenli spor yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,98$), düzenli spor yapmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,71$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,955$; $p=,003$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,56$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,31$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,11$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,97$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,18$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,62$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,25$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,88$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,05$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,62$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,17$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,84$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,94$) kendilerini

“biraz”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,57$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,31$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,30$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,39$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,28$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,28$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,55$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,03$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,18$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,98$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,71$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapılmasına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.47’de verilmiştir.

Tablo 4.47: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Düzenli Spor Yapma	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	88	2,32	1,150	336	1,987	0,048
	Hayır	250	2,06	1,010			
Jimnastik	Evet	88	1,99	1,045	336	1,440	0,151
	Hayır	250	1,82	0,907			
Futbol	Evet	88	3,02	1,568	336	3,607	0,000
	Hayır	250	2,40	1,326			

Voleybol	Evet	88	3,09	1,238	336	2,621	0,009
	Hayır	250	2,69	1,224			
Basketbol	Evet	88	2,89	1,245	336	2,553	0,011
	Hayır	250	2,48	1,281			
Hentbol	Evet	88	2,18	1,237	336	2,788	0,006
	Hayır	250	1,82	0,989			
Masa Tenisi	Evet	88	2,82	1,427	336	2,332	0,020
	Hayır	250	2,45	1,225			
Halk Oyunları	Evet	88	2,26	1,255	336	-0,552	0,581
	Hayır	250	2,34	1,190			
Eğitsel Oyunlar	Evet	88	3,28	1,193	336	0,535	0,593
	Hayır	250	3,21	1,049			
Düzen Alıştırmaları	Evet	88	3,33	1,172	336	0,691	0,490
	Hayır	250	3,24	0,997			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	88	3,73	1,014	336	2,767	0,006
	Hayır	250	3,39	0,964			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	88	3,40	1,109	336	2,233	0,026
	Hayır	250	3,13	0,923			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	88	3,56	1,060	336	2,029	0,043
	Hayır	250	3,31	0,964			
Boyut Toplamı	Evet	88	2,91	0,885	336	2,771	0,006
	Hayır	250	2,64	0,751			

p<0,050

Tablo 4.47 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapılmasına göre karşılaştırıldığında, düzenli spor yapan öğretmenler, “Halk Oyunları” konusu dışında diğer konularda düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir (p< 0,050).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, düzenli spor yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=2,91$), düzenli spor yapmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,64$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir (t=2,771; p=0,006).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,32$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,06$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=1,99$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,82$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama becerileri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,02$) kendilerini “biraz”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,40$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,09$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,69$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama becerileri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,89$) kendilerini “biraz”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,48$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,18$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,82$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama becerileri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=2,82$) kendilerini “biraz”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,45$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=2,26$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,34$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,28$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,82$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki uygulama becerileri açısından hem düzenli spor yapan ($\bar{X}=3,33$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,24$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki uygulama becerileri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,73$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki uygulama becerileri açısından düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,40$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,13$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama becerileri açısından düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,56$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,31$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem düzenli spor yapan

($\bar{X}=2,91$) hem de düzenli spor yapmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,64$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapılmasına göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerisine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.48’de verilmiştir.

Tablo 4.48: Düzenli Spor Yapılmasına Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Düzenli Spor Yapma	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Evet	88	3,66	1,027	336	2,021	0,044
	Hayır	250	3,42	0,950			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Evet	88	3,76	0,922	336	1,717	0,087
	Hayır	250	3,57	0,904			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Evet	88	3,59	1,013	336	1,952	0,052
	Hayır	250	3,36	0,955			
Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Evet	88	3,30	1,041	336	2,097	0,037
	Hayır	250	3,02	1,066			
Öğrencileri derse motive edebilme	Evet	88	4,15	0,904	336	3,270	0,001
	Hayır	250	3,78	0,922			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Evet	88	3,88	1,004	336	3,510	0,001
	Hayır	250	3,45	0,961			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Evet	88	3,45	1,071	336	2,976	0,003
	Hayır	250	3,08	0,980			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Evet	88	3,75	1,137	336	2,723	0,007
	Hayır	250	3,39	1,033			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Evet	88	3,78	0,903	336	3,994	0,000
	Hayır	250	3,32	0,949			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Evet	88	4,18	0,865	336	3,344	0,001
	Hayır	250	3,80	0,940			
Boyut Toplamı	Evet	88	3,75	0,819	336	3,369	0,001
	Hayır	250	3,41	0,785			

$p<0,050$

Tablo 4.48 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapma durumlarına göre karşılaştırıldığında, düzenli spor yapan öğretmenler, tüm konularında düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki

formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında “Amaçlara uygun ders planı yapabilme” ($p=0,044$), “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” ($p=0,037$), “Öğrencileri derse motive edebilme” ($p=0,001$), “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ($p=0,001$), “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” ($p=0,003$), “Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme” ($p=0,007$), “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ($p=0,000$) ve “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ($p=0,001$) konularında anlamlı fark olduğu görülmektedir. Fakat “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ($p=0,087$) ve “Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme” ($p=0,052$) konularında anlamlı fark olmadığı görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, düzenli spor yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,75$), düzenli spor yapmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,41$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=3,369$; $p=0,001$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,66$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,42$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,76$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,57$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,36$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,30$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,02$) kendilerini “biraz”

yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=4,15$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,78$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,88$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,08$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,75$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,78$) kendilerini “oldukça”, düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,32$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=4,18$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,80$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise hem düzenli spor yapan öğretmenler ($\bar{X}=3,75$), hem de düzenli spor yapmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin hizmet içi kursa katılıma göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeylerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.49’da verilmiştir.

Tablo 4.49: Hizmet içi Kursa Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeleri	Hizmet içi Kurs Katılım	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	22	2,64	0,953	336	1,247	0,213
	Hayır	316	2,35	1,030			

Jimmastik	Evet	22	1,68	0,716	336	-1,612	0,108
	Hayır	316	2,03	0,990			
Futbol	Evet	22	3,68	1,323	336	3,256	0,001
	Hayır	316	2,70	1,371			
Voleybol	Evet	22	3,68	1,129	336	2,954	0,003
	Hayır	316	2,93	1,155			
Basketbol	Evet	22	3,32	1,086	336	2,478	0,014
	Hayır	316	2,69	1,148			
Hentbol	Evet	22	2,32	1,211	336	1,839	0,067
	Hayır	316	1,90	1,022			
Masa Tenisi	Evet	22	3,41	1,260	336	2,871	0,004
	Hayır	316	2,61	1,256			
Halk Oyunları	Evet	22	2,18	1,140	336	-0,495	0,621
	Hayır	316	2,31	1,179			
Eğitsel Oyunlar	Evet	22	3,73	0,631	336	1,979	0,049
	Hayır	316	3,28	1,042			
Düzen Alıştırmaları	Evet	22	3,91	0,811	336	2,836	0,005
	Hayır	316	3,27	1,036			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	22	3,68	1,129	336	1,165	0,245
	Hayır	316	3,43	0,981			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	22	3,36	1,049	336	1,088	0,277
	Hayır	316	3,13	0,984			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	22	3,73	0,883	336	2,443	0,015
	Hayır	316	3,22	0,955			
Boyut Toplamı	Evet	22	3,17	0,596	336	2,563	0,011
	Hayır	316	2,75	0,753			

p<0,050

Tablo 4.49 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre karşılaştırıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Fakat hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Jimmastik” ve “Halk Oyunları” konularında, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında hizmet içi kursa katılan öğretmenler “Futbol” (p=0,001), “Voleybol” (p=0,003),

“Basketbol” ($p=0,014$), “Masa Tenisi” ($p=0,004$), “Eğitsel Oyunlar” ($p=0,049$), “Düzen Alıştırmaları” ($p=0,005$) ve “Araç-gereç ve Malzemeler” ($p=0,015$) konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir ($p<0,050$).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,17$), hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,75$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ile hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,563$; $p=,011$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=2,64$) kendilerini “biraz”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,35$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=1,68$) kendilerini “hiç” yeterli görmemişler, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,03$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,68$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,70$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,68$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,93$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=3,32$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,69$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=2,32$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,90$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,61$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=2,18$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,31$) kendilerini

“çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,73$) kendilerini “ oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,28$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,91$) kendilerini “ oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,27$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=3,68$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,43$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=3,36$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,13$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki teorik bilgi düzeyleri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,73$) kendilerini “ oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,22$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=3,17$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,75$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin hizmet içi kursa katılıma göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerilerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.50’de verilmiştir.

Tablo 4.50: Hizmet içi Kurs Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeleri	Hizmet içi Kurs Katılım	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Atletizm	Evet	22	2,64	1,177	336	2,362	0,019
	Hayır	316	2,09	1,036			
Jimmastik	Evet	22	1,77	0,973	336	-0,467	0,641
	Hayır	316	1,87	0,946			
Futbol	Evet	22	3,36	1,399	336	2,770	0,006
	Hayır	316	2,51	1,404			
Voleybol	Evet	22	3,59	1,141	336	3,155	0,002
	Hayır	316	2,74	1,228			
Basketbol	Evet	22	3,32	1,171	336	2,788	0,006
	Hayır	316	2,54	1,276			
Hentbol	Evet	22	2,27	1,241	336	1,644	0,101

	Hayır	316	1,89	1,054			
Masa Tenisi	Evet	22	3,50	1,406	336	3,662	0,000
	Hayır	316	2,48	1,256			
Halk Oyunları	Evet	22	2,23	1,232	336	-0,383	0,702
	Hayır	316	2,33	1,206			
Eğitsel Oyunlar	Evet	22	3,86	0,640	336	2,855	0,005
	Hayır	316	3,19	1,098			
Düzen Alıştırmaları	Evet	22	3,86	0,889	336	2,817	0,005
	Hayır	316	3,22	1,043			
Beden Dersinin Amaçları	Evet	22	4,05	0,844	336	2,811	0,005
	Hayır	316	3,44	0,985			
Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım	Evet	22	3,41	1,008	336	1,044	0,297
	Hayır	316	3,18	0,978			
Araç-gereç ve Malzemeler	Evet	22	3,64	1,002	336	1,287	0,199
	Hayır	316	3,35	0,993			
Boyut Toplamı	Evet	22	3,19	0,741	336	2,958	0,003
	Hayır	316	2,67	0,789			

$p < 0,050$

Tablo 4.50 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre karşılaştırıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir. Fakat hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Jimmastik” ve “Halk Oyunları” konularında, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük çıkmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında hizmet içi kursa katılan öğretmenler “Atletizm” ($p=0,019$), “Futbol” ($p=0,006$), “Voleybol” ($p=0,002$), “Basketbol” ($p=0,006$), “Masa Tenisi” ($p=0,000$), “Eğitsel Oyunlar” ($p=0,005$), “Düzen Alıştırmaları” ($p=0,005$) ve “Beden Dersinin Alıştırmaları” ($p=0,005$) konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasında anlamlı fark görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,19$), hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=2,67$) daha yüksek çıkmıştır.

Toplam boyuta göre, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ile hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,958$; $p=,003$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, atletizm konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=2,64$) kendilerini “biraz”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,09$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Jimnastik konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=1,77$) kendilerini “hiç” yeterli görmemişler, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=1,87$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Futbol konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,36$) kendilerini “biraz”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,51$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Voleybol konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,74$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Basketbol konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,32$) kendilerini “biraz”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,54$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Hentbol konusundaki uygulama becerileri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=2,27$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=1,89$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Masa tenisi konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,50$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=2,48$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Halk oyunları konusundaki uygulama becerileri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=2,23$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,33$) kendilerini “çok az” yeterli görmüşlerdir. Eğitsel oyunlar konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,86$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,19$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Düzen alıştırmaları konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,86$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,22$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Beden dersinin amaçları konusundaki uygulama becerileri açısından hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=4,05$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,44$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Spor sakatlıkları ve ilkyardım

konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,41$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=3,18$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Araç-gereç ve malzemeler konusundaki uygulama becerileri açısından hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,64$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,35$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, hem hizmet içi kursa katılan ($\bar{X}=3,19$) hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin ($\bar{X}=2,67$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin hizmet içi kursa katılıma göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerilerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.51’de verilmiştir.

Tablo 4.51: Hizmet içi Kurs Katılıma Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeleri	Hizmet içi Kurs Katılım	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Amaçlara uygun ders planı yapabilmek	Evet	22	3,95	0,899	336	2,381	0,018
	Hayır	316	3,45	0,973			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilmek	Evet	22	4,00	0,816	336	2,041	0,042
	Hayır	316	3,59	0,913			
Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilmek	Evet	22	3,82	1,006	336	2,005	0,046
	Hayır	316	3,39	0,968			
Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilmek	Evet	22	3,50	1,144	336	1,867	0,063
	Hayır	316	3,06	1,055			
Öğrencileri derse motive edebilmek	Evet	22	4,23	0,752	336	1,856	0,064
	Hayır	316	3,85	0,937			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilmek	Evet	22	4,23	0,752	336	3,313	0,001
	Hayır	316	3,52	0,987			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilmek	Evet	22	3,68	0,894	336	2,410	0,016
	Hayır	316	3,15	1,016			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilmek	Evet	22	3,59	1,098	336	0,478	0,633
	Hayır	316	3,48	1,070			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilmek	Evet	22	3,77	0,752	336	1,685	0,093
	Hayır	316	3,42	0,968			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilmek	Evet	22	4,18	0,664	336	1,468	0,143
	Hayır	316	3,88	0,949			
Boyut Toplamı	Evet	22	3,89	0,717	336	2,367	0,019
	Hayır	316	3,47	0,806			

p<0,050

Tablo 4.51 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre karşılaştırıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, tüm konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında “Amaçlara uygun ders planı yapabilme” ($p=0,018$), “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ($p=0,042$), “Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme” ($p=0,046$), “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ($p=0,001$) ve “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” ($p=0,016$) konularında anlamlı fark olduğu görülmektedir. Fakat “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” ($p=0,063$), “Öğrencileri derse motive edebilme” ($p=0,064$), “Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme” ($p=0,633$), “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ($p=0,093$) ve “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ($p=0,143$) konularında anlamlı fark olmadığı görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, hizmet içi kursa katılan öğretmenlerin öz yeterlilikleri ($\bar{X}=3,89$), hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden ($\bar{X}=3,47$) daha yüksek çıkmıştır. Toplam boyuta göre, hizmet içi kursa katılan ve katılmayan öğretmenler arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde gerçekleştiği görülmektedir ($t=2,367$; $p=,019$).

Tablo verilerini incelemeye devam edersek, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,95$), hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,45$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=4,00$),

hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,82$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,39$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Fiziksel özürülü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,50$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,06$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Öğrencileri derse motive edebilme katabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=4,23$) kendilerini “tamamen”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,85$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=4,23$) kendilerini “tamamen”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,52$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,68$) kendilerini “oldukça”, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,15$) kendilerini “biraz” yeterli görmüşlerdir. Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,59$), hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,48$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,77$), hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,42$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusundaki formasyon becerileri düzeyleri açısından, hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=4,18$), hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,88$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise hem hizmet içi kursa katılan öğretmenler ($\bar{X}=3,89$), hem de hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler ($\bar{X}=3,47$) kendilerini “oldukça” yeterli görmüşlerdir.

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin belge alma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları teorik bilgi düzeylerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.52’de verilmiştir.

Tablo 4.52: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Teorik Bilgi Düzeyi

Anket Maddeler	Belge Alma Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	Antrenör	19	2,84	1,068	0,245	3,398	0,035	Fark Var
	Hakemlik	6	3,00	1,095	0,447			
	Hiçbiri	313	2,33	1,015	0,057			
	Toplam	338	2,37	1,026	0,056			
Jimnastik	Antrenör	19	2,16	1,344	0,308	0,328	0,721	
	Hakemlik	6	1,83	0,753	0,307			
	Hiçbiri	313	2,00	0,957	0,054			
	Toplam	338	2,01	0,977	0,053			
Futbol	Antrenör	19	3,37	1,499	0,344	2,519	0,082	
	Hakemlik	6	3,33	1,506	0,615			
	Hiçbiri	313	2,72	1,372	0,078			
	Toplam	338	2,76	1,388	0,075			
Voleybol	Antrenör	19	3,37	0,955	0,219	1,221	0,296	
	Hakemlik	6	3,17	1,329	0,543			
	Hiçbiri	313	2,95	1,174	0,066			
	Toplam	338	2,98	1,167	0,063			
Basketbol	Antrenör	19	3,26	1,046	0,240	3,642	0,027	Fark Var
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	2,69	1,143	0,065			
	Toplam	338	2,73	1,153	0,063			
Hentbol	Antrenör	19	2,42	1,216	0,279	2,460	0,087	
	Hakemlik	6	1,67	0,816	0,333			
	Hiçbiri	313	1,90	1,025	0,058			
	Toplam	338	1,93	1,038	0,056			
Masa Tenisi	Antrenör	19	3,47	1,307	0,300	4,245	0,015	Fark Var
	Hakemlik	6	2,83	1,169	0,477			
	Hiçbiri	313	2,61	1,256	0,071			
	Toplam	338	2,67	1,270	0,069			
Halk Oyunları	Antrenör	19	2,53	1,467	0,337	1,225	0,295	
	Hakemlik	6	1,67	0,816	0,333			
	Hiçbiri	313	2,30	1,160	0,066			
	Toplam	338	2,30	1,175	0,064			
Eğitsel Oyunlar	Antrenör	19	3,47	1,219	0,280	1,428	0,241	
	Hakemlik	6	2,67	0,516	0,211			
	Hiçbiri	313	3,31	1,018	0,058			
	Toplam	338	3,31	1,025	0,056			
Düzen Alıştırmaları	Antrenör	19	3,74	0,806	0,185	1,953	0,143	
	Hakemlik	6	3,00	1,414	0,577			
	Hiçbiri	313	3,29	1,035	0,059			
	Toplam	338	3,31	1,034	0,056			
Beden Dersinin Amaçları	Antrenör	19	3,79	1,032	0,237	1,250	0,288	
	Hakemlik	6	3,33	1,366	0,558			
	Hiçbiri	313	3,42	0,981	0,055			
	Toplam	338	3,44	0,992	0,054			
	Antrenör	19	3,68	0,946	0,217	3,077	0,047	Fark Var

Spor Sakatlıkları ve İlyardıım	Hakemlik	6	3,17	0,408	0,167			
	Hiçbiri	313	3,11	0,991	0,056			
	Toplam	338	3,14	0,988	0,054			
Araç- gereç ve Malzemeler	Antrenör	19	3,79	0,855	0,196	3,301	0,038	Fark Var
	Hakemlik	6	3,33	1,033	0,422			
	Hiçbiri	313	3,21	0,955	0,054			
	Toplam	338	3,25	0,958	0,052			

p<0,050

Tablo 4.52 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın hakemlik belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,33$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,035). Basketbol konusunda en yüksek ortalamanın hakemlik belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,69$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,027). Masa tenisi konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,47$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,61$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,015). Spor sakatlıkları ve ilkyardıım konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,68$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,11$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,047). Araç gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,79$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,21$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,038).

Diğer maddeler incelendiğinde, Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,16$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,83$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir (p=0,721). Futbol konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) ve en düşük

ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,72$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,082$). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,95$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,296$). Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,42$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,67$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,087$). Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,53$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,67$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,295$). Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,47$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,67$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,241$). Düzen alıştırılmaları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,74$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,143$). Beden dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,79$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,33$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatikselsel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,288$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin belge alma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları uygulama becerilerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.53’te verilmiştir.

Tablo 4.53: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Uygulama Becerisi

Anket Maddeler	Belge Alma Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Atletizm	Antrenör	19	2,79	1,182	0,271	6,483	0,002	Fark Var
	Hakemlik	6	3,00	1,414	0,577			
	Hiçbiri	313	2,07	1,020	0,058			
	Toplam	338	2,13	1,053	0,057			
Jimnastik	Antrenör	19	2,32	1,250	0,287	2,314	0,100	
	Hakemlik	6	1,83	0,983	0,401			
	Hiçbiri	313	1,84	0,921	0,052			
	Toplam	338	1,86	0,946	0,051			
Futbol	Antrenör	19	3,32	1,529	0,351	4,402	0,013	Fark Var
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	2,50	1,394	0,079			
	Toplam	338	2,56	1,418	0,077			
Voleybol	Antrenör	19	3,37	1,116	0,256	2,833	0,060	
	Hakemlik	6	3,33	1,366	0,558			
	Hiçbiri	313	2,75	1,236	0,070			
	Toplam	338	2,80	1,238	0,067			
Basketbol	Antrenör	19	3,26	1,195	0,274	4,564	0,011	Fark Var
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	2,53	1,268	0,072			
	Toplam	338	2,59	1,282	0,070			
Hentbol	Antrenör	19	2,47	1,219	0,280	2,820	0,061	
	Hakemlik	6	1,83	0,983	0,401			
	Hiçbiri	313	1,88	1,055	0,060			
	Toplam	338	1,91	1,069	0,058			
Masa Tenisi	Antrenör	19	3,47	1,307	0,300	5,600	0,004	Fark Var
	Hakemlik	6	2,83	1,722	0,703			
	Hiçbiri	313	2,48	1,261	0,071			
	Toplam	338	2,54	1,289	0,070			
Halk Oyunları	Antrenör	19	2,63	1,535	0,352	1,521	0,220	
	Hakemlik	6	1,67	0,816	0,333			
	Hiçbiri	313	2,32	1,187	0,067			
	Toplam	338	2,32	1,206	0,066			
Eğitsel Oyunlar	Antrenör	19	3,74	1,240	0,285	2,201	0,112	
	Hakemlik	6	3,17	1,329	0,543			
	Hiçbiri	313	3,20	1,069	0,060			
	Toplam	338	3,23	1,087	0,059			
Düzen Alıştırmaları	Antrenör	19	3,95	0,780	0,179	4,442	0,012	Fark Var
	Hakemlik	6	3,33	1,506	0,615			
	Hiçbiri	313	3,22	1,037	0,059			
	Toplam	338	3,26	1,044	0,057			
Beden Dersinin Amaçları	Antrenör	19	3,95	0,911	0,209	2,288	0,103	
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	3,45	0,976	0,055			
	Toplam	338	3,48	0,987	0,054			
Spor Sakatlıkları ve İlkyardım	Antrenör	19	3,79	0,918	0,211	3,722	0,025	Fark Var
	Hakemlik	6	3,17	1,329	0,543			
	Hiçbiri	313	3,16	0,969	0,055			
	Toplam	338	3,20	0,980	0,053			
Araç- gereç ve Malzemeler	Antrenör	19	3,74	0,991	0,227	1,422	0,243	
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	3,35	0,982	0,056			
	Toplam	338	3,37	0,994	0,054			

p<0,050

Tablo 4.53 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın hakemlik belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,07$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,002$). Futbol konusunda en yüksek ortalamanın hakemlik belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,50$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,013$). Basketbol konusunda en yüksek ortalamanın hakemlik belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,53$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,011$). Masa tenisi konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,47$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,48$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,004$). Düzen alıştırılmaları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,95$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,22$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,012$). Spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,79$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,16$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,025$).

Diğer maddeler incelendiğinde, Jimnastik konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,32$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,83$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,100$). Voleybol konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,37$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,75$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,060$).

Hentbol konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,47$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,83$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,061$). Halk oyunları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,63$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=1,67$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,220$). Eğitsel oyunlar konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,74$) ve en düşük ortalamanın ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,17$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,112$). Beden dersinin amaçları konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,95$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,45$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,103$). Araç gereç ve malzemeler konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesine sahip olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,74$) ve en düşük ortalamanın ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,35$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,243$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin belge alma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları formasyon becerilerine göre farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.54’te verilmiştir.

Tablo 4.54: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Formasyon Becerisi

Anket Maddeler	Belge Alma Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Amaçlara uygun ders planı yapabilme	Antrenör	19	3,95	0,970	0,223	2,819	,061	
	Hakemlik	6	3,83	1,602	0,654			
	Hiçbiri	313	3,44	0,956	0,054			
	Toplam	338	3,48	0,975	0,053			
Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme	Antrenör	19	4,00	0,943	0,216	1,986	,139	
	Hakemlik	6	3,83	1,602	0,654			
	Hiçbiri	313	3,59	0,891	0,050			
	Toplam	338	3,62	0,911	0,050			
	Antrenör	19	3,89	0,937	0,215	2,600	,076	

Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme	Hakemlik	6	3,17	1,329	0,543			
	Hiçbiri	313	3,39	0,965	0,055			
	Toplam	338	3,42	0,975	0,053			
Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme	Antrenör	19	3,42	1,170	0,268	,977	,378	
	Hakemlik	6	3,00	1,414	0,577			
	Hiçbiri	313	3,07	1,052	0,059			
	Toplam	338	3,09	1,065	0,058			
Öğrencileri derse motive edebilme	Antrenör	19	4,26	0,933	0,214	2,221	,110	
	Hakemlik	6	3,50	1,378	0,563			
	Hiçbiri	313	3,86	0,917	0,052			
	Toplam	338	3,87	0,930	0,051			
Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme	Antrenör	19	4,21	0,918	0,211	4,422	,013	Fark Var
	Hakemlik	6	3,50	1,517	0,619			
	Hiçbiri	313	3,52	0,971	0,055			
	Toplam	338	3,56	0,988	0,054			
Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme	Antrenör	19	3,68	0,885	0,203	3,208	,042	Fark Var
	Hakemlik	6	2,67	1,211	0,494			
	Hiçbiri	313	3,16	1,013	0,057			
	Toplam	338	3,18	1,016	0,055			
Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme	Antrenör	19	4,05	0,970	0,223	3,418	,034	Fark Var
	Hakemlik	6	3,00	1,414	0,577			
	Hiçbiri	313	3,46	1,062	0,060			
	Toplam	338	3,49	1,071	0,058			
Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme	Antrenör	19	3,89	0,809	0,186	2,485	,085	
	Hakemlik	6	3,17	1,169	0,477			
	Hiçbiri	313	3,42	0,958	0,054			
	Toplam	338	3,44	0,958	0,052			
Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme	Antrenör	19	4,21	0,713	0,164	1,628	,198	
	Hakemlik	6	3,50	1,378	0,563			
	Hiçbiri	313	3,89	0,936	0,053			
	Toplam	338	3,90	0,935	0,051			

p<0,050

Tablo 4.54 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri, Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,21$) ve en düşük ortalamanın hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,013$). Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,68$) ve en düşük ortalamanın hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,67$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,042$). Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme konusunda en yüksek ortalamanın antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,05$) ve en

düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,034$).

Diğer maddeleri incelendiğinde, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,95$) ve en düşük ortalamasının hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,44$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,061$). Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,00$) ve en düşük ortalamasının hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,59$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,139$). Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,89$) ve en düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,17$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,076$). Fiziksel özürülü öğrencileri derse aktif olarak katabilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,42$) ve en düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,00$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,378$). Öğrencileri derse motive edebilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,26$) ve en düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,110$). Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,89$) ve en düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,17$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,085$). Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme konusunda en yüksek ortalamasının antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=4,21$) ve en düşük ortalamasının hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,50$) olduğu görülmektedir. Fakat yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, gruplar arası anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir ($p=0,198$).

Aşağıda araştırmanın “İlkokulda sınıf öğretmenlerinin belge alma durumuna göre, beden eğitimi ve oyun dersi öğretimine ilişkin öz-yeterlilik algıları toplam boyuta göre teorik bilgi düzeyi, uygulama becerisi ve formasyon becerilerine farklılık göstermekte midir?” boyutu ile ilgili veriler Tablo 4.55’te verilmiştir.

Tablo 4.55: Belge Alma Durumuna Göre Sınıf Öğretmenlerinin Toplam Boyutları

Anket Maddeler	Belge Alma Durumu	N	$\bar{X}$	SD	SE	F	P	Anlamlı Fark
Teorik Bilgi Düzeyi Toplam	Antrenör	19	3,22	0,823	0,188	3,487	0,032	Fark Var
	Hakemlik	6	2,80	0,846	0,345			
	Hiçbiri	313	2,75	0,738	0,041			
	Toplam	338	2,78	0,750	0,040			
Uygulama Becerisi Toplam	Antrenör	19	3,29	0,902	0,207	5,810	0,003	Fark Var
	Hakemlik	6	2,93	1,175	0,479			
	Hiçbiri	313	2,67	0,769	0,043			
	Toplam	338	2,71	0,796	0,043			
Formasyon Becerisi Toplam	Antrenör	19	3,95	0,772	0,177	3,348	0,036	Fark Var
	Hakemlik	6	3,31	1,287	0,525			
	Hiçbiri	313	3,48	0,792	0,044			
	Toplam	338	3,50	0,806	0,043			

p<0,050

Tablo 4.55 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri alınan belgelere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama Antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,22$) ve en düşük ortalama ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,75$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analize göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri, alınan belgelere göre gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,032).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri alınan belgelere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama Antrenör belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,29$) ve en düşük ortalama ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde ($\bar{X}=2,67$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analize göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, alınan belgelere göre gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir (p=0,003).

Tabloya göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri alınan belgelere göre karşılaştırıldığında en yüksek ortalama Antrenör belgesi olan öğretmenlerde

($\bar{X}=3,95$) ve en düşük ortalama ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde ($\bar{X}=3,31$) olduğu görülmektedir. Yapılan istatistiksel analize göre, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, alınan belgelere göre gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p=0,036$).

SONUÇ

Araştırmanın bu bölümünde, elde edilen bulgulara ve yorumlamalara göre ulaşılan sonuçlar açıklanarak, bu sonuçlarla ilgili araştırmalara değinilmiştir. Bölümün sonunda ise, önerilerde bulunulmuştur.

Sınıf öğretmenleri, teorik bilgi düzeyi ve uygulama becerisi yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini en çok “Beden Dersinin Amaçları” konusunda ve en az ise “Hentbol” konusunda yeterli buldukları sonucuna varılmıştır (Tablo 4.13, 4.14). Bu sonucu destekleyici olarak İpek ve Bayraktar (2009) tarafından yapılan çalışmada, “sınıf öğretmeni adaylarının teorik bilgi düzeyi ve uygulama becerisi yeterlilikleri açısından kendilerini en az yine “Hentbol” konusunda yeterli görmüşlerdir.” Bu sonuçlara göre, sınıf öğretmenleri, eğitim fakültesinde okurken ve mesleğe başladıktan sonra bu konuda yeterli olmadığı görülmüştür. Eğitim ve sporun temeli ilkokullar olduğu düşünüldüğünde “Hentbol” sporunu yapma ve ilgilenme ilkokullarda hep son sıralarda yer almıştır. Bu durum sınıf öğretmenlerinin bu spor dalına bilgi ve uygulama becerisinin az olduğunun göstergesidir.

Sınıf öğretmenleri, formasyon yeterlilikleri ilgili olarak kendilerini en çok “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” konusunda ve en az ise “Fiziksel özürü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda yeterli buldukları sonucuna varılmıştır (Tablo 4.15). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi sınıf öğretmenleri dersin amaçlarını biliyor ve bunu ders sürecine aktararak kontrol ve disiplin sağlayabiliyor. Fakat öğrenciler arasındaki fiziksel farklılıkların farkına varıp öğrencileri derslere katılım sağlamada sorun yaşadığı da ortaya çıkmıştır. Bu çalışma sonucuna paralel olarak, İpek ve Bayraktar (2009) tarafından yapılan çalışmada, “sınıf öğretmeni adaylarının formasyon yeterlilikleri ile ilgili olarak, öğrencileri motive etme ve ders sürecini kontrol etmede yeterli olduklarını, öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verme ve fiziksel özürü öğrencileri derse aktif katma konusunda az yeterli oldukları sonucuna varmıştır.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi ve uygulama beceri düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında, erkek sınıf öğretmenlerin “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” dışındaki tüm konularda kadın sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden

daha yüksek çıktığı ve erkek sınıf öğretmenleri ile kadın sınıf öğretmenleri arasındaki bu fark, erkek öğretmenler lehine anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği sonucuna varılmıştır (Tablo 4.16, 4.17). Ayrıca formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında, erkek sınıf öğretmenlerinin tüm konularda kadın sınıf öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı ve erkek sınıf öğretmenleri tüm konu maddelerinde, kadın sınıf öğretmenleriyle arasında anlamlı bir düzeyde farklılık gösterdiği sonucuna varılmıştır (Tablo 4.18). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, erkek sınıf öğretmenleri dersin teorik bilgisine hakimlik, uygulama ve formasyon becerilerinde genel olarak kadın sınıf öğretmenlerinden daha donanımlı ve beceriklidir. Bu çalışmaya paralel olarak, Morgil, Seçken ve Yücel (2004) çalışmasında, “erkek öğretmen adaylarının, kimya öğretimine yönelik öz yeterlilik inançlarının, çalışmaya katılan bayan öğretmen adaylarından daha yüksek olduğu ve aradaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu bulunmuştur.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerin “Atletizm”, “Futbol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, Halk Oyunları” ve “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Ayrıca “Voleybol” ve “Eğitsel Oyunlar” konularının eşit çıktığı ortaya çıkmıştır. Geriye kalan diğer konularında bekar sınıf öğretmenlerinin, evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha düşük çıktığı sonucuna varılmıştır. Teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri, evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı ve bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmediği sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.19). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerin “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” konularında evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı sonucuna varılmış ve geriye kalan diğer konularda bekar sınıf öğretmenlerin, evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha düşük olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Uygulama

düzeylelerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri, evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı ve bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmediği sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.20). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri medeni durumlarına göre karşılaştırıldığında, bekar sınıf öğretmenlerinin “Amaçlara uygun ders planı yapabilme” ve “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” konuları dışında diğer tüm konularda evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı sonucu ortaya çıkmıştır. Formasyon becerisi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu boyut toplamına bakıldığında ise, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilikleri, evli sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı ve bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasında hiçbir konuda anlamlı fark görülmediği sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.21). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, bekar sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliği evli sınıf öğretmenlerine göre yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Bekar sınıf öğretmenleri ile evli sınıf öğretmenleri arasında teorik bilgi, uygulama ve formasyon becerileri arasında anlamlı bir farklılık görülmemektedir. Çalışmamıza paralel olarak, Yorgancı ve Bozgeyikli (2016), “Sınıf Öğretmenlerinin Kişilerarası Öz Yeterlilik Algılarıyla Örgütsel Güven Algılarının İncelenmesi, konulu çalışmalarında Sınıf öğretmenlerinin örgütsel güven algılarının medeni durumlarına göre farklılaşmasına ilişkin sonuçlar incelendiğinde, medeni durumlarına göre bir farklılık olmadığı sonucuna varmıştır.” Ayrıca Kesgin (2006), “Okul öncesi eğitim öğretmenlerinin öz-yeterlilik düzeyleri ile problem çözme yaklaşımlarını kullanma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, çalışmasında okul öncesi öğretmenlerinin medeni durumlara göre farklılaşmanın olmadığı görülmektedir.” Benzer olarak Türk (2008), “İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlilikleri ve Mesleki Doyumlarının İncelenmesi, çalışmasında sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik düzeylerinin cinsiyet, yaş, medeni durum, okutulan sınıf, kıdem ve mezun olunan okula göre bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri teori bilgiye sahip olmada

Eğitsel Oyunlar konusunda, çalışma süresi 1-5 ile 6-10 yıllık olan öğretmenlerde en yüksek ve 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde en düşük ortalamanın olduğu sonucu ortaya çıkmış ve bu konuda gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca Beden eğitimi dersinin amaçları hakkında teori bilgiye sahip olma konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde olduğu ortaya çıkmış ve bu konuda gruplar arası anlamlı bir farkın olduğu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.22). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisi çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri, Atletizm konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 26 ve üstü olan öğretmenlerde ve en düşük ortalamanın ise 1-5 yıl görev süresi olan öğretmenlerde olduğu ortaya çıkmış ve bu konuda gruplar arasında anlamlı bir farkın olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca eğitsel oyunlar konusunda da uygulama düzeyi hakkında en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıllık olan öğretmenlerde ve en düşük ortalamanın ise 11-15 yıl görev süresi olan öğretmenlerde olduğu ortaya çıkmış ve bu konuda gruplar arasında anlamlı bir farkın olduğu sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.23). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerisi çalışma süresine ilişkin öz yeterlilikleri, Amaçlara uygun ders planı yapabilme konusunda en yüksek ortalamanın çalışma süresi 6-10 yıl olan öğretmenlerde ve en düşük ortalamanın ise 16-20 yıl görev süresi olan öğretmenlerde olduğu sonucuna varılmış ve bu konuda gruplar arasında anlamlı bir farkın olduğu sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.24). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, mesleğinin ilk 10 yılında olan öğretmenler ders planı yapabilme, takım sporları ve eğitsel oyunlar konusunda daha yüksek yeterliliğe sahip olduğu ve dersin amaçlarını teorik olarak bilen öğretmenlerin daha tecrübeli olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuçlara paralel olarak, Toy, Duru (2016), “Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz Yeterlilikleri İle Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Yeterlilik İnançlarının Karşılaştırılması, çalışmalarında, öğretmenlerin mesleki kıdemlerine göre öz yeterlilik inançları arasında anlamlı bir farklılık görüldüğü sonucuna varmıştır.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ve uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyuttaki çalışma süresine göre, en yüksek ortalama 26 ve üstü yıl görev süresi olan

öğretmenlerde ve en düşük ortalama 11-15 yıl görev süresi olan olduğu sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyuttaki çalışma süresine göre, en yüksek ortalama 6-10 yıl görev süresi olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama 16-20 yıl görev süresi olan olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine, uygulama ve formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, çalışma sürelerine göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.25). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, mesleğinde kıdem yılı olarak 10-20 yılları arasında olan öğretmenler beden eğitimi ve oyun dersine ilişkin teorik bilgi, uygulama ve formasyon becerileri konularında zayıf olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu çalışmaya destekleyici olarak, Benzer (2011), “İlköğretim ve ortaöğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin öz yeterlilik algılarının analizi, çalışmasında, meslekteki kıdemine öğretmenlerin yeterlilik algılarında önemli bir farklılık oluşturduğunu söylemiştir.” Yavuz, Kırbaşlar (2017), “Fen Bilgisi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-Yeterlilik Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, çalışmalarında, Fen Bilgisi öğretmenlerinin öğretmenlik öz-yeterlilik düzeylerinin kıdeme göre istatistiki olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit etmişlerdir.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri, üniversite mezunu sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Beden eğitim dersi amaçları” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Lisansüstü mezunu olan sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Beden eğitim dersi amaçları” ve en düşük “Atletizm” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Diğer bölümlerden mezun olan sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Eğitsel Oyunlar, Beden Dersinin Amaçları, Spor Sakatlıkları ve ilkyardım” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.26). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerinin eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri, üniversite mezunu sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Beden eğitim dersi amaçları” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Lisansüstü mezunu olan sınıf

öğretmenlerinde en yüksek “Beden eğitim dersi amaçları ve Düzen Alıştırmaları” ve en düşük “Atletizm ve Jimnastik” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Diğer bölümlerden mezun olan sınıf öğretmenlerinde en yüksek “ Spor Sakatlıkları ve ilkyardım ile Araç-Gereç ve Malzemeler” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.27). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerinin eğitim durumlarına göre öz yeterlilikleri, üniversite mezunu sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ve en düşük “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Lisansüstü mezunu olan sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme ile Amaçlara uygun ders planı yapabilme” ve en düşük “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Diğer bölümlerden mezun olan sınıf öğretmenlerinde en yüksek “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme ile Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ve en düşük “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” konusunda olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerileri öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.28). Toy, Duru (2016), “Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz Yeterlilikleri İle Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Yeterlilik İnançlarının Karşılaştırılması, çalışmalarında, sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik inançları; öğrenim durumu, sınıflarında kaynaştırma öğrencisinin varlığı ve özel eğitimle ilgili kurs, seminer, ders, vb. alma değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık görülmediği sonucuna varmıştır.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyuttaki eğitim durumlarına göre, en yüksek ortalama diğer bölümlerden mezun olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama lisansüstü mezunu olan sınıf öğretmenlerinde olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyuttaki eğitim durumlarına göre, en yüksek ortalama lisansüstü mezunu olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama diğer

bölümlerden mezunu olan sınıf öğretmenlerinde olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyuttaki eğitim durumlarına göre, en yüksek ortalama üniversite mezunu olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama diğer bölümlerden mezunu olan sınıf öğretmenlerinde olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeyleri, uygulama ve formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, eğitim durumlarına göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.29). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, diğer eğitim durumuna sahip öğretmenler kendileri teorik bilgi konusunda geliştirdikleri fakat uygulama ve formasyon becerisi konusunda zayıf oldukları görülmektedir. Üniversite ve lisansüstü eğitim alan öğretmenler ise özellikle uygulama ve formasyon beceri alanında yüksek düzeyde yeterliliğe sahip olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonucumuzu destekleyici olarak, Ulaş, Ozan (2010), “Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojileri Açısından Yeterlilik Düzeyi” konulu çalışmalarında, Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarına göre eğitim teknolojilerini kullandıranı yönelik anlamlı farkın olmadığı görüldüğü sonucuna varmıştır.” Yine benzer olarak, Koç (2013), “Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlilik Algıları ve Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Oluşturma Becerilerinin İncelenmesi, çalışmasında, sınıf öğretmenlerinin mezun oldukları okula göre öz yeterlilik algılarında anlamlı farklılık göstermediği sonucuna varmıştır.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında “Atletizm” ve “Jimnastik” konuları dışında diğer tüm konularda anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.30). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha

yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında “Halk Oyunları” konusu dışında diğer tüm konularda anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.31). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri mezun oldukları bölüme göre, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler, tüm konularda diğer alandan mezun olan öğretmenlerin öz yeterliliklerinden daha yüksek çıktığı sonucu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenler ile diğer alandan mezun olan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.32). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, sınıf öğretmenliği bölümünden mezun öğretmenler teorik bilgi, uygulama ve formasyon becerisi açısından daha donanımlı ve yeterliliğe sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Kaya, Büyük (2011) “Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Laboratuvar Çalışmalarına Yönelik Yeterlilikleri, çalışmalarında, mezun olunan bölüm açısından anlamlı farklılığın var olduğu tespit etmişlerdir.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri, okul ilçe merkezinde, belde ve köyde ise en yüksek “Beden Dersinin Amaçları” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca “Futbol, Voleybol, Basketbol, Masa Tenisi ve Halk Oyunları” konularında gruplar arası anlamlı fark olduğu sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.33). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerinin okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri, okul ilçe merkezinde ve belde de ise en yüksek “Beden Dersinin Amaçları” ve en düşük “Jimnastik” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Okulun bulunduğu yer köyde ise en yüksek “Araç- gereç ve Malzemeler” ve en düşük “Hentbol” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca “Atletizm, Futbol, Voleybol, Masa Tenisi ve Halk Oyunları” konularında gruplar arası anlamlı fark olduğu sonucu ortaya çıkmıştır (Tablo 4.34). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerinin okulun bulunduğu yere göre öz yeterlilikleri,

okul ilçe merkezinde ise en yüksek “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ve en düşük “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Okulun bulunduğu yer belde de ise en yüksek “Öğrencileri derse motive edebilme” ve en düşük “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Okulun bulunduğu yer köyde ise en yüksek “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ve en düşük “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.35). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ve uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyutta okulun bulunduğu yere göre, en yüksek ortalama köyde görev yapan öğretmenlerde ve en düşük ortalama beldede görev yapan öğretmenlerde olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ve uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, okulun bulunduğu yere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyutta okulun bulunduğu yere göre, en yüksek ortalama köyde görev yapan öğretmenlerde ve en düşük ortalama ilçe merkezinde görev yapan olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, okulun bulunduğu yere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.36). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, köyde görev yapan öğretmenlerin öz yeterlilikleri daha yüksek çıkmış ve bulunduğu yere göre beden eğitimi dersini daha özverili yaptığı sonucu ortaya çıkmıştır. Merkezde ve belde de çalışan öğretmenler beden eğitimi dersinde kontrol ve disiplin sağlayarak zamanı geçirmiştir. Çalışma sonuçlarına benzer olarak, Korkut, Babaoğlu (2012), “Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik inançları, çalışmalarında, öğretmenlerin, öz yeterlilik inançları okulların buldukları yerleşim yerlerine göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucunu bulmuştur. Diğer bir ifadeyle okulların bulunduğu yerleşim yerleri öğretmenlerin öz yeterlilik inançları üzerinde etkili olduğunu söylemiştir.” Yine Ercan (2007), “Sınıf öğretmenlerinin bilimsel süreç beceri düzeyleri ile fen bilgisi öz yeterlilik düzeylerinin karşılaştırılması (Uşak İli Örneği), çalışmasında,

öğretmenlerin çalıştıkları yere göre bazı alt boyutlarda anlamlı farkın olduğu bazı boyutlarda ise anlamlı farkın olmadığı sonucunu bulmuştur.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma durumlarına göre, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar” ve “Düzen Alıştırmaları” konuları dışında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi” ve “Halk Oyunları” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.37). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma durumlarına göre, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar” ve “Düzen Alıştırmaları” konuları dışında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerisine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi” , “Halk Oyunları” ve “Eğitsel Oyunlar” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.38). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri birleştirilmiş sınıf okutma durumlarına göre, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler, tüm konularda birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenler “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme”, “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” ve “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” konularında birleştirilmiş sınıf okutmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.39). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, birleştirilmiş sınıfta

çalışan öğretmenler özellikle takım sporları ve grup çalışması gerektiren çalışmalarda öz yeterlilikleri daha yüksek çıkmıştır. Okuttukları sınıf birden çok seviyede olmasının verdiği yararlarla bu öz yeterliliğin yüksek çıktığı söylenebilir. Alan yazın incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine karşı öz yeterlilikleri, birleştirilmiş sınıf okutma durumuna göre farklılaşp farklılaşmadığıyla ilgili herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansı olma durumlarına göre, spor lisansı olan öğretmenler, “Jimnastik” ve “Beden Dersinin Amaçları” konuları dışında spor lisansı olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansı olan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Düzen Alıştırmaları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında spor lisansı olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.40). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansı olma durumlarına göre, spor lisansı olan öğretmenler, tüm konularda spor lisansı olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansı olan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında spor lisansı olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.41). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri spor lisansı olma durumlarına göre, spor lisansı olan öğretmenler, tüm konularda spor lisansı olmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında spor lisansı olan öğretmenler “Fiziksel özürlü öğrencileri derse aktif olarak katabilme”, “Öğrencileri derse motive edebilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ve “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak

öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” konularında spor lisansı olmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.42). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, sporcu lisansı olması birçok alanda öğretmenin gelişmesine yarar sağladığı söylenebilir. Anket verilerine göre, sınıf öğretmenleri içinde futbol, basketbol, badminton, voleybol, masa tenisi, judo, yüzme, satranç, hentbol, tekvando, atletizm ve okçuluk gibi spor dallarında spor lisansı olan 52 sınıf öğretmeni olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Çalışmamıza paralel olarak, Seçkin, Başbay (2013), “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin öz yeterlilik İnançlarının İncelenmesi, adlı çalışmalarında, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin öz- yeterlilik inanç düzeylerinin ölçeğin alt boyutları için de toplam puan için de cinsiyetlerine, sınıf düzeylerine, anne eğitim durumlarına, spor branşlarına göre farklılaşmadığı bulgusuna ulaşmıştır.” Kafkas ve Diğerleri (2010), “Beden eğitimi öğretmen adaylarının öz-yeterlilik algıları ile mesleki kaygı durumları arasındaki ilişki, adlı çalışmasında, öğretmenlerin sporcu lisansı olma durumlarına göre bazı alt boyutlarda anlamlı farkın olduğu bazı boyutlarda ise anlamlı farkın olmadığı sonucunu bulmuştur. Bu açıklanan sonuçlara göre, daha önce lisanslı sporcu olan beden eğitimi öğretmen adaylarının kendilerini daha yeterli olarak gördükleri görülmektedir.”

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Atletizm”, “Jimnastik”, “Futbol”, “Basketbol” ve “Hentbol” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek çıktığı ortaya çıkmıştır. “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca “Voleybol” konusunda dersleri spor salonunda yapan ve yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri eşit çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır

(Tablo 4.43). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Atletizm”, “Jimnastik”, “Futbol”, “Basketbol”, “Hentbol” ve “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu sonucu çıkmıştır. “Voleybol”, “Masa Tenisi”, “Halk Oyunları”, “Eğitsel Oyunlar”, “Beden Dersinin Amaçları” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca “Düzen Alıştırmaları” konusunda dersleri spor salonunda yapan ve yapmayan öğretmenlerin öz yeterlilikleri eşit çıktığı görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında tüm konularda anlamlı farka ulaşamadığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.44). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri dersleri spor salonunda yapma durumlarına göre, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ve “Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme” konularında dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. “Öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabilme”, “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme”, “Öğrencileri derse motive edebilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme”, “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme”, “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ve “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” konularında ise dersleri spor salonunda yapan öğretmenlerin, dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında dersleri spor salonunda yapan ile dersleri spor salonunda yapmayan öğretmenler arasında sadece “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konusunda anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.45). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, dersleri spor salonunda yapan öğretmenler özellikle salon sporlarında öz yeterliliği daha yüksek

olduğu ve yetenekli öğrencileri keşfetmede daha yeterli olduğu söylenebilir. Ayrıca dersleri spor salonunda yapan öğretmenler, fiziksel özürli öğrencileri derslere daha aktif katması, bu öğrencilerin açık alanda yapılan derslerde çekingen olduğu için derslere katılım konusunda kendilerini geri çektiği söylenebilir. Bu durumda öğretmenlerde açık alanda yapılan derslerde bu tür öğrencileri derse katmak konusunda geri planda durduğu düşünülmektedir. Çalışmamıza paralel olarak, Güven, Yıldız (2012), “Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fizikî Etkinlikler Dersinden Beklentileri, çalışmalarında, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fizikî etkinlikler dersinin amacına ulaşabilmesi için Millî Eğitim Bakanlığı’ndan beklentilerine yönelik görüşlerinde en çok üzerinde durdukları konu, spor salonlarının yapılması ve beden eğitime ilişkin araç-gereç ve malzemenin sağlanması olmuştur. Bu çalışmada da sınıf öğretmenleri spor salonlarında yapılan derslerin daha verimli geçtiği söylemiştir.” Yine Pehlivan ve Diğerleri (2005), “Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüşleri, adlı çalışmalarında, beden eğitimi derslerinin istenilen biçimde yürütülmesini engelleyen faktörlerin başında yeterli araç-gereç, malzeme ve salon eksikliğinin gösterilmiş olması; okulların alım gücünün düşük olduğu ve okul yapımlarında sadece dersliklerin inşa edilip saha ve salonun düşünülmediği anlamına gelir ki bu da sporun tabana yayılmasını olumsuz etkileyen bir faktör olarak algılanmalıdır.” Bu çalışmaların sonuçları ışığında derslerin spor salonunda yapılmasının faydalı olduğu söylenebilir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapılmasına göre, düzenli spor yapan öğretmenler, tüm konularda düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.46). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapılmasına göre, düzenli spor yapan öğretmenler, “Halk Oyunları” konusu dışında diğer konularda düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin

beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.47). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri düzenli spor yapma durumlarına göre, düzenli spor yapan öğretmenler, tüm konularında düzenli spor yapmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında düzenli spor yapan ile düzenli spor yapmayan öğretmenler arasında “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Fiziksel özürsüz öğrencileri derse aktif olarak katabilme”, “Öğrencileri derse motive edebilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme”, “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme”, “Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme”, “Beden eğitimi ve sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebilme” ve “Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” konularında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.48). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, düzenli spor yapan öğretmenler derslerinde daha verimli şekilde işlediği ve öz yeterliliği daha yüksek olduğu görülmektedir. Çalışmamızı destekleyici olarak, Seçkin, Başbay (2013), “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Öz yeterlilik İnançlarının İncelenmesi, adlı çalışmada, öğretmen adaylarının Öz-yeterlilik Ölçeği alt boyutlarında ve ölçeğin tümünden aldıkları puanların ortalamaları düzenli spor yaptığını belirten öğretmen adayların, yapmayanlara göre daha yüksektir. Bu fark sadece stratejileri kullanma alt boyutunda istatistiksel açıdan anlamlı olduğu sonucuna varmıştır.” Yine Pehlivan (2010), “Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Fiziksel Benlik Algıları ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Analizi, adlı çalışmada, düzenli spora katılan ve lisanslı olarak bir takımda oynayan beden eğitimi öğretmen adaylarının, spora katılmayanlara oranla, öğretmenliğe ilişkin tutumları daha yüksek olduğu sonucunu bulmuştur.” Benzer olarak, Dalaman (2015), “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi Dersine Yönelik Tutumlarının Değişik Faktörlerce İncelenmesi, adlı

çalışmasında, Öğretmen adaylarının “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” dersine yönelik tutum puanları, düzenli spor yapma durumlarına göre farklılık gösterdiği, başka bir ifadeyle öğretmen adaylarının düzenli spor yapma durumları Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi dersine yönelik tutumları üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Düzenli spor yapan öğretmen adaylarının tutumları, düzenli spor yapmayan öğretmen adaylarının tutumlarına göre daha olumlu bulmuştur.” Mesleğine karşı tutumu yüksek öğretmenin öz yeterliliği de yüksek olur ve yaptığı işi daha motive bir şekilde yapar.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Fakat hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Jimnastik” ve “Halk Oyunları” konularında, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında hizmet içi kursa katılan öğretmenler “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.49). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Hentbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları”, “Beden Dersinin Amaçları”, “Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” ve “Araç-gereç ve Malzemeler” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Fakat hizmet içi kursa katılan öğretmenler, “Jimnastik” ve “Halk Oyunları” konularında, hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki uygulama becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında hizmet içi kursa katılan

öğretmenler “Atletizm”, “Futbol”, “Voleybol”, “Basketbol”, “Masa Tenisi”, “Eğitsel Oyunlar”, “Düzen Alıştırmaları” ve “Beden Dersinin Alıştırmaları” konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.50). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri hizmet içi kursa katılıma göre, hizmet içi kursa katılan öğretmenler, tüm konularında hizmet içi kursa katılmayan öğretmenlere göre öz yeterlilikleri daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin anket maddelerinin oluşturduğu ortalamalara bakıldığında hizmet içi kursa katılan ile hizmet içi kursa katılmayan öğretmenler arasında “Amaçlara uygun ders planı yapabilme”, “Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme”, “Öğrenme gücünü çeken öğrencilere yardımcı olabilme”, “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme” ve “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” konularında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmıştır (Tablo 4.51). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, hizmet içi kursa katılan öğretmenlerin öz yeterliliği daha yüksek olduğu ve hizmet içi kursların kendilerine katkısı olduğu söylenebilir. Anket verilerine göre, sınıf öğretmenleri içinde Beden eğitimi dersi uygulamaları, geleneksel çocuk oyunları, spor etkinlikleri tanıtımı ve yenilenen beden eğitimi programları gibi konularda hizmet içi kurslara ve seminerlere katılan 22 sınıf öğretmeni olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu çalışmamıza paralel olarak, Şenol, Ergün (2015), “Okul öncesi öğretmen adayları ile okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik öz yeterlilik inançlarını karşılaştırılması, adli çalışmalarında, Okul öncesi öğretmenlerin öz yeterlilik inançları ile okul öncesi öğretmen adaylarının öz yeterlilik inançları karşılaştırıldığında; aile katılımı alt boyutu hariç tüm alt boyutlara yönelik inancında ve genel öz yeterlilik inancında okul öncesi öğretmenlerin lehine anlamlı farklılık çıkmıştır. Bu durumun temel nedeni öğretmenlerin öğretmen adaylarından farklı olarak mesleki deneyimlerinin yüksek olması ve gerek öğretmenlik eğitimlerinde gerekse hizmet içi eğitimlerde öğrendiklerini uygulayıp, kendilerini meslekleriyle ilgili konularda daha iyi tanıyabilmelerinden kaynaklandığını bulmuştur.” Yine Camadan (2012), “Sınıf öğretmenleri ve sınıf öğretmenliği bölümü öğretmen adaylarının kaynaştırma eğitimine ve BEP hazırlamaya ilişkin öz-yeterliliklerinin belirlenmesi, isimli çalışmasında, öğretmenlerin kaynaştırma eğitimine ve BEP hazırlamaya ilişkin öz-

yeterlilik puanlarının hizmet içi eğitim alanların lehine anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir. Hizmet içi eğitim alıp almama durumuna göre, alan öğretmenlerin, almayanlara göre kaynaştırma eğitimine ve BEP hazırlamaya ilişkin öz-yeterliliklerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur.” Benzer bir çalışma yapan Tike (2007), “Sınıf Öğretmenleri, Rehber Öğretmenler ve Rehberlik Araştırma Merkezi Çalışanlarının Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı Hazırlama Sürecine İlişkin Tutumları ve Bu Süreçte Karşılaştıkları Güçlüklerin Belirlenmesi, isimli çalışmasında, hizmet içi eğitimlere katılan öğretmenlerin BEP hazırlamaya ilişkin kendilerini daha yeterli algıladıklarını bulmuştur. Bu sonuç ile araştırma sonuçları paralellik göstermektedir.” Dolayısıyla bu konuda verilen hizmet içi eğitim programlarının yararlı olduğu düşünülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde, hakemlik belgesine sahip olan sınıf öğretmenlerde en yüksek ”Atletizm ve Basketbol” konularında ve en düşük “ hentbol ve halk oyunları” konularında olduğu ortaya çıkmıştır. Antrenör belgesi olan sınıf öğretmenlerinin en yüksek ortalamasının “Beden Dersinin Amaçları ile Araç- gereç ve Malzemeler” ve en düşük ortalamasının “ jimnastik ve hentbol” konularında olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerinin sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde “Atletizm, Basketbol, Masa Tenisi, Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım ve Araç- gereç ve Malzemeler” konuları arasında anlamlı farklılara ulaşıldığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.52). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerine ilişkin sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde, hakemlik belgesine sahip olan sınıf öğretmenlerde en yüksek ” Futbol, Basketbol, Beden Dersinin Amaçları, Araç- gereç ve Malzemeler” konularında ve en düşük “Halk Oyunları, Jimnastik ve Hentbol” konularında olduğu ortaya çıkmıştır. Antrenör belgesi olan sınıf öğretmenlerinin en yüksek ortalamasının “Beden Dersinin Amaçları ile Düzen Alıştırmaları” ve en düşük ortalamasının “ jimnastik ve hentbol” konularında olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki uygulama becerilerinde sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde “Atletizm, Futbol, Basketbol, Masa Tenisi, Düzen Alıştırmaları ile Spor Sakatlıkları ve İlk Yardım” konuları arasında anlamlı farklılara ulaşıldığı

sonucuna varılmıştır (Tablo 4.53). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerisi sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde, hakemlik belgesine sahip olan sınıf öğretmenlerde en yüksek “Amaçlara uygun ders planı yapabilme ve Dersi öğrencilerin gelişim özelliklerine göre işleyebilme” ve en düşük “Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme” konularında olduğu ortaya çıkmıştır. Antrenör belgesine sahip olan sınıf öğretmenlerde en yüksek “Öğrencileri derse motive edebilme, Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme ve Ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabilme” ve en düşük “Fiziksel özürli öğrencileri derse aktif olarak katabilme” konularında olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersindeki formasyon becerilerinde sahip olunan belgeye göre öz yeterlilikleri incelendiğinde “Derslerde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabilme, Dersi her türlü olumsuz çevresel koşullarda amacına uygun işleyebilme ile Yetenekli öğrencileri spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebilme” konuları arasında anlamlı farklılara ulaşıldığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.54). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, herhangi bir belgesi olan öğretmenlerin derslerdeki bazı konuları daha rahat işlediğinden ve kendini daha hazır hissettiğinden öz yeterliliği daha yüksek çıkmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ve uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyutta alınan belgelere göre, en yüksek ortalama Antrenör belgesi olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama ise hiç belgesi olmayan öğretmenlerde olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki teorik bilgi düzeylerine ve uygulama becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, alınan belgelere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaşıldığı sonucuna varılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri toplam boyutta alınan belgelere göre, en yüksek ortalama Antrenör belgesi olan öğretmenlerde ve en düşük ortalama ise hakemlik belgesi olan öğretmenlerde olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun dersindeki formasyon becerilerine ilişkin öz yeterlilikleri, alınan belgelere göre gruplar arası anlamlı bir farka ulaştığı sonucuna varılmıştır (Tablo 4.55). Bu paragrafta belirtilen tablolardaki verilerden anlaşılacağı gibi, belgeye sahip olma

konusunda öğretmenler arasında fark olduğu görülmektedir. Bu durum herhangi bir spor dalında belgesi olanların dersleri daha verimli işlediği söylenebilir. Anket verilerine göre, sınıf öğretmenleri içinde satranç, basketbol, masa tenisi, badminton, tekvando ve futbol alanlarında hakemlik ve antrenörlük belgesi olan toplam 25 sınıf öğretmeni olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Bu çalışmadan çıkarılan sonuçlara göre aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

1- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde sınıf öğretmeni adaylarının, yeni ilkökul beden eğitimi ders programında yer alan beden eğitimi ve oyun ders uygulamalarının, diğer derslerle ilişkilendirilerek yapılması öğretimine ilişkin uygulamalara yönelmesi ve çalışmalar yapılması önerilebilir.

2- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının, beden eğitimi ve oyun ders uygulamalarında malzeme kullanma bilgi ve becerilerini artırıcı çalışmaların yapılması sağlanabilir.

3- Sınıf öğretmenlerinin diğer derslerde olduğu gibi beden eğitimi ve oyun derslerinde de kullanabilecekleri materyallerin hazırlanması hususunda sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi öğretmenlerinin ortak çalışmalar yapabilir.

4- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde sınıf öğretmeni adaylarına, beden eğitimi ve oyun ders uygulamalarında kullanılan özel öğrenciler ve fiziksel özürlü öğrencilerin derslere katılımı konusunda çalışmalar yapılması ve bu konuda bilgi artırıcı etkinliklere yer verilebilir.

5- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının, beden eğitimi ve oyun ders uygulamaları konusunda teorik bilgi, uygulama ve formasyon becerilerini artırıcı çalışmaların yapılması sağlanabilir.

6- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının sporla ilgili alanlarda lisanslı olma konusunda yönlendirmeler yapılabilir.

7- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının düzenli spor yapmalarının hem sağlıkları hem de mesleği açısından faydaları anlatılarak içselleştirmeleri sağlanabilir.

8- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi ve sporla ilgili alanlarda belge alma ve hizmet içi kurslara yönlendirme konusunda bilgiler verilip bu konuda destek sağlanabilir.

9- Eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği bölümlerinde, sınıf öğretmeni adaylarının öz yeterlilik inançları yüksek bir şekilde yetiştirilmesi ve beden eğitimi derslerinin planlara uygun şekilde işlenmesi gerektiği konusunda çalışmalar yapılabilir.

10- Bu çalışmadaki veri toplama aracı, 2016-2017 eğitim öğretim yılı ve öncesi uygulanan program göz önüne alınarak hazırlanmış olduğundan ve veriler bu araca göre toplandığı için, 2018 yılında yenilenen beden eğitimi ve oyun öğretim programına göre yeni veri toplama aracı geliştirilip ona göre çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Alkan, Cevat ve Fatma Hacıoğlu (2003); *Öğretmenlik Uygulamaları-Öğretim Teknolojisi*, Alkım Yayın Evi, İstanbul.
- Arabacı, Nalan ve Şenel Çıtak (2017); “Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Oyun ve Açık Alan (Bahçe) Etkinlikleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi ve Örnek Bir Bahçe Düzenleme Çalışması,” *Mediterranean Journal of Educational Research*, Cilt 11, Sayı 21, s. 28-43.
- Aracı, Hikmet (1998); *Okullarda Beden Eğitimi*, Nobel Yayınları, Ankara.
- Aracı, Hikmet (2001); *Öğretmenler ve Öğrenciler için Okullarda Beden Eğitimi*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Aracı, Hikmet (2006); *Öğretmenler ve Öğrenciler için Okullarda Beden Eğitimi*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Ataünal, Aydoğan (2003); *Niçin ve Nasıl Bir Öğretmen*, Milli Eğitim Vakfı Yayınları, Ankara.
- Ateş, Gamze (2016); “Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretmen Adayları Ve Antalya’da Görev Yapan Öğretmenlerin Özyeterlik Algılarının Karşılaştırılması,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Entitüsü, Antalya.
- Balyan, Melih (2009); “İlköğretim 2. Kademe ve Ortaöğretim Kurumlarındaki Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları, Sosyal Beceri ve Özyeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması,” Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Bailey, Richard, Kathleen Armour, David Kirk, Mike Jess, Ian Pickup, Rachel Sandford (2009); “The Educational Benefits Claimed for Physical Education and School Sport: An Academic Review,” *Research Papers in Education*, Cilt 24, Sayı 1, s. 1- 27.
- Bandura, Albert (1994); *Self-efficacy*, In V. S. Ramachaudran (Ed.), *Encyclopedia of Human Behavior*, New York.
- Bandura, Albert (1986); *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*, Englewood Cliffs, Prentice-Hall.
- Bandura, Albert (1997); *Self-efficacy: The Exercise of Control*, W. H. Freeman and Company, New York.
- Bandura, Albert (1989); *Social cognitive theory*, In R. Vasta (Ed.), *Annals of Child Development*, CT: JAI Press, Greenwich.
- Bedeneğitimci (2012); <http://www.bedenegitimci.com/tag/beden-egitimi-nedir>, (Erişim Tarihi: 08.02.2012).

- Benzer, Fatih (2011); “İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin Öz Yeterlik Algılarının Analizi,” Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Bıkmaz, Fatma (2006); “Fen Öğretiminde Öz-yeterlik İnançları ve Etkili Fen Dersine İlişkin Görüşler,” *Eurasian Journal of Educational Research*, Cilt 25, Sayı 11, s. 34-44.
- Binbaşoğlu, Cavit (1988); *Özel Öğretim Yöntemleri*, Binbaşoğlu Yayınevi, Ankara.
- Bicen, Ayla (2010); “Tam Gün Eğitimde Gerçekleştirilen Sosyal Faaliyetlerin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi,” Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kıbrıs.
- Bozbaş, Yasemin (2015); “Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlilik İnançları Ve Sınıf Yönetimi Beceri Algıları Arasındaki İlişki,” Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Bulut, İlhami (2009); “Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarının Değerlendirilmesi (Dicle ve Fırat Üniversitesi Örneği),” *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 14, Sayı 10, s. 13-24.
- Bush Michael E. (2005); “Self-efficacy of preservice teachers who participate in a Cluster Internship Partnership Program,” *Ph.D. Auburn University*, ProQuest Dissertations & Theses, Auburn.
- Brown, Amber L., Joohi Lee and Denise Collins (2015); “Does Student Teaching Matter Investigating Pre-service Teachers Sense of Efficacy and Preparedness,” *Teaching Education*, Cilt 26, Sayı 1, s. 77-93.
- Camadan, Fatih (2012); “Sınıf Öğretmenleri Ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Kaynaştırma Eğitiminde Ve Bep Hazırlamaya İlişkin Öz-Yeterliklerinin Belirlenmesi,” *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt 11, Sayı 39, s. 128-138.
- Celep, Cevat (2004); *Meslek Olarak Öğretmenlik*, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Cerit, Yusuf (2010); “Öğretmen Öz-yeterlik Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öz-yeterlik İnançları,” *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, Cilt 6, Sayı 1, s. 68-85.
- Ciampa, Katia and Tiffany L. Gallagher (2018); “A Comparative Examination Of Canadian And American Pre-Service Teachers’ Self-Efficacy Beliefs For Literacy Instruction,” *Reading And Writing*, Cilt 31, Sayı 2, s. 457–481.
- Cocca, Michaela, Armando Cocca, Elizabeth Alvarado Martínez and María Guadalupe Rodríguez Bulnes (2018); “Correlation between Self-Efficacy Perception and Teaching Performance: The Case of Mexican Preschool and Primary School Teachers,” *Arab World English Journal (AWEJ)*, Cilt 9, Sayı 1, s. 56-70.

- Coleman, Bridget K. (2004); *“An Examination of Teachers' Self-Efficacy in Using Computer Technology For Instruction,”* Ph.D. University of South Carolina, ProQuest Dissertations & Theses, Columbia.
- Curtis, Karen C. (2005); *“An Analysis of the Construct of Efficacy on New Teacher,”* Ph.D. George Mason University, ProQuest Dissertations & Theses, Virginia.
- Chen, Weiyun, Stephen Mason, Christina Staniszewski, Ashley Upton and Megan Valley (2012); *“Assesing the Quality of Teacher Teaching Practise,”* *Educ Asse Eval Acc*, Cilt 24, Sayı 3, s. 25-41.
- Chesnut, Steven Randall and Hansel Burley (2015); *“Self-efficacy as a Predictor of Commitment to the Teaching Profession: A Meta-Analysis,”* *Educational Research Review*, Cilt 15, Sayı 15, s. 1-16.
- Çeliköz, Nadir, Selin Bulut ve Mine Çeliköz (2018); *“Sınıf Öğretmenlerinin Bilgisayarla İlgili Öz Yeterlilik Algıları,”* *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Cilt 7, Sayı 1, s. 15-24.
- Çelik, Yusuf (2018); *“ Sınıf Öğretmeni Adaylarının Müzik Öğretimine İlişkin Tutumları, Öz Yeterlilik İnançları ve Müzik Yeteneklerine İlişkin Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi,”* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Amasya.
- Dalaman, Osman (2015); *“Sınıf Öğretmeni Adaylarının “Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi Dersine Yönelik Tutumlarının Değişik Faktörlerce İncelenmesi,”* *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 1, Sayı 36, s. 59-71.
- Daugherty, Sherwin Grant (2005); *“Teacher Efficacy and It's Relation to Teachers' Behaviors In The Classroom,”* A Doctoral Thesis Presented to the Faculty of the College of Education University of Houston, Houston.
- Deaver, Jeanette (2005); *“A Model of Collaborative Consultation To Raise Teacher Self-Efficacy,”* Ph.D, University of Colorado at Denver, ProQuest Dissertations & Theses, Colorado.
- Dilmaç, Oğuz ve Cihan İnanç (2015); *“Sınıf Öğretmenlerinin Görsel Sanatlar Dersine Yönelik Öz Yeterlilik Düzeyleri,”* *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 4, Sayı 2, s. 382-400.
- Donald, Geoff M. (2003); *“Handbook of Self and Identity,”* Guilford Press, New York.
- Dorel, Theresa Garfield, W. Sean Kearney, Esther Garza (2016); *“Ready from Day One The Relationship Between Length of Pre-Service Teacher Field Residency and Teacher Efficacy,”* *Critical Questions in Education*, Cilt 7, Sayı 1, s. 38-52.

- Duman, Tayyip, Yücel Gelişli ve Şaban Çetin (2004); "Orta Öğretim Öğrencilerinin, Öğretmenlerin Sınıfta Disiplin Sağlama Yaklaşımlarına İlişkin Görüşleri," *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, Cilt 2, Sayı 3, s. 281-292.
- Eker, Cevat (2014); "Sınıf Öğretmenlerinin Öz-Yeterlilik İnanç Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma," *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt 7, Sayı 17, s. 162-178.
- Ercan, Semra (2007); "*Sınıf Öğretmenlerinin Bilimsel Süreç Beceri Düzeyleri İle Fen Bilgisi Öz-Yeterlilik Düzeylerinin Karşılaştırılması*," Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Afyon.
- Ergun, Mustafa, Bahattin Ergezer, İzzet Çevik ve Ali Özdaş (1999); *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*, Ocak Yayınları, Ankara.
- Ertürk, Selahattin (1984); *Eğitimde Program Geliştirme*, Yelken Yayınları, Ankara.
- Fives, Helenrose ve Patricia A. Alexander, (2004); "Modeling Teachers Efficacy, Knowledge and Pedagogical Beliefs," *Paper presented at the annual meeting of the American Psychological Association*, Honolulu.
- Fives, Helenrose (2003); "What is Teacher Efficacy and How Does it Relate to Teachers Knowledge A Theoretical Review," *Paper Presented the American Educational Research Association Annual Conference*, Chicago.
- Gallahue, David L. and Frances Cleland Donnelly (2003); "*Developmental Physical Education for All Children*," Human Kinetics, Champaign.
- Goddard, Roger D., Wayne K. Hoy, ve Anita Woolfolk Hoy, (2000); "Collective Teacher Efficacy: Its Meaning, Measure and Impact on Student Achievement", *American Educational Research Journal*, Cilt 37, Sayı 2, s. 479-507.
- Gökçe, Erten (2003); "İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin Yeterlilikleri," *Çağdaş Eğitim Dergisi*, Cilt 299, Sayı 36, s. 36-48.
- Gökdemir, Derya (2017); "*İlkokullarda Beden Eğitimi Ders Hedeflerinin Gerçekleşme Düzeyinin Öğrenci Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi*," Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Lefkoşa.
- Gökçyer, Necmi ve Didem Karakaya Cirit (2018); "Sınıf Öğretmenlerinin Özyeterlilik Düzeyleri," *Adıyaman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, Cilt 8, Sayı 2, s. 135-151.
- Guo, Ying, Laura M. Justice, Brook Sawyer and Virginia Tompkins (2011); "Exploring Factors Related To Preschool Teachers Self-Efficacy," *Teaching and Teacher Education*, Cilt 27, Sayı 5, s. 961-968.
- Güçlü, Nezahat (2002); *Öğretmenlik Mesleğine Giriş-Sistem Yaklaşımı ve Eğitim Örgütleri*, Nobel Yayıncılık, Ankara.

- Güllü, Mehmet, Cengiz Arslan, İlyas Görgüt, Sinan Uğraş (2011); “İlköğretim Beden Eğitimi Dersi (1-8. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzunun İncelenmesi,” *Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri Kongresi*, 25-27 Mayıs, Van, s. 134-141.
- Güneş, Ahmet (2001); *Okullarda Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi*, Pegem Akademi Yayıncılık, Ankara.
- Gürbüz, Ali (2011); “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Güven, Özbay ve Özer Yıldız (2012); “Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinden Beklentileri,” *Kastamonu Eğitim Dergisi*, Cilt 22, Sayı 2, s. 525-538.
- Hammond, Kandice (2005); “*Learning Styles, Self-Efficacy, And Training Delivery: Investigating Factors That Enhance Learning*,” Ph.D. California State University, ProQuest Dissertations & Theses, California.
- Harmandar, İsmail Hakkı (2004); *Beden Eğitimi ve Spor’da Özel Öğretim Yöntemleri*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Hellison, Don (2004); *Teaching Responsibility Through Physical Activity (2nd ed.)*, Human Kinetics, Champaign.
- Heper, Evrensel, Canan Koca, Hayri Ertan, Mehmet Kale, Serdar Terekli, Efsun Karabudak (2012); *Spor Bilimleri ile İlgili Kavramlar ve Sporun Tarihsel Gelişimi*, Açık Öğretim Fakültesi Yayınları, Eskişehir.
- Hust, Kari, Jo Van Hoecke, Paul De Knop and Marc Theeboom (2009); “Preliminary Analys of the (Process and Product) Quality of Physical Education in Flemish Secondary Schools: İmplementantation of IKLO,” *US-China Education Review*, Cilt 6, Sayı 7, s. 45-60.
- Hünük, Deniz (2006); “*Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti, Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından Karşılaştırılması*,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İlhan, Ayşe Çakır (2004); “21.Yüzyılda Öğretmen Yeterlikleri,” *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, Cilt 58, Sayı 5, s. 55-58.
- İpek, Cemalettin ve Cengiz Bayraktar (2009); “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine İlişkin Öz-yeterlik Algıları,” *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 10, Sayı 2, s. 67-84.
- Jackson, Diane Robinson (2005); “*An Exploration of the Relationship between Teacher Efficacy and Classroom Management Styles in Urban Middle Schools*,” Unpublished Doctoral Dissertation, Wayne State University, Detroit.

- Jamil, Faiza M., Jason T. Downer and Robert C. Pianta (2012); "Association of pre-service teachers' performance, personality, and beliefs with teacher self-efficacy at program completion", *Teacher Education Quarterly*, Cilt 39, Sayı 4, s. 119-138.
- Karadağ, Süleyman (2012); "*İlköğretim 8.Sınıf ve Lise 11.Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Çeşitli Değişkenlere Bağlı Olarak Karşılaştırılması*," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- Karasar, Niyazi (2005); *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Kafkas, M. Emin, Mahmut Açak, Bilal Çoban ve Tamer Karademir (2010); "Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öz-yeterlik Algıları ile Mesleki Kaygı Durumları Arasındaki İlişki," *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 11, Sayı 2, s. 93-111.
- Karaküçük, Suat (1999); "Okul Yöneticilerinin Ders Dışı Etkinliklere Yaklaşımları," *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 4, Sayı 3, s. 51-62.
- Kara, İbrahim (2007); "*İlköğretimde Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi Öğretimine İlişkin Yeterlik Düzeylerinin İncelenmesi*," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kathleen, E, Keenan (2005); "*Professional Development For Teacher Learning: Interaction of Self-Efficacy and Change Culture As Applied To Teacher Learning In A Professional Developmental Model*", Ed.D. Northern Illinois University, ProQuest Dissertations & Theses, Illinois.
- Kaya, Kazım (2010); "*Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlik Algıları*," Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kaya Özkatar, Emire (2018); "*Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Epistemolojik İnançları, Akademik Öz-Düzenleme ve Öz Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişki*," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Kaya, Hasan ve Uğur Büyük (2011); "Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Laboratuvar Çalışmalarına Yönelik Yeterlikleri," *Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, Cilt 27, Sayı 1, s. 126-134.
- Kesgin, Emine (2006); "*Okul Öncesi Eğitim Öğretmenlerinin Öz-Yeterlilik Düzeyleri İle Problem Çözme Yaklaşımlarını Kullanma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Denizli İli Örneği)*," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

- Koç, Canan (2013); "Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlik Algıları ve Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Oluşturma Becerilerinin İncelenmesi," *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 292, Sayı 1, s. 240-255.
- Korkut, Kübra ve Emine Babaoğlu (2012); "Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları," *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, Cilt 8, Sayı 16, s. 270-282.
- Kougioumtzis, Konstantin, Göran Patriksson and Owe Stråhlman (2011); "Physical Education Teachers Professionalization: A Review of Occupational Power and Professional Control," *European Physical Education Review*, Cilt 17, Sayı 1, s. 111-129.
- Köksoy Mentiş, Aylin (2017); "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Müzik Öğretimi Öz Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi," *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 1, Sayı: 44, s. 297-320.
- Kuran, Kezban (2002); *Öğretmenlik Mesleği (Niteliği ve Önemi) Öğretmenlik Mesleğine Giriş*, Mikro Yayınları, Ankara.
- Küçükahmet, Leyla (2001); *Öğretimde Planlama Değerlendirme*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Küçüköğlü, Adnan ve Halil İbrahim Kaya (2009); "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Özel Alan Yeterliklerine İlişkin Algıları," *VIII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitim Sempozyumu*, 21-23 Mayıs, Eskişehir.
- Lee, Steven W. (2005); *Encyclopedia of School Psychology*, Sage Publication, USA.
- Lewandowski, Karen Heidi L. (2005); "A Study of The Relationship of Teachers' Self-Efficacy and The Impact of Leadership and Professional Development," ProQuest Dissertations & Theses, Ed. Indiana University, Pennsylvania.
- Livatyalı, Haydar (2004); "Sosyal Bütünleşmede Öğretmenin Rolü," *Eğitime İlişkin Öğretmen Yeterlikleri (Taslak) Komisyon Çalışması*, Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü, Ankara.
- Lounsbery, Monica and Cheryl Coker (2008); "Developing Skill-analys Competency in Physical Education Teachers," *National Association for Kinesiology Physical education in Higher Education*. Cilt 60, Sayı 2, s. 255-267.
- MEB (2014); *Milli Eğitim bakanlığı Okul Öncesi ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği*, <http://mevzuat.meb.gov.tr/dosyalar/1703.pdf>, (Erişim Tarihi: 15.07.2019).
- MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

- Mitchell, Stephen A., Judith L. Oslin ve Linda L. Griffin (2003); “*Sport Foundations for Elementary Physical Education: A tactical games Approach*,” Human Kinetics, Champaign.
- Morgil, İnci, Nilgün Seçken ve Seda Yücel (2004); “Kimya öğretmenlerinin öz-yeterlik inançlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi,” *Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, Cilt 6, Sayı 1, s. 62-72.
- Mosston, Muska ve Sara Ashworth (2002); *Teaching Physical Education*, Benjamin Cummings Fifth Edition, San Francisco.
- Mosston, Muska ve Ashworth, Sara (2004); *Beden Eğitimi Öğretimi*, Çeviren: Eda Tüzemen, Bağırhan Yayımevi, Ankara.
- Muhonen-Hernandez, Victoria (2005); “*California Teacher Evaluation and improved Teacher Practice*,” University of Southern California, ProQuest Dissertations & Theses, California.
- Nebioğlu, Dilaver (2004); *Beden Eğitimi Dersi Denetimi*, Alp Yayınları, Bursa.
- Numanoğlu, Gülcan ve Şafak Bayır (2009); “Bilgisayar öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine ilişkin görüşleri,” *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 10, Sayı 1, s. 197–212.
- Okech Allan P. (2004); “*An Exploratory Examination of The Relationships Among Emotional İntelligence, Elementary School Science Teacher Self-Efficacy*,” Gender And Age Texas A&M University– Kingsville, ProQuest Dissertations & Theses, Texas.
- Oxendine, Olivia Holmes (2005); “*The Sources That Contribute To The Self-Efficacy Beliefs of Teachers During The Early Stages of Implementing Comprehensive Changes in Reading Instruction*,” The University of North Carolina At Greensboro, ProQuest Dissertations & Theses, Greensboro.
- Özerkan, Emre (2007); “*Öğretmenlerin Öz-Yeterlik Alguları ile Öğrencilerin Sosyal Bilgiler Benlik Kavramları Arasındaki İlişki*,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Öztürk, Çağrı (2003); “*Ortaöğretim Coğrafya Öğretmenlerinin Öğretim Yapma Yeterlikleri (Kırşehir İli Örneği)*,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özkurt, Mehmet Fatih (2017); “*Sınıf Öğretmenlerinin Öz yeterlilik Alguları ile Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarım becerileri Arasındaki İlişki*,” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Özyıldırım, Gülnar (2018); “*Öğretmen Adaylarının Özyeterlik İnançlarının Sınıf Yönetiminde Etik Duyarlık Düzeylerine Etkisi*,” Yayımlanmamış Doktora Tezi, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.

- Pajares, Frank (1997); "Current Directions in Self-efficacy Research," *Advances in motivation and achievement*, Cilt 10, Sayı 1, s. 1-49.
- Pajares, Frank ve Dale H. Schunk (2001); "Self-beliefs and School Success: Self-Efficacy, Self-Concept and School Achievement," *In R. Riding ve S. Rayner (Eds.) Self perceptionn*, Ablex Publishing, London.
- Pajares, Frank (2002); "Overview of social cognitive theory and of self-efficacy," www.emory.edu/EDUCATION/mfp/eff.html, (Erişim Tarihi: 25.03.2011).
- Paneque, Oneyda M., Barbetta ve Patricia M. (2006); "A Study of Teacher Efficacy of Special Education Teachers of English Language Learners with Disabilities," *Bilingual Research Journal*, Cilt 30, Sayı 1 , s. 171-193.
- Pangrazi, Robert P.(2001); *Dynamic Physical Education for Elementary School*, Allyn & Bacon, Boston.
- Pehlivan, Zekai (2010); "Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Fiziksel Benlik Alguları ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Analizi," *Eğitim ve Bilim Dergisi*, Cilt 35, Sayı 156, s. 126-141.
- Pehlivan, Zekai, Beytullah Dönmez ve Hülya Yaşat (2005); "Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri," *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 3, Sayı 1, s. 51-62.
- Roth, James Frederick. (2005); "The Role Of Teachers' Self-Efficacy in Increasing Children's Physical Activity," Louisiana State University And Agricultural & Mechanical College, ProQuest Dissertations & Theses, Baton Rouge.
- Sandıkçı, Mehmet (2011); "Beden Eğitimi Öğretmen Adayları ile Diğer Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik mesleğine İlişkin Tutum ve Öz-Yeterlik Alguları," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Savran Gencer, Ayşe ve Jale Çakıroğlu (2007); "Turkish Preservice Science Teachers Efficacy Beliefs Regarding Science Teaching and Their Beliefs About Classroom Management," *Teaching and Teacher Education*, Cilt 23, Sayı 5, s. 664–675.
- Soysal, Mehmet Remzi (2014); "Sınıf Öğretmenliği Ana Bilim Dalı Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleği Özyeterlik İnançları," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Seferoğlu, Süleyman Sadi (2004); "Öğretmen Yeterlikleri ve Mesleki Gelişim", *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, Cilt 58, Sayı 1, s. 40-45.
- Seçkin, Atılay ve Makbule Başbay (2013); "Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Öz-Yeterlik İnançlarının İncelenmesi," *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Cilt 8, Sayı 8, s. 253-270.

- Shaughnessy, Michael F. (2004); "An Interview with Anita Woolfolk: The Educational Psychology of Teacher Efficacy," *Educational Psychology Review*, Cilt 16, Sayı 2, s. 152-176.
- Skaalvik, Einar M. and Sidsel Skaalvik (2010); "Teacher self-efficacy and teacher burnout: A study of relations," *Teaching and Teacher Education*, Cilt 26, Sayı 4, s. 1059-1069.
- Siedentop, Daryl, Peter Hastie ve Hans Van der Mars (2004); *Complete Guide to Sport Education (2nd. Ed.)*, Human Kinetics, Champaign.
- Şahin, Ersin (2010); "İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin Öğretim Stili Tercihlerinin, Cinsiyetlerinin, Mesleki Kıdemlerinin, Özyeterlik Algılarının ve Özyönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Düzeylerinin Mesleki Yeterlikleri Üzerindeki Etkisi," Yayınlanmamış Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Şenol, Fatma Betül ve Mustafa Ergün (2015); "Okul Öncesi Öğretmen Adayları İle Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Öz-yeterlik İnançlarının Karşılaştırılması," *Kuramsal Eğitim Bilim Dergisi*, Cilt 8, Sayı 3, s. 297-315.
- Tamer, Kemal ve Atilla Pulur (2001); *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*, Ada Matbaacılık, Ankara.
- Tagger, Ivy Teresa Collins (2006); "The Effect of Student Teaching on Teacher Efficacy Among Preservice Physical Educator," Doctor of Philosophy, Department of Kinesiology, Michigan State University, East Lansing.
- TEDP (2006); Temel Eğitime Destek Projesi "Öğretmen Eğitimi Bileşeni, Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri," http://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_12/13161921_YYretmenlik_MesleYi_Genel_YETERLYK_LERi_onaylanan.pdf, (Erişim Tarihi: 15.07.2019).
- Tepeli, Kezban (2012); "Predictors of Auditory Reasoning and Processing Skills in Preschool Children," *International Journal of Arts & Sciences*, Cilt 5, Sayı 3, s. 407-418.
- Tike, Leyla (2007); "Sınıf Öğretmenleri, Rehber Öğretmenler ve Rehberlik Araştırma Merkezi Çalışanlarının Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı Hazırlama Sürecine İlişkin Tutumları ve Bu Süreçte Karşılaştıkları Güçlüklerin Belirlenmesi," Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Topchubaev, Kubatali (2012); "Adep Dersi Öğretmenlerinin Yeterlilikleri: Oş İli Örneğinde Bir Alan Araştırması," Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Toy, Süleyman Nazif ve Sibel Duru (2016); "Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmen Öz Yeterlikleri İle Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Yeterlik İnançlarının Karşılaştırılması," *Ege Eğitim Dergisi*, Cilt 1, Sayı 17, s. 146-173.

- Türk, Ömer (2008); “*İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlikleri ve Mesleki Doyumlarının İncelenmesi*,” Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Tschannen Moran, Megan, Anita Woolfolk Hoy, & Wayne K. Hoy (1998); “Teacher Efficacy: It’s Meaning and Measure,” *Review of Educational Research*, Cilt 68, Sayı 2, s. 202-248.
- Tschannen Moran, Megan ve Anita Woolfolk Hoy (2001); “Teacher Efficacy: Capturing an Elusive Construct,” *Teaching and Teacher Education*, Cilt 17, Sayı 1, s. 783-805.
- Tyler, Kimberly M. (2006); “*A Descriptive Study of Teacher Perceptions of Self-Efficacy and Differentiated Classroom Behaviors in Working with Gifted Learners in Title I Heterogeneous Classrooms*,” Doctor of Philosophy, The Faculty of the School of Education, The College of William and Mary in Virginia.
- Ulaş, A.Halim ve Ceyhun Ozan (2010); “Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojileri Açısından Yeterlilik Düzeyi,” *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 14, Sayı 1, s. 63-84.
- Ünlü, Hüseyin (2008); “*Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeterlilikleri ve Sınıf Yönetimi Davranışları*,” Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Varış, Fatma (1998); *Eğitim Bilimlerinde Yenilikler*, Açık Öğretim Fakültesi Yayınları, Eskişehir.
- Woods, Amelia Mays ve Jesse Lee Rhoades (2010); “National Board Certified Physical Educators: Background Characteristics, Subjective Warrants and Motivations,” *Journal of Teaching in Physical Education*, Cilt 29, Sayı 3, s. 312-331.
- Wolters, Christopher A. ve Stacy G. Daugherty (2007); “Goal Structures and Teachers’ Sense of Efficacy: Their Relation and Association to Teaching Experience and Academic Level,” *Journal of Educational Psychology*, Cilt 99, Sayı 1, s. 181-193.
- Woolfolk Hoy, Anita (2004); “What Do Teachers Need to Know about Self-Efficacy,” *Paper presented at the annual meeting of the American Educational Research Association*, April 15, San Diego.
- Woolfolk Hoy, Anita ve Rhonda Burke Spero (2005); “Changes in Teacher Efficacy During the Early Years of Teaching: a Comparison of Four Measures,” *Teaching and Teacher Education*, Cilt 21, Sayı 4, s. 343-356.
- Yalız, Dilek (2010); “Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması,” *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 5, Sayı 1, s. 7-14.

- Yarar, Seher ve Ahmet Tekbıyık (2009); “Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Sahip Oldukları Kişisel ve Mesleki Nitelikler Konusundaki Algılarının İncelenmesi,” *1. Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi*, 1-3 Mayıs, Çanakkale.
- Yavuz, Duygu ve Fatma Gülay Kırbaşlar (2017); “Fen Bilgisi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Öz-Yeterlik Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi,” *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt:14, Sayı 27, s. 369-387.
- Yaylacı, Filiz (1998); “İlköğretim Okulları Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programının Değerlendirilmesi,” *Afyon Kocatepe Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt 4, Sayı 1, s. 95-106.
- Yaylacı, Filiz (1999); “İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Ders Programı ve Uygulamaların Değerlendirilmesi,” Yayınlanmamış Doktora Tezi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Yenal, T. Hakan, Hatice Çamlıyer ve Asuman S. Saracaloğlu (1999); “İlköğretim İkinci Devre Çocuklarında Beden Eğitimi ve Spor Etkinliklerinin Motor Beceri ve Yetenekler Üzerine Etkisi,” *Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 4, Sayı 3, s. 16-22.
- Yeşilyurt, Etem (2009); “Öğretmenlerin Sahip Oldukları Niteliklere Yönelik Algıları (Elazığ İli Örneği),” *Milli Eğitim Dergisi*, Cilt 38, Sayı 58, s. 169-189.
- Yılmaz, Miraç, Pınar Köseoğlu, Cem Gerçek ve Haluk Soran (2004); “Öğretmen Öz-Yeterlik İnancı,” *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, Cilt 5, Sayı 58, s. 50-54.
- Yılmaz, Kürşad ve Ömay Çokluk Bökeoğlu (2008); “İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Yeterlik İnançları,” *Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, Cilt 41, Sayı 2, s.143-167.
- Yorgancı, Ayşe Ece ve Hasan Bozgeyikli (2016); “Sınıf Öğretmenlerinin Kişilerarası Öz Yeterlilik Algılarıyla Örgütsel Güven Algılarının İncelenmesi,” *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, Cilt 6, Sayı 10, s. 49-79.
- Yoo, Julia H. (2016); “The Effect of Professional Development on Teacher Efficacy and Teachers’ Self-Analysis of Their Efficacy Change,” *Journal of Teacher Education for Sustainability*, Cilt 8, Sayı 1, s. 84-94.
- Zimmerman, Barry J. (1995); “Self-regulation Involves More Than Metacognition: A Social Cognitive Perspective,” *Educational Psychologist*, Cilt 30, Sayı 4, s. 217-221.

EKLER

Ek 1: Beden Eğitimi Dersi Özyeterlik Anketi

Değerli Öğretmenlerim,

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi öğretimindeki öz yeterlik düzeylerini belirlemek amacıyla bir araştırma planlanmıştır. Bu araştırmaya veri toplamak için bir anket hazırlanmış ve görüşlerinize sunulmuştur.

Dört bölümden oluşturulan anketin birinci bölümünde sizinle ilgili *kişisel bilgilere*, ikinci bölümünde Beden Eğitimi Dersindeki *teorik bilgilerinize*, üçüncü bölümde Beden Eğitimi Dersinin öğretimindeki *pratik yeterliğinize*, dördüncü bölümde ise Beden Eğitimi Dersinin öğretimindeki *formasyon yeterliğinize* ilişkin veri toplanması amaçlanmıştır.

Araştırma konusuyla ilgili sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek için, anket sorularına samimi ve dikkatli cevap vermeniz gerekmektedir. Araştırmamıza, anketi cevaplayarak yapacağınız katkılardan dolayı şimdiden teşekkür ederiz.

Recep SAĞIR

Yüksek Lisans Öğrencisi

I. Kişisel Bilgiler

1. Cinsiyetiniz Kadın Erkek
2. Medeni durumunuz Evli Bekar
3. Meslekteki çalışma süreniz 1-5 6-10 11-15 16-20 21-25 26 ve üstü
4. Eğitim durumunuz Üniversite Lisans üstü Diğer
5. Üniversite mezunu iseniz, mezun olduğunuz bölüm sınıf öğretmenliği mi?
 Evet Hayır
6. Kamuya bağlı bir okulda mı özel sektöre bağlı
bir okulda mı görev yapıyorsunuz? Kamu Özel
7. Görev yaptığınız okul nerededir? İlçe merkezi Belde Köy
8. Birleştirilmiş sınıf okutuyor musunuz? Evet Hayır
9. Herhangi bir spor dalında lisansınız var mı? Evet Hayır
10. Yukarıdaki soruya cevabınız “EVET” ise bu spor dalının adını yazınız .....
11. Beden eğitimi derslerini spor salonunda mı yapıyorsunuz? Evet Hayır
12. Düzenli spor yapıyor musunuz? Evet Hayır
13. Beden eğitimi ve spor ile hizmet içi bir kurs aldınız mı? Evet Hayır
14. Yukarıdaki soruya cevabınız “EVET” ise bu kursun adını yazınız .....
15. Yandakilerden hangisi ile ilgili belgeniz var? Antrenör Hakemlik Hiçbiri
16. Yukarıdaki soruya göre, belgeniz var ise hangi branşta olduğunu yazınız.....

Kaynak: Anketin kişisel bilgiler kısmı yazar tarafından oluşturulmuştur.

II. Teorik Yeterlik Ölçeği

Beden Eğitimi dersi ile ilgili olarak, ne kadar teorik bilgiye sahip olduğunuzu aşağıdaki ifadelerin sağındaki sütunlarda yer alan seçeneklerin altındaki kutucuğa X işareti koyarak belirtiniz.	Hiç Uygun Değil	Çok Az Uygun	Biraz Uygun	Oldukça Uygun	Tamamen Uygun
1. Atletizm konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
2. Jimnastik konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
3. Futbol konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
4. Voleybol konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
5. Basketbol konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
6. Hentbol konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
7. Masa Tenisi konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
8. Halk Oyunları konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
9. Eğitsel Oyunlar teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
10. Düzen Alıştırmaları konusunda teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
11. Beden Eğitimi dersinin müfredatta belirtilen amaçları hakkında teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
12. “Spor sakatlıklarından korunma ve ilk yardım” konularında teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					
13. Beden Eğitimi derslerinde ve okul sporlarında kullanılacak araç-gereç ve malzemeler hakkında teorik bilgiye sahip olduğumu düşünüyorum.					

Kaynak: İpek, Cemalettin ve Cengiz Bayraktar (2009); “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine İlişkin Öz-yeterlik Algıları,” *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 10, Sayı 2, s. 67-84.

III. Pratik Yeterlik Ölçeği

Beden Eğitimi dersinin ilköğretim okullarında öğrencilere öğretimi ile ilgili olarak, aşağıda belirtilen ifadelerin kendinize ne kadar uygun olduğunu, ifadelerin sağındaki sütunlarda yer alan seçeneklerin altındaki kutucuğa X işareti koyarak belirtiniz.	Hiç Uygun Değil	Çok Az Uygun	Biraz Uygun	Oldukça Uygun	Tamamen Uygun
1. Atletizm konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
2. Jimnastik konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
3. Futbol konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
4. Voleybol konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
5. Basketbol konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
6. Hentbol konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
7. Masa Tenisi konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
8. Halk Oyunları konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
9. Eğitsel Oyunlar konusunun temel tekniklerini uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
10. Düzen Alıştırmaları konularını uygulamalı olarak verebileceğimi düşünüyorum.					
11. Beden eğitimi dersini, müfredatta belirtilen amaçlar doğrultusunda işleyebileceğimi düşünüyorum.					
12. “Spor sakatlıklarından korunma ve ilk yardım” konularında öğrencilerime yardımcı olabileceğimi düşünüyorum.					
13. Beden Eğitimi dersleri ile ilgili araç-gereç ve malzemeleri derslerimde doğru olarak kullanabileceğimi düşünüyorum.					

Kaynak: İpek, Cemalettin ve Cengiz Bayraktar (2009); “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine İlişkin Öz-yeterlik Algıları,” *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 10, Sayı 2, s. 67-84.

IV. Formasyon Yeterliği Ölçeği

	Hiç Uygun Değil	Çok Az Uygun	Biraz Uygun	Oldukça Uygun	Tamamen Uygun
Beden Eğitimi dersinin ilköğretim okullarında işlenişi ile ilgili olarak , aşağıda verilen ifadelerin kendinize ne kadar uygun olduğunu, sağdaki sütunlarda yer alan seçeneklerin altında yer alan kutucuğa X işareti koyarak belirtiniz.					
1. Beden Eğitimi dersinin amaçlarına uygun bir şekilde ders planlarını yapabileceğimi düşünüyorum.					
2. Beden Eğitimi derslerini öğrencilerin gelişim özelliklerini göz önünde bulundurarak işleyebileceğimi düşünüyorum.					
3. Beden Eğitimi derslerinde öğrenme güçlüğü çeken öğrencilere yardımcı olabileceğimi düşünüyorum.					
4. Beden Eğitimi derslerinde fiziksel özürlü öğrencilerin derse aktif olarak katılmasını sağlayabileceğimi düşünüyorum.					
5. Beden Eğitimi derslerine öğrencileri motive edebileceğimi düşünüyorum.					
6. Beden Eğitimi derslerinde farklı öğretim yöntemlerini uygulayabileceğimi düşünüyorum.					
7. Beden eğitimi derslerini her türlü olumsuz çevresel faktörlere rağmen amacına uygun işleyebileceğimi düşünüyorum.					
8. Beden eğitimi derslerinde üstün yetenekli öğrencileri çevredeki spor kulüplerine veya spor kurslarına yönlendirebileceğimi düşünüyorum.					
9. Beden Eğitimi ve Sporla ilgili olarak öğrencilerden gelebilecek sorulara cevap verebileceğimi düşünüyorum.					
10. Beden eğitimi derslerinde, ders süresince kontrol ve disiplin sağlayabileceğimi düşünüyorum.					

Kaynak: İpek, Cemalettin ve Cengiz Bayraktar (2009); “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine İlişkin Öz-yeterlik Algıları,” *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 10, Sayı 2, s. 67-84.

Ek 2: Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi Programın Amaçları

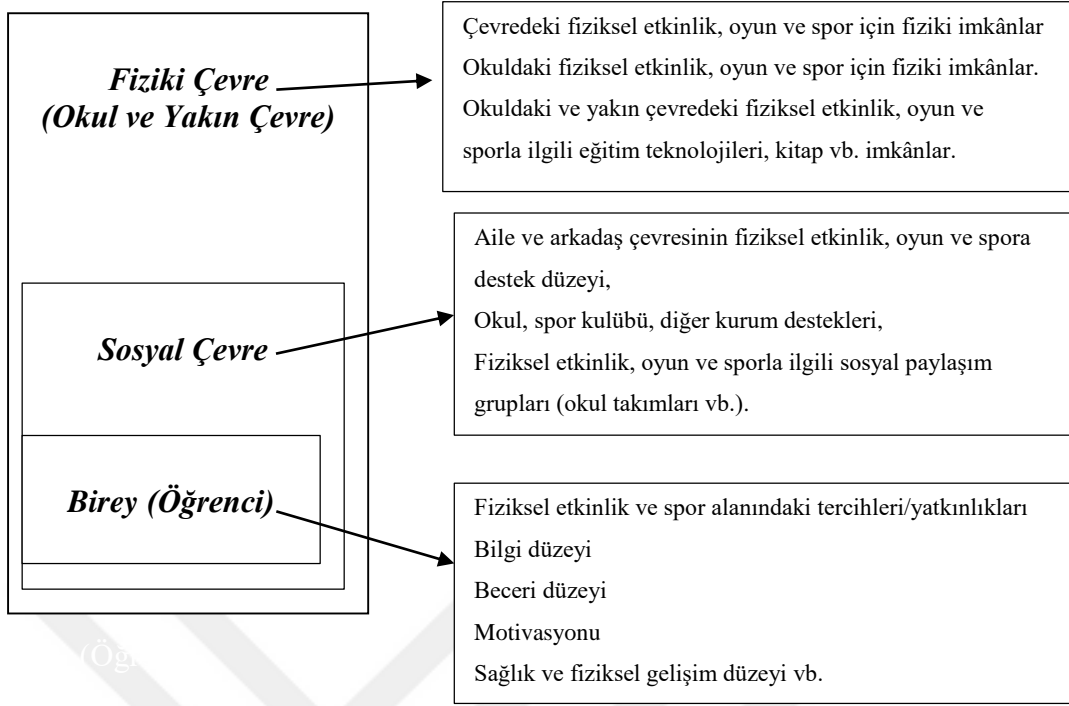
- “Temel ve birleştirilmiş hareket becerilerini, basit kurallı oyun ve fiziki etkinliklerde etkili ve öz güvenle kullanır.
- Hareket becerileri ile ilgili kavramları kullanır.
- Oyun ve hareket stratejilerini ve taktiklerini kullanır.
- Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinlik kavramlarıyla ilkelerini açıklar ve bunları uygular.
- Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinliklere istekle düzenli olarak katılır.
- Beden Eğitimi ve Oyun dersinde, kültürel birikimimiz ve değerlerimizle ilgili aşağıdaki amaçlara ulaşılır:
  - a- Kültürümüze ve başka kültürlerle ait geleneksel oyunlar ile dansları tanıır ve uygular.
  - b- Bayram, kutlama ve törenlere isteyerek katılır.
- Oyun ve fiziki etkinliklerde kendini tanıma, bireysel sorumluluk, kendine güven ve zaman yönetimi becerilerini geliştirir.
- Oyun ve fiziki etkinliklerde iletişim becerileri, iş birliği, adil oyun, sosyal sorumluluk, liderlik, doğaya duyarlılık ve farklılıklara saygı özelliklerini geliştirir” (MEB, 2018).

Kaynak: MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

Ek 3: Programın Uygulanmasında Dikkat Edilmesi Gereken Konular

Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı uygulamasında öğretmenler aşağıda belirtilen hususları dikkate almalıdırlar:

1. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin temel ilkeleri, öğrencilerin oyun ve fiziki etkinliklerle ilgili gelişim özellikleri dikkate alınarak okula özgü uyarlamalar yapılır.
2. Öğrenme-öğretme yaklaşımları ve stratejileri belirlerken diğer derslerle ve gündelik hayatla ilişkilendirmeye özen gösterilir.
3. Paydaş rol ve sorumlulukları, yapılabilecek iş birlikleri dikkate alınır.
4. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin dayandığı temel ilkeler çerçevesinde tüm öğrenme-öğretme süreci yönlendirilmelidir.
5. İlkokul öğrencilerinin gelişim özellikleri, Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı kazanımlarının hazırlanmasında temel yol göstericidir. Öğrencilerde, bireysel farklılıklardan dolayı bir önceki veya bir sonraki sınıf düzeyindeki gelişim özelliklerinin görülebileceği unutulmamalı, bu özellikler bir bütünlük içerisinde değerlendirilmelidir.
6. Bu Program'daki çıktılara ulaşmak için öğretmenler, öğrencilerin bireysel özellikleri ile sosyal ve fiziksel çevrelerinin özellikleri doğrultusunda uyarlamalar yapmalıdırlar. Örneğin öğretmenler etkinlik seçimi ve uygulamalarında okul çevresinin sosyal, kültürel durumu, veli beklentileri ve hassasiyetleri dikkate alınarak modern danslar yerine halk danslarına yer verebilirler. Bu amaçla eğitim öğretim yılı başında öğretmenlerin aşağıda okula özgü düzenlemelerde incelenmesi gereken temel unsurları belirtilen her bir boyutu gözden geçirerek düzenlemeler yapmaları önerilir.

7. Öğretmenler öğrencilerin dersin kazanımlarına ulaşmaları için en uygun model (doğrudan, bireyselleştirilmiş, iş birliğine dayanan, akran, araştırma, taktik oyun, kişisel ve sosyal sorumluluk modelleri), strateji (sunuş, buluş, araştırma/inceleme vb.) ve yöntemleri/stilleri (komut, alıştırma, eşli çalışma, kendini denetleme, katılım, yönlendirilmiş buluş, problem çözme, öğrencinin tasarımı, öğrencinin başlatması, kendi kendine öğrenme) kullanmalıdırlar. Sadece geleneksel öğretene merkezli öğretime dayanan yaklaşımların kullanımı, bu Öğretim Programı'nın çıktıklarına ulaşmak için yeterli olmayacaktır. Öğrenen merkezli öğretim yaklaşımlarından mutlaka yararlanılmalıdır.

8. Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı'nın genel çıktıklarına ulaşmak için diğer derslerle ve hayatla ilişkilendirme yapılması önemlidir. Öğretmenler Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı'nı uygularken ilkokulda yer alan Türkçe, Hayat Bilgisi, Sosyal Bilgiler, Fen Bilimleri ve Müzik derslerindeki konularla ilişkilendirme yapmalıdır. Bu Öğretim Programındaki öğrenme çıktıklarına ve kazanımlara ulaşmak için öğrenci deneyimlerinin hayatla ilişkilendirilmesi gerekir. Öğrenciler, dersteki çalışmalarını ders dışındaki zamanlarında uygun fiziksel etkinliklere ve sporlara katılarak pekiştirmelidirler. Bu sebeple öğrencilerin kendi yaşantı çevrelerindeki fiziksel etkinlik ve spor

imkânlarını tanımaları, bunları etkili bir şekilde kullanmaları konusunda öğretmenler, rehber ve destekleyici olmalıdır.

9. Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı hedeflerine ulaşabilmek için kişisel (öğrenciler, öğretmenler, veliler, okul yöneticileri, antrenörler vb.) ve kurumsal paydaşların (okul, il spor müdürlükleri, spor federasyonları, kulüpler, belediyeler, il sağlık müdürlükleri vb.) iş birliği içinde olması önemlidir. Bu iş birliğinin sağlanmasında, okul yönetimi ile sınıf öğretmenleri yönlendirici olmalıdırlar. Okulun, özellikle kurumlarla/spor kulüpleri ile bir iş birliği planı olmalıdır. Bunun yanında öğretmenler İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu gereği okullarda kurulan iş sağlığı ve güvenliği kurulları ile iş birliği yapmalıdırlar.

10. Veliler sürecin niteliği, bu niteliği artıracak yol ve yöntemler konusunda bilgilendirilmelidirler. Onlardan, Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı hedefleri doğrultusunda çocuklarının düzenli olarak fiziksel etkinlik yapacağı fırsatlar oluşturmaları istenmelidir. Bunun önemi açıklanmalıdır. Öğrencilerin okul içinde, dışında katılacakları fiziksel etkinlik ve sporlarda antrenörler ve liderler, sınıf öğretmenleri ile iş birliği yaparak öğrenciler için katılımı, eğlenmeyi, sağlık ve zindelik yararı elde etmeyi destekleyen programlar sunmalıdırlar.

11. Öğrencilerin özel gereksinimleri olduğu durumlarda, ders uygulamalarında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Özel gereksinimler; öğrenme güçlüğü çekme, sağlık sorunu, çeşitli engellilikler vb. sebeplerden olabileceği gibi özel niteliklere sahip olma, öğrenme hedeflerine önceden/akranlarından daha erken ulaşmış olma gibi nedenlerden de doğabilir. Öğretmenler öğrencilerin özel gereksinimlerini belirledikten sonra gerekiyorsa ilgili kişi ve kuruluşlardan da yardım alarak bu öğrencilerin Beden Eğitimi ve Oyun dersi uygulamalarına katılmalarını sağlamalıdırlar. Sağlık sorunu olanlar için veliler ve aile hekimleriyle iş birliği yaparak öğrencilerin özel gereksinimlerine uygun, sağlıklarını destekleyecek yöntemler, araç ve gereçlerle derse katılımlarının sağlanması buna örnek verilebilir.

12. Bu Öğretim Programı'nın amaçlarına ulaşması için, öğretmenlere ve öğrencilere yardımcı olması amacıyla hazırlanan "Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)" kullanılmalıdır. FEK sarı ve mor kart gruplarından oluşmaktadır. Sarı kart grubunda "Öğretmen Kartı", "Temel Hareket Becerileri Kartları", "Temel Hareket Kavramları Kartı", "Birleştirilmiş Hareket Kartları", "Sağlık Anlayışı Kartları",

“Spor Engel Tanımaz Kartı” ve “Fiziksel Etkinlik ve Beslenme Piramidi Kartı” vardır. Mor kart grubunda ise “Öğretmen Kartları”, “File ve Raket Oyunları”, “Hücum Oyunları”, “Vurma ve Yakalama Oyunları”, “Etkin Katılım”, “Sağlık Anlayışı” ve “Spor Engel Tanımaz” kartları vardır. Bu Öğretim Programı’nın kazanım açıklamalarında ilgili FEK’lere yönlendirmeler yapılmıştır. Bunun yanında öğretmenler, derslerinde ele aldıkları kazanım ve konuya uygun olarak “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” ve çeşitli kaynak kitaplardan da yararlanmalıdırlar. Bu kaynakların seçiminde ve kullanımında, 1-4. Sınıf öğrencilerinin yaş ve gelişim özelliklerine uygunluğuna önem verilmelidir. Ayrıca ders amaçlarına uygun oyun ve fiziki etkinliklerle ilgili dergi, gazete vb. kaynaklardan da yeri geldiğinde yararlanılmalıdır. Eğitimde video, video kamera, projeksiyon cihazı, fotoğraf makinesi, bilgisayar ve adımsayar gibi teknolojilerden yararlanılmalıdır. İnternet kaynakları, öğretmen tarafından incelenerek uygun olanlar öğrencilerin kullanımı için önerilebilir. Özellikle Millî Eğitim Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi, Türkiye Millî Paralimpik Komitesi, TÜBİTAK gibi kurumların İnternet sitelerindeki bilgilerin kullanımına önem verilmelidir (MEB, 2018).

Kaynak: MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

Ek 4: Beden Eğitimi Ve Oyun Dersinin Dayandığı Temel İlkeler

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin dayandığı temel ilkeler, dersi işlerken tüm öğrenme-öğretme süreçleri içinde yer alır ve gerekli yönlendirmeler bu ilkeler doğrultusunda yapılır. Bu ilkeler aşağıda sunulmuştur:

- “Beden Eğitimi ve Oyun dersi oyun yoluyla öğrenme temellidir.
- Öğrencilerin gelişimi bir bütün olarak ele alınmıştır.
- Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırmalarına imkân verir.
- Süreç ağırlıklıdır.
- Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.
- Esnek bir yapıdadır.
- Temalar/konular istenilen kazanımlara ulaşmada sadece bir araçtır.
- Öğrencilerin eğitiminde çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.
- Öğrenme-öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupla çalışmalar (etkinlikler) dengeli bir şekilde sunulur.
- Yenilikçi, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.
- Evrensel ve toplumsal değerlere yer verilmiştir.
- Centilmence oyun ve mücadele anlayışı geliştirme önemsenmiştir.
- Öğretmene özgürlük tanınmış, kendi özgürlüğünü katmasına fırsatlar sunulmuştur.
- Tüm öğrencilerin katılımı önemlidir.
- Çevreye ve doğaya duyarlılık önemlidir.
- Eğlenerek öğrenme ortamı sunar.
- Değerlendirme süreci çok yönlüdür.
- Aktif ve sağlıklı hayat alışkanlığı kazandırır” (MEB, 2018).

Kaynak: MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

Ek 5: Programın Yapısı

Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul 1-4. sınıflarda okuyan öğrencilerin oyun oynamalarına, fiziki etkinliklere katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, kişisel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içerir. Bu eğitim sürecinde öğrencilerin yaş düzeyi, hazırbulunuşlukları, ilgileri, beklentileri, yöresel özellikler gibi etkenlerin dikkate alınması öngörülür. Ders, öğrencilerin yaşına ve fiziksel özelliklerine uygun olarak etkinliklere katılacağı ve oyun oynayacağı şekilde planlanır.

Bu doğrultuda Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul 1-4. sınıflar düzeyindeki öğrencilerin gelişim ihtiyaçları ve eğitim öncelikleri göz önüne alınarak “Hareket Yetkinliği” ve “Aktif ve Sağlıklı Hayat” olmak üzere iki temel öğrenme ve gelişim alanı üzerine tasarlanmıştır. İki öğrenme alanını dokuz adet öğrenme çıktısı desteklemektedir. Sarmal bir yapıda olan sınıf düzeylerine özgü kazanımlar, Program çıktılarından yola çıkılarak oluşturulmuştur.

Program’ın yapısındaki önemli unsurlardan birisi Program amaçlarına ulaşmada öğretmenlere ve öğrencilere yol gösterici olması beklenen “Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)” dır. Ders kazanımları ile ilişkilendirilen Fiziksel Etkinlik Kartları, oyunlaştırılmış hareket becerileri ve oyunları görsel destekli olarak sunmaktadır

Program amaç ve çıktılarından yola çıkılarak sınıf düzeylerine göre belirlenmiş kazanımlar ve sınıf düzeyine göre öğrenme alanı/alt öğrenme alanı/kazanım dağılımları aşağıda sunulmuştur (MEB, 2018).

Öğrenme Alanı	Alt Öğrenme Alanı	1.Sınıf	2.Sınıf	3.Sınıf	4.Sınıf
1.Hareket Yetkinliği	Hareket becerileri	5	9	8	5
	Hareket kavramları ve ilkeleri	4	3	1	3
	Hareket stratejileri ve taktikleri	2	1	2	2
2. Aktif ve Sağlıklı Hayat	Düzenli fiziksel etkinlik	2	2	2	2
	Fiziksel etkinlik kavramları, ilkeleri ve ilgili hayat becerileri	8	10	13	9
	Kültürel birikimlerimiz ve değerlerimiz	3	3	3	4
Toplam		24	28	29	25

Kaynak: MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

Ek 6: Ölçme Ve Değerlendirme

Hiçbir insan bir başkasının birebir aynısı değildir. Bu sebeple öğretim programlarının ve buna bağlı olarak ölçme ve değerlendirme sürecinin “herkese uygun”, “herkes için geçerli ve standart olması” insanın doğasına terstir. Bu sebeple ölçme ve değerlendirme sürecinde azami çeşitlilik ve esneklik anlayışıyla hareket edilmesi şarttır. Öğretim programları bu açıdan bir yol göstericidir. Öğretim programlarından ölçme değerlendirmeye ait bütün unsurları içermesini beklemek gerçekçi bir beklenti olarak değerlendirilemez. Eğitimde çeşitlilik; birey, eğitim düzeyi, ders içeriği, sosyal ortam, okul imkânları vb. iç ve dış dinamiklerden ciddi şekilde etkilendiği için, ölçme ve değerlendirme uygulamalarının etkililiğini sağlamada öncelik öğretim programlarından değil öğretmen ve eğitim uygulayıcılarından beklenir. Bu noktada özgünlük ve yaratıcılık öğretmenlerden temel beklentidir.

Bu bakış açısından hareketle öğretim programlarında ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yön veren ilkeleri aşağıdaki gibi özetlemek mümkündür:

1. Ölçme ve değerlendirme çalışmaları öğretim programının tüm bileşenleri ile azami uyum sağlamalı, kazanım ve açıklamaların sınırları esas alınmalıdır.

2. Öğretim programı, ölçme sürecinde kullanılacak ölçme araç ve yöntemleri açısından uygulayıcılara kesin sınırlar çizmez, sadece yol gösterir. Ancak tercih edilen ölçme ve değerlendirme araç ve yönteminde, gereken teknik ve akademik standartlara uyulmalıdır.

3. Eğitimde ölçme ve değerlendirme uygulamaları eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır ve eğitim süreci boyunca yapılır. Ölçme sonuçları tek başına değil izlenen süreçlerle birlikte bütünlük içinde ele alınır.

4. Bireysel farklılıklar gerçeğinden dolayı bütün öğrencileri kapsayan, bütün öğrenciler için genel geçer, tek tip bir ölçme ve değerlendirme yönteminden söz etmek uygun değildir. Öğrencinin akademik gelişimi tek bir yöntemle veya teknikle ölçülüp değerlendirilmez.

5. Eğitim sadece “bilme (düşünce)” için değil, “hissetme (duygu)” ve “yapma (eylem)” için de verilir; dolayısıyla sadece bilişsel ölçümler yeterli kabul edilemez.

6. Çok odaklı ölçme değerlendirme esastır. Ölçme ve değerlendirme uygulamaları öğretmen ve öğrencilerin aktif katılımıyla gerçekleştirilir.

7. Bireylerin ölçme ve değerlendirmeye konu olan ilgi, tutum, değer ve başarı gibi özellikleri zamanla değişebilir. Bu sebeple söz konusu özellikleri tek bir zamanda ölçmek yerine süreç içindeki değişimleri dikkate alan ölçümler kullanmak esastır (MEB, 2018).

Kaynak: MEB (2018); *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi (1-4. Sınıflar) Öğretim Programı ve Kılavuzu*, <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/20181023115223781.pdf>, (Erişim Tarihi: 13.07.2019).

Ek 7: Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim Ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği

Öğretmenin Görevleri

MADDE 43 – (1) Okul öncesi ve ilköğretim kurumu öğretmenleri, kendilerine verilen grup/sınıf/şubede eğitim ve öğretim faaliyetlerini, eğitim ve öğretim programında belirtilen esaslara göre planlamak ve uygulamak, ders dışında okuldaki eğitim ve öğretim işlerine etkin bir biçimde katılmak ve bu konularda mevzuatta belirtilen görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.

(2) İlkokullarda sınıf öğretmenleri, okuttukları sınıfı bir üst sınıfta da okuturlar. Ancak istekleri yönetimce uygun görülmesi hâlinde başka bir sınıfı da okutabilirler.

(3) İlkokullarda Yabancı Dil ile Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi derslerinin alan öğretmenlerince okutulması esastır. Ancak, ihtiyacın alan öğretmenlerince karşılanamaması durumunda bu dersler, yüksek öğrenimlerini söz konusu alanlarda yapan sınıf öğretmenleri veya sınıf öğretmeni olup bu alanda hizmet içi eğitim sertifikası almış öğretmenler tarafından ders değişimi yolu ile okutulabilir. Bunun da mümkün olmadığı durumlarda bu dersler sınıf öğretmenince okutulmaya devam edilir.

(4) İlkokullarda Yabancı Dil ile Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersleri, alan öğretmenlerince okutulduğunda sınıf öğretmenleri bu ders saatlerinde yönetimce verilen eğitim ve öğretim görevlerini yapar.

(5) Öğretmenler yaz ve dinlenme tatillerinde izinli sayılırlar. Hastalık ve diğer mazeret izinleri dışında ayrıca yıllık izin verilmez.

(6) Öğretmenlere, eğitim, öğretim ve yönetim görevlerinden başka bir görev verilemez.

(7) Öğretmenler, komisyon üyesi ve gözcü olarak görevlendirildikleri sınav komisyonlarında, okulda yapılan her türlü resmî toplantılar ve mahallî kurtuluş günleri ile millî bayramlarda bulunmak zorundadırlar. Öğretmenlere görevlendirme ve toplantıların zamanı, en az iki gün önceden yazı ile duyurulur. Toplantının

gündemi öğretmenlerin de görüşü alınarak hazırlanır. Toplantılar, dersleri aksatmamak üzere çalışma günlerinde yapılır.

(8) Okul öncesi eğitim kurumlarında sabah ve ikindi kahvaltısı esnasında çocuklarla birlikte bulunur, grubundaki çocukların düzenli bir şekilde yemek yemelerini sağlar (MEB, 2014).

Kaynak: MEB (2014); *Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği*, <http://mevzuat.meb.gov.tr/dosyalar/1703.pdf>, (Erişim Tarihi: 15.07.2019).

ÖZGEÇMİŞ

1984 yılında Trabzon'da doğdu. Eğitimini sırayla, Kaledibi İlkokulu, Yunus Emre Ortaokulu, Trabzon Lisesi'nde tamamladı. 2004 yılında lisans eğitimi için girdiği Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Bölümü'nden 2008 yılında mezun oldu. Ayrıca Anadolu Üniversitesi Spor Yönetimi Bölümü Ön lisans programından 2017 yılında mezun oldu. 2008 yılında Zonguldak Ereğli Sücüllü İlköğretim Okulu'na kadrolu müdür yetkili sınıf öğretmeni olarak atandı. 2017 yılında Zonguldak Ereğli Köşeler İbrahim İzmirlioğlu İlkokulu'na okul müdürü olarak görevlendirildi. 2009-2010 yılı bahar döneminde Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretim Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimine başladı. Evli ve 1 kız çocuğu babasıdır.